

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitized at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text. This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.



IDUN

Fru EVA DICKSON
som hemförde
IDUNS pris i KAK:s
vintertävlan

LÄS OM—

"SYSTER MARIA"
som är en aktuell
grevinna Bernadotte

#

VECKOPENGAR ÅT BARNEN
ELLER INTE?

#

KONSTNÄRSLIV I PARIS
i Einar Nermans artikelserie

#

EN TREVLIQ
HANDARBETSTÄVLAN
som Idun inbjuder sina
läsarinor till

— I DETTA N:R

JAEGER
HOVFOTO



"Till bords,
mitt herrskap"

I allt, som kan bidra till gästernas trevnad, visar sig värdinnans omtanke och vad anrättningarna angår, sätter hon en ära i att de bli förstklassiga. Hon vet, att därtill fordras goda ingredienser, och därför använder hon Runa till maten och Runa till baket.

På smörgåsbordet har Runa alltid sin givna plats.

MARGARINFABRIKERNAS
FÖRSÄLJNING A.-B.



RUNA

HÖGSTA MÄRKET SMÖRBLANDAT MARGARIN

OM EN TIDNING, SOM INGEN VILLE HA

OM JAG VORE HÖGSTE BEFALLningshavande över en tidning — jag menar en daglig tidning — så vågar jag påstå att detta blad högst väsentligt skulle skilja sig från flertalet av de blad, vi nu glädja oss åt.

Man kan också skilja sig på ett icke flatterande sätt, hör jag läsekretsen utropa.

Det kan man. Och jag är fullt beredd på, att flertalet skulle finna min tidning urtråkig. Ointressant, icke sensationell. Men fåtalet, det fåtaliga lilla fåtalet, akta er vad det skulle tycka att min tidning vore fin!

I vanliga tidningar är det spalt på spalt om rånmordet i Häcklefjäll. Ju fler mördade, dess fler fotografier av mördaren, hans offer, hemskt utsträckt på mordplatsen, mördarens monstrer och den boning, där han eventuellt dvaldes midsommarafton samma år mordet begicks.

Ingående analyser av mördarens själsliv omväxla med intervjuer med brevbäraren, som tre dagar före mordet bar ett rek till den så sorgligt omkomnes hushållerska. Och den granne, som mordnatten trodde sig se den sedermera mördade stänga sin farstudörr, får helsidesfoto.

Så skulle jag inte ha i min tidning! Jag skulle istället ha fotografier och intervjuer med Carnegiehjärtarna. Jag kom att tänka på just det, när jag i dag läste listan om Carnegiebelöningarna och fick sån lust att höra mera om dem. Se hur de se ut. Den sjuke arbetaren, som dök efter den lilla flickan, som ramlat i en strid ström. Sjuksköterskan som ådrog sig skador för livet då hon räddade en sinnessjuk patient. Den lilla trettonåriga Anna som räddade en karl, som gått ner sig på svag is och som, fast hon själv flera gånger sjönk genom isen, icke gav sig, utan lyckades hala mannen ombord på en liten båt.

Nog vore det roligt att veta litet mer om dessa och alla de andra, som med fara för eget liv räddat eller sökt rädda en medmänniska? Nog vore det roligare att höra litet mer om lilla Anna, hur hon blivit så modig och oförvägen och vilket yrke hon tänker välja, när hon nu fått 1,000 kronor »till yrkesutbildning», än att höra allt möjligt otäckstyg om rån och mord och överfall? Inte bara inhemska otäckheter utan thesslikes utländska.

I min tidning skulle nyheterna från utlandet icke bestå i »Hemskt utslag av svart-sjuka», »Bestialiskt mord i Ukraina» och »Grevinnans halsband stulet av hennes älskare», utan jag skulle saxa notiser från vetenskapens, konstens och böckernas värld. Och alla Carnegiedåd utomlands också. Roliga notiser, vackra, rörande notiser och sådana som manade till eftertanke. »Miljonärens hämnd» skulle jag lämna åt »Fäderneslandet redivivum».

*

Ehuru varm idrottsvän, skulle jag in-

kräkta på idrottsutrymmet i min tidning. Något av det utrymmet skulle jag låta konsten få. I min tidning skulle inte idrotten ha tre sidor per dag och konsten tre sidor per kvartal. Nej.

Stackars konsten, den för verkligen en, visserligen aktad, men, gudar, sån pauvre-honteux-lik tillvaro i våra dagliga tidningar! Sporten det är l'enfant gâté, konsten stackars olycka, är l'enfant perdu. Som hålls i skymundan.

För ögonblicket är det dock en smula luft i luckan också kring konsten. (Ja, naturligtvis inte tillnärmelsevis som kring bandymästerskapen, men i alla fall!) Det är tack vare Pilo. Och hans stora duk, Gustaf III:s kröning.

En duk, en gång alldeles förbisedd, nu en av Svea rikets klenoder! Ty det är med tavlor som med människor: rätt vad det är bli de yttersta de främsta och tvärtom.

Tack vare Pilos jättetavla ha tidningarna nu långa diskussioner i gång. Bör duken skickas till Parisutställningen eller bör den inte?

Nationalmuseum hävdar, att det spelar ingen roll var den är, faror lura överallt. Överintendenten har läst amerikansk statistik och vet, att de flesta olycksfallen hända i hemmet Tåg- och båtresa, is och snö är ingenting mot att hänga på en vägg i home, sweet home. Där ramlar plåtslagare genom lanternintaket och rispa upp en, under det att på järnvägsresan hänger man förstklassigt och graciöst och »denna sida upp» i sin lilla låda. Stora låda.

Andra tavelförståsigpåare anse, att Pilos stora tavla icke bör utsättas för någon resa alls, gammal och skröplig, kroppsligt skröplig, som den är. Artighet mot utlandet är gott och väl, men får inte drivas in absurdum. Man skickar icke sitt rikets klenoder så där på turné!

Jag tycker nog att dessa sistnämnda ha rätt. Ehuru vi ju, förstås, på så sätt brista i negerkungars artighet: dessa skicka, som bekant, för att visa sig älskvärda mot upp-täcktsresande, sina favorithustrur till dem till benäget påseende. Sina allra finaste hustrur.

*

I min tidning skulle helårsprenumeranterna visst få yttra sig. Men jag undrar ändå om jag inte skulle dra en åldersgräns. »Earn under 18 år äga icke tillträde till tidningsspalterna.»

Inte för att jag inte tror, att barn under 18 i mångt och mycket äro lika kloka eller t. o. m. klokare än vi vuxna, men jag tycker att de äro en smula för goda för att yttra sig offentligt. De borde ha andra ting att syssla med. Så där i vårens tid, då alla blommor äro vackra blommor. En tid som aldrig återkommer. En tid att taga vara på, d. v. s. att vara glad och lycklig i, eller nattsvart förtvivlad. Men inte en tid för mycket pratande.

Tids nog förlorar man sin ungdomliga charme och naivitet. (Nå, naiviteten brukar ju vara efterhängsen.)

Vad ovan sagts har, tycker jag, också sin tillämpning på gymnasistmötena, så som de utvecklats. Så bråttom att gå på möten och prata högtidligt och bli lika oss, ha ni väl inte, skolungdomar, att ni måste börja med det redan nu? Vänta med att stå upp och vittna, tills ni blivit riksdagsfarbröder, eventuellt -tanter, stadsfullmäktige, pedagoger, missionärer eller — tidningsmän (tidningskvinnor). Då är tiden inne att prata.

*

Bio skulle jag förstås rescensera. Bio ersätter för många människor både böcker, teater, ja livet självt. Filmen är för dessa deras förnöjelse på vardagarna och predikan på söndagarna. Alltför många hämtar allt sitt vetande om världen och människorna från filmen.

Därför skulle jag gå fram som en jagger-naut i mina spalter över all oäkta, förljugen, sentimental film. Också över den råa och alltför sensationella, som väl dock censuren sköter om, men alldeles särskilt över den fåniga lyxfilmen där hjälten, hjältingen, boven och »handlingen» tävla i osannhet och inre tomhet.

Mycket ofta hör jag enkla unga män eller flickor tala om hur en dam eller herre ska vara för att vara »flott». Enligt de begrepp, som amerikansk film bibringat dem. Det är inte utan att man mår en smula illa, när man hör de stackars unga människorna utveckla sin felsyn på vad som menas med en gentleman eller lady.

*

I min tidning skulle som sagt helårsprenumeranter och därmed jämnställda få yttra sig. Men med censur. Jag skulle inte ta in femtiotvå artiklar i veckan om »skilsmässors vara eller icke vara» och jag skulle inte låta »Veterinärskas» inlägg i titelfrågan växa till en lavin. Och om Carl önskar skilja sig från Adelaide, så får han göra det utan min tidnings läsares hjälp, likasom »Tveksam hustru» själv får avgöra om hon bör hälsa på sin mans första frus tredje man eller inte.

Hur det går med min tidning? Och om jag tänker följa mitt program?

Följer jag mitt program, går den inte, det är det enda, som är riktigt säkert. Folk vill inte läsa om idel goda människor, ädla gärningar, konster och vetenskaper. Det äcklar dem.

(Det allra värsta är att jag är inte absolut säker på att jag skulle orka med det själv.)

Vagabonde



Både kameran och filmen bör vara av märket

KODAK
EASTMAN KODAK COMP.

Alla fotografiska artiklar, framkallning & kopiering genom HASSELBLADS FOTOGR. A.-B. Göteborg - Malmö - Stockholm

PLATSEN I SOLEN

EN FACKFÖRENING SOM BLEV EN HEL VÄRLDS-SAMMANSLUTNING

25 ÅR FYLLER AKADEMISKT BILDAD KVINNORS FÖRENING.



Dr. Andrea Andréen-Svedberg.

CROSSBY HALL I LONDON ÄR SOM medeltidsbyggnad nästan lika känd som Towern åtminstone för Londonbon. Och det kommer nog inte att dröja många decennier, innan den blir lika internationellt känd, fast med en annan betoning än den dystra Towern. Inom dess murar lever sedan några år och rör sig den mest växlande internationella samling. Amerikaner från Staterna, unga kanadensiska ur barnrika familjer, ljuva hinduflickor med eller utan goggles, företagsamma tyskor, intellektuella fransyskor och även vi skandinaver av de tre skiftningarna, svenskor, danskor och norskor.

Crossby Hall har nämligen från en ogästvänlig sevärighet förvandlats till ett hem för världssammanslutningen av akademiskt bildade kvinnors förening. Det är en lång historia om hur Crossby Hall blev deras, men den får vi kanske berätta en annan gång. De akademiskt bildade räcka nu sedan tio år tillbaka varandra handen över haven. Det fattas ännu några länkar i kedjan, innan den kan knytas runt jorden beroende på att vissa länder som Japan och Kina sakna inhemska organisationer. Men till de kongresser, som världsföreningen anordnar, ha de sänt representanter, och det betyder, att de snart skola vara färdiga att komma med. Denna internationella sammanslutning förfogar över stipendier för studier i utlandet, och ett av dessa har kommit en svenska till del. Hon är icke obekant för oss. Det var Hanna Rydh. Genom dessa stipendier, genom regelbundet återkommande kongresser uppehålls kontakten mellan olika länder till glädje och stöd för de kvinnor, som höra dit. Ordföranden i den internationella sammanslutningen är för närvarande en norska, Ellen Gleditsch, docent i radiologi vid Oslo universitet och lärjunge till madame Curie liksom vår Eva Ramstedt.

Den svenska sammanslutningen, som numera ingår som del i den stora internationella, har äran av att vara den första i sitt slag. Akademiskt bildade kvinnors förening fyller 25 år den 25 mars och har ett långt försprång i ålder framför sina likar på andra håll. Engelskorna ha t. ex. inte

Akademiskt bildade kvinnors förening kan den 25 mars fira sitt 25-års jubileum. Den har bevakat sina speciella fackintressen, men på samma gång utfört ett arbete, som direkt eller indirekt kommer hela landets kvinnor till godo.

varit sammanslutna mer än tio år. Vår svenska förening bildades ursprungligen som en fackförening, men man måste lägga mycket snäv måttstock på dess verksamhet för att kunna se den uteslutande som sådan. Den har med aldrig svikande nit vårdat sig om kvinnornas intressen, det har varit speciellt de akademiskt bildades men de ha haft stor betydelse även för andra. Och de som suttit vid rodret i Akademiskt Bildade ha hört till förgrundsfigurerna inom den svenska kvinnorörelsen. Akademiskt Bildades historia, som väl en gång i tidens fullbordan kommer att skrivas, bjuder på flera dramatiska moment. Till jubileet har föreningen givit doktor Karolina Widerström i uppdrag att författa en minnesskrift över dess första ordförande, docenten Elsa Eschelsson.

Om bara paragraf 28 i Regeringsformen tolkats på annat sätt — på det sätt den var ämnad anse kvinnorna — hade det aldrig behöfts någon förening, inga skrivelser till Konungen, Statsutskottet och Skolstyrelsen. Denna famösa par. 28 säger, att konungen skall i statsråd tillsätta infödde svenske män till vissa ämbeten, och i 1809 års regeringsform kom den till som ett skydd mot utländskt och främmande trosbekännarinflytande. Om infödde svenske män bara tolkats som medborgare, vilket också föreslogs från vissa håll i riksdagen, ja, då hade åtskilligt förklarats. Eller om något så otänkbart kunat ske, som att kvinnorna nöjt sig med att få sina akademiska brev av olika grader och sedan inte frågat efter att dessa i deras händer inte skulle ha samma valör som i männens, ja, då hade allt varit lugnt och fridsamt. Men om en manlig filosofie kandidat, som det hette på den tiden, går provår, har han rätt att söka adjunktur vid högre allmänt läroverk. Varför skulle då inte en kvinna med samma kompetens ha samma rätt?

Det började med en skrivelse till kunglig majestät redan 1903 på grund av ett av de många förslagen till läroverksreform, där kvinnorna blivit glömda. Det är en mycket värtalig skrivelse, som åberopar forna välgärningar mot kvinnorna — rätt att avlägga akademisk examen år 1873 bl. a. — och påpekar senare njugghet. I allt har Akademiskt Bildade hunnit med ett tiotal skrivelser till kunglig Majestät under de gångna tjugufem åren och skolfrågornas nuvarande läge gör nog, att detta antal kommer att ytterligare ökas. Då föreningen funnits till i fjorton år hade tydligen Kungl. M:t upptäckt dess tillvaro,

ty då remitterades en skrivelse till den för utlåtande. Den har eljest alltid varit påpasslig och haft rika tillfällen att göra sig hörd under dessa år, då frågan om kvinnor i statstjänst har avgjorts.

Det är så många orimliga skäl som under stridens gång framförts mot kvinnorna, då de ville komma fram och inta en plats i solen vid männens sida. En kvinnlig filosofie doktor sökte en lärarebefattning vid ett seminarium. Rektor, som helt enkelt inte ville ha henne, för att hon var filosofie doktor, utlät sig, att hon »utöver sina akademiska prov saknade den allmänbildning som befattningen krävde.» Hon var filolog och hade studerat i Paris och Berlin efter de svenska akademiska examina.

I den första styrelsen sutto docenten vid Uppsala universitet juris doktor Elsa Eschelsson, som var ordförande, fil. doktor Anna Ahlström, fil. doktor Lydia Wahlström, doktor Karolina Widerström och dåvarande fil. kand. Eva von Bahr.

Elsa Eschelssons minne är för alla som sett henne omstrålat av den glans, som en rik begåvning och en rik ande ger. Hon stöter emot behårda paragrafer och ännu behårddare personligheter bakom paragraferna. Hennes avhandling, på vilken hon blev juris doktor, ansågs ovanligt styv och hon föreslogs omedelbart till en docentur. Men professor fick hon inte bli, eftersom hon var kvinna. Juridiska fakulteten i Uppsala föreslog docenten Eschelsson att upprätthålla professuren i processrätt, men mindre akademiska konsistoriet förklarade, att eftersom kvinna ej kunde bekläda professur, kunde hon ej heller sköta ämbetet på förordnande. K. M:t, interpellerad, gav konsistoriet rätt. Detta var ett av de mothugg docenten Eschelsson som den första i sitt slag fick utstå. De voro många, och det var inte bara hugg utan nålsting, vilket är värre. Från 1898, då striden om professuren utspelades, till sin död 1911, stod Elsa Eschelsson så gott som ständigt i försvarsposition. Hon hann aldrig

(Forts. sid. 300.)



Elsa Eschelsson.

SYSTER MARIA

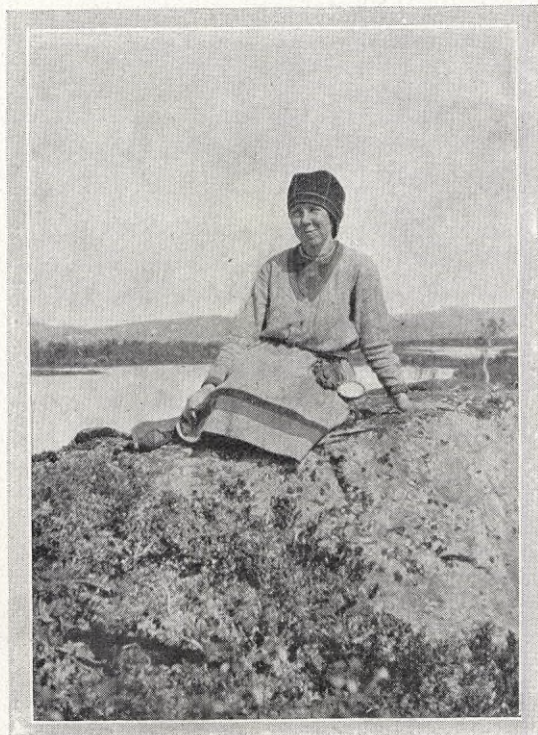
GREVINNAN MARIA BERNADOTTE OCH HENNES GÄRNING I SJUKVÅRDENS TJÄNST

ETT AKTUELLT PORTRÄTT.

DET SÄTT VARPÅ GREVINNAN Maria Bernadotte, prinsparet Oscar Bernadottes äldsta dotter, i all stillhet och endast i kretsen av sin familj och sina vänner firade sin 40-årsdag var för jubilarer lika naturligt som hennes vänner anse det symboliskt. Ty »syster Maria» har aldrig velat synas eller anses för att något vara. Att gå tjänande bland de många som en av dem, det har varit hennes livsprogram. Säkert var det för att bättre kunna tjäna sina medmänniskor, som hon efter avslutad skolgång i Brummerska genomgick en sjukvårdskurs på Sabbatsberg, dock icke i avsikt att bli sjuksköterska.

Emellertid väcktes under denna tid hågen för sjuksköterskans kall och växte sig starkare under de närmast följande åren. Snart togs steget ut, och grevinnan Maria inskrevs som elev vid Sofiahemmet och blev syster Maria. Drottning Sofia lät meddela att hennes sondotter skulle behandlas endast som elev utan andra undantag än ensamt rum. Det är betecknande för den furstliga elevens ärliga uppsåt att bli en verklig Sofia-syster, att hon avstod även från denna förmån. Vänskapen som knöts inom hennes årsklass är ännu bestående, och kamraterna vittna enstämmigt om att den sammanhållande var syster Maria, utan att hon själv hade en aning därom. Det var icke genom sin börd, ty den tillät hon ingen fästa sig vid, icke heller genom att skaffa sig ledareställning, som syster Maria blev den sammanhållande, det var uteslutande genom sitt kristna föredöme i såväl tjänande som trofast vänskap.

En av kurskamraterna har med rörelse berättat om det kristliga inflytande syster Maria utövade på henne. Ingen den minsta påtryckning förekom, men genom de rätta orden i den rätta stunden blev hon en ovärderlig hjälp. När en gång en gästande prästman varit litet oförsiktig i sitt nit om de unga själarna, var det som så många gånger förr syster Maria, som



»Lapparnas prinsessa», grevinnan Maria Bernadotte.

Det finns många sjuksköterskegärningar värda sin beundrande skildring. Grevinnan Maria Bernadottes är en av dem. Och då hennes namn just nu är aktuellt med anledning av hennes nyligen — den 28 febr. — firade 40-årsdag och hennes namns nämnande i samband med föreståndarinnebefattningen vid Sofiahemmet har Idun velat erinra om hennes verksamhet i sjukvårdens tjänst, där »syster Maria» är varmt uppskattad för sin plikttrogna hängivenhet i arbetet och sin vinnande personlighet.

med sitt lugna, ödmjuka väsen fick trösta och ställa till rätta.

I december 1913 var utbildningen slut och den egentliga sjukvården begynte. De första åren tillbragtes på Sofiahemmet och åren 1916—1924, med en del avbrott, på Serafimerlasarettet. Avbrotten bestod, förutom av några utrikesresor, av 1/2 års tjänstgöring i Umeå samt deltagande i den av »Finlands Vänner» utrustade ambulansen, som 1918 avgick till Finland för att på de vitas sida hjälpa till med vården av de sårade. Ambulansen blev stationerad i S:t Michel och kom genom sina väl utbildade läkare och sköterskor och sin förstklassiga utrustning i övrigt till utomordentligt stor hjälp.

Under sin tjänstgöring på »Serafen» var grevinnan alltid angelägen om att ingenting annat vara än syster Maria, och i allmänhet lyckades hon också däri. T. o. m. bland läkarkandidaterna var hon endast känd som »syster». En dag hade prinsessan och prinsessan Bernadotte varit på besök hos sin dotter. En kandidat möter dem i korridoren, då de voro på utgående. Strax efter möter han syster Maria. I något ledigt ton undrade kandidaten var prinsparet kunde ha haft för ärende här och fick det överraskande svaret: »Jo, dom har varit och hälsat på mej.» »Så, känner syster så fint folk?» undrade kandidaten. »Ja, något», blev svaret. »De äro nämligen mina föräldrar.» — En sköterska, som på den tiden var elev under syster Maria, har anförtrott mig att hon en gång inte kunde motstå frestelsen att till en gammal gumma från översta Norrland viska: »Vet gumman, vem som är översköterska här på avdelningen?» »Ja, det måtte jag väl veta, det är ju syster Maria.» — »Ja, men vet hon vem syster Maria är? Jo, det är prins Bernadottes dotter.» — »Å Jisses», ropade gumman, »blir jag skött av en prinsessa». Men när gumman senare på dagen ringde på hjälp och översköterskan själv uppenbarade sig, slog gumman ifrån sig med bägge händerna och ropade allt vad hon förmådde: »Nej, si, det få då aldrig ske, att prinsessa får hjälpa mig.» Men »prinsessan» lät sig inte avspisas så lätt.

Sådana historier roade syster Maria mycket, ehuru hon nog ibland kunde tycka att folk var bra svaga för kunglighet. Men hon har alltid varit rik på humor. Denna humor var inte minst välgörande för eleverna, då de inte kunde uppfatta allt så rätt, som de borde, eller då de gjorde galet. I stället för att bli ond och otålig då, brast syster Maria ut i ett hjärtligt och befriande skratt. När det blev allt



Syster Maria. (Hård, hovfoto.)

för svårt för den olycklige eleven, hjälpte »syster» henne lugnt och behändigt ur svårigheten. Ja, det kunde också hända, att när en elev inte var färdig då den korta fristunden började, syster själv övertog disken av instrument och körde iväg sin elev, som så väl behövde sin ledighet.

I sjukvården fann syster Maria stor tillfredsställelse och även nöje. Men när 1924 hennes far lades på sjukbädden för en längre tid, tog hon tjänstledighet för att vårda honom. Sedan har hennes närvaro behövts som allt i allo i föräldrahemmet, och där har hon f. n. sin kallelse.

Men grevinnan Maria Bernadotte har förutom hemmet och sjukvården många andra intressen och uppgifter. Främst bland dem står förvisso lapparna. Lappmissionen har städe haft stor plats i det Bernadottska hemmet, och redan tidigt fick hon i sällskap med sina föräldrar besöka lappläger i Jämtland. Numera torde intet år gå, utan att någon lappby får äran av ett besök av henne, som de betrakta som sin egen grevinnan för att inte säga prinsessa, med vilken många av dem föra en tlig korrespondens.

För cirka 25 år sedan bildades hemma i prinsparets bostad en liten flickförening, Daggröningen, med uppgift att arbeta för Kina. Denna lilla förening, i vilken prinsessan Bernadotte och hennes döttrar äro de ledande, underhåller numera egen missionär i Kina. I K. F. U. M. s Centralförenings Damkommitté är grevinnan en flitig och tjänstvillig ledamot. I denna liksom i övriga kretsar och sammanslutningar hon tillhör, visar hon som vanligt sin glädje i att få hjälpa till utan att själv vare sig synas eller på minsta vis leda. Om det också gäller att komma klockan 7 på morgonen eller att stanna till klockan 12 på natten, så är grevinnan den första att anmäla sig.

En henne närstående vän har formulerat sina intryck om grevinnan Bernadotte i följande ord: »Den som lärt känna henne kan skatta sig lycklig. Ty utom godhet, präktighet och skicklighet har hon visat prov på att vara en storstilad och alltigenom osjälvisk personlighet, trofast och ädel, outtröttlig i arbete i det godas tjänst.»

G. J.

VÅREN PÅ BOKDISKEN

NYA BÖCKER OCH NYA FÖRFATTARINNOR.



Prinsessan Bibesco.

VÅREN ÄR SEN I ÅR, OCH SNÖN vilar tung över alla crokusar och snödroppar som bruka spira i mars. Det är endast de litterära primörerna som infunnit sig i laga tid, färgrika omslag, översättningar, noveller och romaner, lättare gods, passande för årstiden, en brokig och växlande flora.

De norska författarinnorna representeras av Barbra Ring och Cora Sandel (Bonniers förlag), den förra med en roman, »Kvinnan», försedd med en ful och missvisande omslagsvinjett, den senare med en novellsamling »Den Blå Soffan». Båda dessa författarinnor äro utmärkta skildrare av vardagens liv och av miljön i den norska småstaden. Barbra Rings berättartalang är vederhäftig, men saknar icke heller konstnärlig touche, och det finns hos norskorerna en förmåga att i några få ord ge en pregnant bild eller konturerna av en personlighet så att den får värme och liv. Förtjusande är skildringen av barnet, som utvecklas jämsides med utformningen av de vuxnas öden. Härigenom uppstår en växelverkan av dagar och skuggor, av känslöstämningar och reflexioner som ger Barbra Rings bok ett värde utöver det tillfälligas, och de figurer som röra sig i småstaden, i vars frusna miljö den lilla bohémeflickan Mette dalar ned som en främmande fågel i ankdammen, äro trovärdigt och exakt återgivna.

Cora Sandels noveller äga de egenskaper som man sätte så stort värde på i hennes debutarbete »Alberte och Jacob». Även hon är en skildrare av små och trånga förhållanden, där människan med de större vyerna långsamt blir förkvävd och desillusionerad. Hon reagerar starkt mot kälkborgerligheten och plebejandan, och man återfinner i hennes noveller samma gråvadersstämning som rådde i Sigrid Undsets tidigare skildringar av den norska medelklassen. Men Cora Sandel är en personlighet för sig, en skarp iakttagare och en intelligent berättare. Hennes ironi är finslipad och träffsäker, när det gäller analyser av allt det futtiga och småaktiga i samhällslivet mot vilket hon reagerar, men det går också en varm underström av känsla för dem, vilka bli offer för tillfälligheterna eller för humbugen. Många av fru Sandels noveller äro pärlor av sann och äkta skildringskonst, men en utav dem synes

mig sammanfatta de bästa egenskaperna i hennes författartalang, den knappa, men konstnärligt säkra stilen samt förmågan av miljöskildring och psykologisk analys. Det är en liten novell, »N:o 31», skildrande en ung Osloflickas upplevelser i Paris, en dyster, men markant skildring, vilken samtidigt med att den ger intrycket av världstadens pulserande liv, även ger det väsentliga av en kvinnas lidandeshistoria och av det ytliga och rotlösa hos dem som leva med i sensationernas virvel. Hur förträffligt är icke fru Flehn karakteriserad, »den lilla aktiva människa som lika ofruktsam går från famn till famn, som klarar sig och åter klarar sig och tror det är livets fullhet. Det är som om det inte vore något levande hon ser, utan en liten elegant och sinnrik marionett, inrättad för att åter och åter upprepa samma lilla kärlekskomedi.» Hårdare kan knappast bohémelivet i en storstad gisslas än vad Cora Sandel gisslar det i denna novell, som utan all sentimentalitet rymmer så mycken djup och gripande människotragik.

Av de svenska originalen fäster man sig första hand vid Elin Höks »Majstättens Grannar», (Bonniers), en utomordentligt funnen titel när det gäller att skildra folket i staden mellan broarna, de avsigkomna, de fattiga och levnadslustiga som ropa till varandra över det smala prånget mellan husväggarna, som suppa, slåss och älska och hålla kafferep bland tegelpannorna på taken. En brokig, underlig samling av flora och fauna ur Guds vackra värld, skildrad med en must och en berättarglädje som mera ofta är de manliga skribenternas egenart. Elin Hök väjer icke för den nakna och oförblommerade skildringen när hon sätter in sina personager i den miljö där de höra hemma. Det står en animal dunst omkring dem, en doft av brännvin och kaffeos, av svordomar och mustig erotik. Men de äro också mänskliga. De deltaga i varandras sorger och bedrövelser, de räcka sin hand åt de hjälplösa stackare som inte äga förmågan att klara sig på egen hand, och de besitta en viss makaber livsfilosofi som hjälper dem över de värsta sorgerna och bedrövelserna. Praktfull är skildringen av Trybergskan som härskar över sin tullvaktmästare och sina grannar. Hon har alltid en brännvinskvätt eller en kaffetår till övers för dem som äro i behov av den, men hon äger också den optimistiska synen på livet och det lustiga infallet som kan prickas fast som en solkatt på en grå muryta. Det är ett tidsdokument av det Stockholm som går som Elin Hök bevarat i sin roman. Hon kan också ge sommarskymningen över gränderna, poesier över de höggavlade husen, vinden som stryker fram genom allt det unka och stillastående och Sankt Gertruds klockor som ringa genom tystnaden. Hon vet att de människor hon skildrar icke äro Guds bästa barn, men med konstnärens sinne för valörer framhäver hon också det utav god-



Elin Hök.

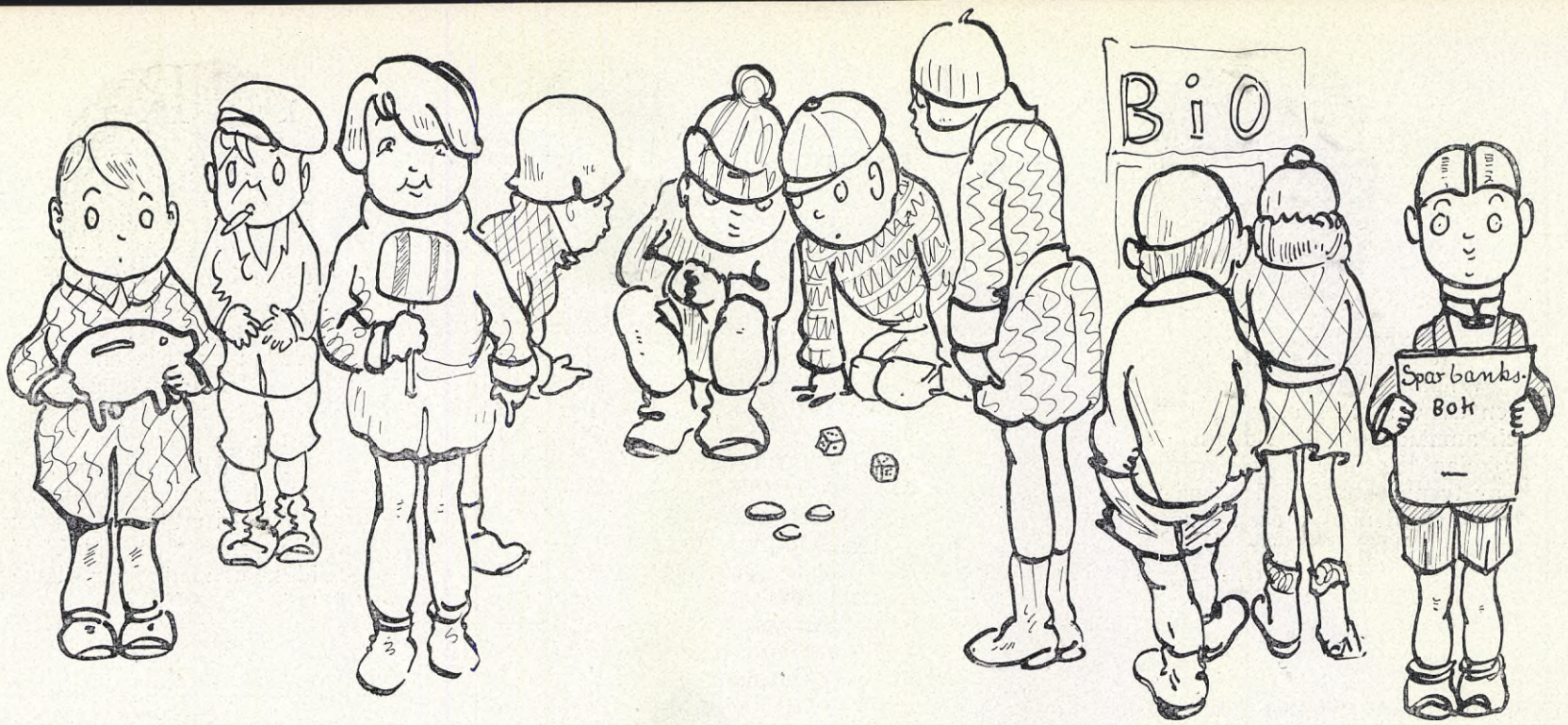
het som rymmes på djupet av människosjälarna. Hennes bok hör till dem vilka fångsla och intressera.

Till en helt annan miljö för oss prinsessan Bibesco i sin till svenska översatta bok »Catherine-Paris» (Norstedts & Söners förlag). Även hon är förälskad i en stad, men denna kärlek representeras icke av Paris skumma gränder, utan av det öppna perspektivet vid Seine, där broarna som pärlband avteckna sig bakom varandra, av Champs-Élysées breda stråk och triumfbågens mäktiga portal. Hon lever i hovkretsar och andas diplomaters och dignitärers luft. Men skildringen äger sitt obestridliga värde. Catherine-Paris, som blivit uppkallad efter den stad hon lär sig att älska är, trots sin ungdomliga oerfarenhet, en dam av vett och bildning, som reagerar mot tomheten och ruttonheten i de kretsar hon genom sitt giftermål kommer att tillhöra. Hennes barndom har förflutit mellan tvenne gamla bokmalar och hon är mera hemma bland de klassiska författarna och de olika konststilarna än bland de suveräner, vilka skryta av att de äro Europas bästa skrytar och vilka växelvis jaga djur och kvinnor. Med bitande ironi och skarp iakttagelseförmåga skildrar prinsessan Bibesco hoven i Wien, Berlin och Petrograd. Hon är ofta respektlös, men ändå mera spirituell, och en jämförelse mellan de olika samhällsformerna utfaller alltid till den franska republikens förmån. Det är en kultiverad och fint bildad kvinna som för penan, och hon gör det med en madame de Staëls behag. Det enda man kan beskylla romanen för är vissa tecken till anemi. Det blir något för tunt och blodlöst över denna lilla Catherine-Paris med hennes förfinade själsliv, och hon skulle fått mera tyngd och djup om författarinnan sysselsatt sig mera med hennes person och mindre med de händelser som bilda den yttre ramen kring hennes liv.

Till slut är att nämna Anna Björkmans vederhäftiga och utmärkta folklivsskildring »Maj i By» (Bonniers), men då Idun redan genom sin romanpristävlan, där »Maj i By» fick första pris, värdesatt detta arbete, finns det ingen anledning att närmare ingå på detsamma. Man kan blott med glädje konstatera författarinnans konstnärliga mognad och utveckling.

GURLI HERTZMAN-ERICSON.

**kooperativa produkter
i kooperativa butiker**



VECKOPENGAR ÅT BARNEN ELLER INTE?

EN LITEN SLANT FÖRSTÄNDIGT GIVEN FÖDER ANSVARSKÄNSLA

NÅGRA MÖDRAR UTTALA SIG.

DEN GAMLA CHIFFONJÉN I BYRÅchefens skrivrum rymmer många familjedokument. I decennier ha de legat orörda. Byråchefen tycker inte om att rota i det förlutna — det är endast en sak, som det roar honom att då och då plocka fram, ett tunt och gulnat häfte, kassaboken från skolåren... En krona i veckan hade han på den tiden till sitt förfogande och fadern hade givit stränga order om att föra bok över utgifterna. Det gjorde han också år efter år. De gulnade bladen berättar på sitt lakoniska men tydliga språk om hur varje ålder haft sina små behov och sina små nöjen:

Utlånat till Ahlbom	Kr.	0:20
Bjöd Sven och Ivar på bakelser	„	0:30
Slipning av skridskor	„	0:25
Köpt en anteckningsbok och en vy till moster Malla	„	0:20
Inträdesavgift på basaren	„	0:25
Köpte mandelkubbar till mig och Emy..	„	0:10
Bortgav till en fattig gosse	„	0:05
o. s. v.		

Byråchefen vänder bladen och får ideligen nytt stoff till meditationer över miljöer, människor och händelser — inom dessa pärmar rymmas faktiskt en här av minnen från den soliga barndomstiden. Fadern hade knotat den gången, när sonen bad att få veckopenning, det var onödigt tyckte han, men slutligen hade han givit med sig. »Tänk så roligt jag haft för de slantarna, inte bara då utan nu», — varsamt, mycket varsamt lägger byråchefen den lilla nötta boken tillbaka på dess plats.

Byråchefens fader var säkert icke ensam om att göra vissa svårigheter i detta fall, — otaliga familjefäder ha brummat över det onödiga och skadliga påfund, som heter veckopengar åt barnen. Hemmet ger ju barnen allt vad de behöva, det är bara att skämma bort dem, att driva upp deras fordrings- och nöjeslystnad, om man ger dem en summa att använda hur de finna för gott, d. v. s. till mer eller mindre onödiga saker. Ger man dem lillfingret,

Barnens veckopengar — det är ett ämne, som ventileras i många familjer och som en ärad prenumerant bett Idun taga upp till behandling. De uttalanden, som Idun inhämtat i frågan, ge flera tänkvärda synpunkter, nyttiga för familjediskussionen.

händer det att de ta hela handen! De nöja sig icke med ett relativt blygsamt belopp utan pocka ständigt efter mera, utan att fråga efter om det är svårt eller icke för föräldrarna att tillmötesgå deras önsningar. Kamraterna ha det och det — det duger inte att vara sämre. Sådant bör motarbetas och icke uppmuntras — det är nyttigt för barnen att lära sig konsten att avstå och ha roligt med litet.

Så resonnera många välvisa föräldrar och tilltala sina hjärtan och portmonnärer. Följden blir emellertid icke alltid den åsyftade: en högre moralisk standard hos det uppväxande släktet. Barnen vägra trots allt att uppge sin position, de känna sig meningslöst illa behandlade och sätta hårt mot hårt. De revoltera m. a. o. mot hemmet, beklaga sig för kamraterna och — låna av dem för att komma i besittning av åtrådda saker och nöjen. Dessa lån ha de sedan svårt att betala igen ordentligt. I sämsta fall täcka de sina behov genom att tillgripa pengar, som ligga framme i hemmet — den frestelsen blir, under sådana förhållanden, övermäktig för många barn. Opålitlighet, slarv och oärlighet blir ofta följderna, om föräldrarna tillämpa en alltför sträng ytterlighetsprincip.

Idun har vänt sig till några kända damer, själva mödrar, med begäran om ett uttalande i denna fråga, ständigt aktuell för nya generationer av föräldrar och barn.

— Jag tycker visst att barnen skall ha veckopengar, säger förutvarande statsrådsinnan, fru Laura Ekman, men det är absolut felaktigt, att som det brukas på somliga håll, låta summan variera, efter-

som barnet begär att få. Nej, summan bör vara fixerad så att barnet vet vad det har att rätta sig efter. Den skall heller icke vara för hög utan hållas under en ganska snäv gräns. Är veckopengarna så pass rikligt tilltagna att de kunna ge upphov till vanor, ofta bak föräldrarnas rygg, då är man inne på fel spår! Vidare bör modern på förhand bestämma, vilka behov pengarna skall användas till och räcka för, ex. spårvagnsbiljetter, frimärken, konditori- och biobesök, presenter till jul- och födelsedagar. Jag tror det är utomordentligt nyttigt och karaktärsdanande för barnen att de lära sig att spara och inskränka sig, att få det hela att gå ihop. Det hindra dem mot frestelsen av överskrida sina tillgångar.

Fru Carin Gentele är också övertygad om nödvändigheten att förse barnen med fickpengar. »De måste lära sig att förvalta pengar, att beräkna sina utgifter och sköta sig en smula på egen hand. Jag ger mina barn en så pass stor summa, att det även räcker till deras skolböcker. Jag prövade mig fram — somliga barn sakna ju totalt förmåga att handhava pengar och dem kan man naturligtvis inte lämna några större summor — men går det, tycker jag det är ett utmärkt led i uppfostran. All uppfostran går ju ytterst ut på att lära barnen att reda sig själva, inte sant! Mindre barn bör ha sina pengar pr vecka, de större pr månad. Viktigt är emellertid att man håller strängt på principen ordentlig bokföring. Modern måste underkasta sig besväret att kontrollera.»

— Det är ett mycket krångligt spörsmål, som här kommer på tal, svarar fru Signe Rydbeck, maka till bankdirektör O. Rydbeck. Jag tror inte man kan fastställa några bestämda regler, att barnen absolut böra ha veckopengar, att de i den eller den ålder och samhällsställning bör ha så och så mycket o. s. v. Förhållandena i hemmen

(Ill. G. Chatham.)

(Forts. sid. 300.)

Ekströms **Jästmjöl**
Örebro Kem. Tekn. Fabrik



V A C K R A B A R N

BERÖMDA ATELJÉER, KONSTNÄRSFOLK

DE FLESTA SVENSKA KONSTNÄRER, som omkring 1910 studerade i Paris, gingo på Académie Colarossi. Den skolan hade gamla anor, och flera av våra lärare på Förbundet hade där gjort sina studier. Vi tre, som gemensamt hade gjort resan ut, William Nording, Percy och jag, gingo en av våra första dagar i Paris dit upp och anmälde oss för skolans vaktmästare. Skolan låg inne i ett gårdshus och bestod av tvenne ateljéer, den ena på nedre botten och den andra en trappa upp. Se'n köptes målarduk, färger och alla andra tillbehör vi behövde, och dagen därpå gjorde vi tre svenska ungdomar vårt intåg på Colarossis gamla berömda ateljé.

Det dröjde inte länge, förrän arbetet var i full gång. En lång och kantig kvinnlig modell poserar på modellbordet. Jag hade nog tänkt mig, att de franska modellerna skulle vara vackrare, men en vacker och välväxt fransyska nöjer sig tydligen inte med de få francs en målarskola kan betala. Nej, de stora modellerna posera endast privat hos rika amerikanska målare eller ägna sig åt något »lätare» och mera inbringande yrke. Måndagarna, då man bytte modell — vanligtvis poserade nämligen modellen en vecka i sträck — var det livligt på den lilla gatan. Då samlades allt vad som fanns av yrkesmodeller i trakten, och så fingo de tura om att förevisa sig på modellbordet. Den bästa blev så utvald. Det var en omväxlande samling man fick skåda, mest italienare, gubbar, gummor, barn och vuxet folk. En del kommo i sina pittoreska nationaldräkter. Sedan nu modellen blivit utsedd av skolans ordningsman, med tillhjälp av de övriga eleverna, började man välja platser. Då blev det fart och brådska. Man synade och man tittade från alla håll och kanter, men det måste gå fort, ty ateljén var så gott som fullpackad med elever, och skyndade man sig inte, fick man kanske modellen från en svår och ofördelaktig sida. Se'n blev det ett raspande med kol och ett andäktigt arbetande. »C'est l'heure», ropade så ordningsmannen, och vi fingo på rasten



M: me Stein.

Einar Nerman fortsätter här sina skildringar för Idun. Han har nu hamnat i Paris och berättar om studietidens arbete och nöjen.



Matisse.

tillfälle att bekanta oss med våra nya kamrater.

Här råkade vi åter Per Krogh, som vi hade träffat den första kvällen på det där nattkaféet. Hans far, Kristian Krogh, hade undervisat i många år på denna skola, men nu flyttat hem till Norge igen. Per presenterade oss för en del av skandinaverna, hans landsmaninna Faje-Hansen, Uppsalamålaren Maj Bring och några unga norska målare. Annars funnos här artister från all världens kanter. I ett hörn satt en japan uppflugen på en hög stol och målade minutiöst med en spetsig pensel. Där sutto amerikanare, ryssar, tyskar, polacker och några fransmän. Två gånger i veckan kom en lärare och undervisade. En gammal akademiprofessor Renard skötte undervisningen de månader på hösten 1909, då jag besökte skolan. Hans metod var ganska enkel. »Ce n'est pas mal» var hans vanliga kritik, och, som han tog sin uppgift litet väl slött, var det inte så mycket bevänt med det man lärde sig av honom. Kvällarna voro däremot intressantare, då ritade man croquis, och nu var skolan öppen för vem som ville komma in, entréavgiften, som erlades vid ingången till vaktmästaren, var 50 centimes, och ofta såg man nyfikna turister, vilka väl aldrig förut i sitt liv hållit i penna och skissbok. De ville beskåda de sköna modellerna och få en inblick i den mystiska och underbara artistvärlden.

Det var en säregen stämning över de kvällarna. Uppkrupna på våra stolar sutto vi runt om modellbordet. Man tecknade i blyerts efter naken modell, och bland de studerande såg man redan erkända konstnärer såsom dansken Einar Nielsen och Skånemålaren Anders Trulson. Tyra Kleen kom ofta hit till kvällslektionerna. Sörensen och Sandberg, de båda unga norska målarna, råkade jag även här, och så

svenskarna Simonsson, Sandels, Jolin, Isaac, Carlsson-Percy, Bjurström, Lund och Aminoff, målarinnorna Jane Gumpert och Mollie Faustman. Här stannade jag dock endast en kort tid. Skolan ansågs gammalmodig, och när sedan Sandels en dag berättade för mig, att den franske expressionisten Henri Matisse skulle öppna skola och hur märklig målare han var, bestämde jag mig i likhet med de flesta andra av kamraterna att börja hos honom.

Skolan var belägen i ett ateljéhus inne i en gammal klosterträdgård vid Boulevard des Invalides, och här var det en helt annan fläkt över det hela. Först och främst var lokalen stor och luftig med nymålade ljusst skära väggar. Det var annat än Colarossis dystra och smutsiga ateljéer med väggarna fulla av dammiga gipsgubbar och alla de gamla akademiska studierna, som hängde runt omkring i lokalen. Elevernas antal var väl ett 40-tal, och av dessa tror jag mer än hälften voro skandinaver. Sörensen och Sandberg hade flyttat över hit, deras landsmän Jean Heiberg och Revold började även här. Ullman, Sandels och Simonsson, Nording, Percy, Jolin, Engström och Jonzén, allesammans gingo de här, Isaac också. Bland flickorna funno vi Milly Tjäder, Brita Lagerström, Jane Gumpert och en annan ung stockholmska, Sigrid Hjertén, en systerdotter till Ragnar Östberg och numera fru Isaac Grünewald.

Var lördag kom våra lärare, och det kändes ganska kusligt, när Matisse lät oss veta, vad vi gingo för. I flock vandrade man då från staffli till staffli. Kritiken var öppen, och inför alla fick man korrigeringen. Han var en sträng lärare, Henri Matisse, men en smula uppmuntran serverades det även en och annan gång. Jag minns så väl, när en dag Sigrid Hjerténs studie skulle kritiseras. Det var egentligen endast några färgklickar, som hon helt nonchalant lagt upp på den spända duken. Några milda färgackord, reminiscenser från de gamla svenska bondvävnaderna, hon så nyligen studerat och kopierat på Nordiska museet i Stockholm. Det var något nytt



Mollie Faustman.

O C H F U L A G U B B A R

O C H K O N S T N Ä R S H I P P O R I P A R I S

i färg och toner, och när mästaren stannar framför hennes duk, blir det utrop av förtjusning, »C'est merveilleux! C'est ravissant!» Det går ett sus av beundran över den andäktigt lyssnande skaran. Vi snegla litet avundsjukt på Sigrid Hjertén, som sätter sin lilla trubbnäsa i vädret. Matisse har upptäckt henne. Hon är att räkna med.

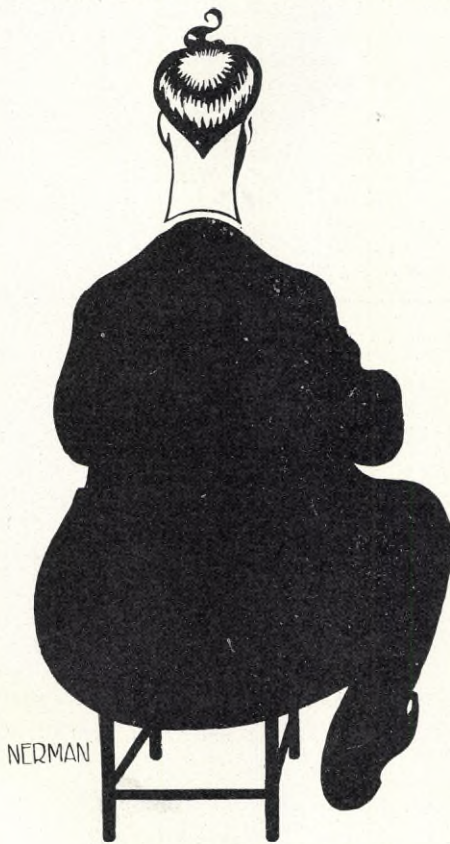
En amerikansk karikatyrtecknare är nästa offer, och den stackarn blir det inte mycket kvar av, efter den kalldusch han nu får. Ett väl obarmhärtigt sätt att inför alla eleverna, med ett 40-tal kritiska unga målare i klunga runt omkring en, kritisera ens arbeten. En stor tjock äldre målarinna knäpar på en duk med en studie, som verkar en smula dilettantmässig. Här är mästaren mildare, ja, artig och älskvärd, t. o. m. berömmade. Det var en m:me Stein, en amerikansk mångmiljonär, som målar för sitt nöjes skull och samlar på modern konst. Genom Sörensen, som kände henne, fingo vi Matisse-elever en inbjudan att bese hennes privatgalleri, och nu fick jag också förklaringen, varför Matisse var så älskvärd mot damen ifråga. Här hängde nämligen massor av hans dukar, väl ett tjugotal...

En härlig gammal park omgav ateljéhuset, och på våren höllo vi ofta till där under rasterna. En och annan dag togo vi oss dock ledigt för att bese någon utställning. Antingen var det Cézanne eller Van Gogh, expressionismens fäder, vi studerade. Renoirs solfyllda tavlor i det Pellerinska galleriet voro också föremål för våra studier, och naturligtvis gick man på Louvren för att beskåda och beundra de gamla mästarna. Men Rafael och Leonardo voro för banala och polerade. Fanns det då ingen av de gamla som för oss unga, som dragits med i strömmen av beundran för det nya i konsten var mer robust, mera i den moderna skolans stil? Jo, i den spanska salen upptäcker man El Greco. Han kom fram i dagsljuset. Hans långsträckta, liksom utdragna figurer beundrades. Här fanns ju en gammal mästare, som sprängt sig ur den trånga ramen av slentrian. Han blev vår konstgud. Honom måste man dyrka och beundra. Likaså den naiva italienska gotiken fann nåd inför våra ögon. Det var inte det vanliga slätstrukna, det var karaktär i dessa tavlor, Fra Angelico's fresker och Benozzo Gozzolis skildringar ur Gamla Testamentet.

På Independenternas salong möttes man av en omväxlande samling konst och konst. Där fick man skåda tullvaktmästare Rosseau's naivistiska figurkompositioner, Signiac's mariner i prickmanér, skulptören Maillol's deformerade kvinnofigurer, Van Dongens raffinerade färger och originellt komponerade porträtt. Men när man en gång ställde ut en vanlig skottavla och alla dessa futuristiska bilder med påklistrade tidningsbitar, då tyckte vi helt säkert det gick en smula för långt. Ens sunda förstånd reagerade ibland mot galenskapen, men, som sagt, man rycktes med och man njöt av att vara här mitt i konstens virvel. Nu kan man le åt mycket man den tiden trodde sig njuta av, men ack, vad man diskuterade den moderna konsten! På skolorna och kaféerna.

De små artistrestaurangerna lågo alla

liksom i en klunga runt omkring där Boulevard Montparnasse och Boulevard Raspail mötas helt nära Colarossi och de andra akademierna. Deluc blev svenskarnas restaurang, och där åt man



Einar Nielsen.

en middag för 75 centimes. Liksom de flesta kamraterna hade jag min älsklingsrätt, escalope de veau och pêche au riz till dessert. En dag ville jag emellertid ha en smula omväxling i menuen och beställde in »escargots». Döm om min förvåning, när upppasserskan kom in med en tallrik sniglar, fint tillagade med smör och persilja. Jag sneglade på mina grannar och, då ingen märkt mitt misstag, återgick jag till min vanliga »escalope» och vågade sedan aldrig göra några vidare utsvävningar på den franska matsedeln. En del av kamraterna funno dock t. o. m. denna restaurang vara för dyr och åto i en liten sylta, där en hel dinér kostade endast 40 centimes. En äkta liten kuskrog, där värdinnan stekte kotletterna och värden själv visade dem i nypan, innan de stektes, så att man skulle se, att de voro »exquis». När vi skulle vara riktigt sparsamma, inackorderade vi oss hos någon målarinna, som hade eget hushåll, och jag glömmer väl aldrig en middag Anna Sahlström serverade oss på sin ateljé. Hon hade gräddat pannkakor, och vi läto oss väl



Maj Bring och Per Krogh.

smaka. Men vi blevo så tvärmätta, att gudarna vete, om vi inte fått gips i stället för mjöl i pannkakssmeten. Där stod också en halvtom gipssäck i ett hörn av ateljén, som förut bebotts av en skulptör. Hald, Nording och jag skulle också en gång ekonomisera. Vi bodde i tre rum högt uppe i samma hus och skulle gemensamt hålla hushåll. Vi köpte en massa porslin och kokkärl. Hald stekte biffarna, och jag fick på min lott att koka potatisen. Biffarna blevo sega som gummi, och potatisen brände fast i kastrullen. Då blev det slut med våra ansträngningar att leva billigt. Vi granskade vår kassa, rakade ihop våra slantar, och den kvällen intogo vi en flottare supé på Café Versailles med ostron, kyckling, pêche à la Melba och några flaskor gott rödvin.

Kamratlivet var glatt och fullt av fester, större och mindre. I februari 1910 skulle en stor kostymbal gå av stapeln på Académie Raspail, som låg vid gatan med samma namn. Studerande från alla möjliga konstskolor skulle delta, men för att vi skandinaver skulle ha en hållhake på varandra, så föreslog jag, att vi skulle ha ett litet kännetecken, en liten blågul rosett på vänstra foten. Det blev en kostymbal, vilken jag i mitt minne bevarar som den gladaste maskerad jag upplevat. Jag ser för mig den stora och vackra ateljén. Runt om löpte en läktare med små båsliknande avdelningar och däruppe avslutades balen. De japanska lyktornas vaxljus hade för länge se'n slocknat. Det börjar ljusna, och det första dagsljuset tittar försiktigt in på en grupp utstyrda ungdomar, som slött på kuddar utmed golvet lyssna till en fiols klagande toner — Isaac spelar sina mest vemodiga drömmerier. Sminket har flytt från damernas anleten, deras sköna kvällslockar ha raknat, och nu ser man, att dräkterna i allmänhet äro hemmagjorda. Själv hade jag en egenhändigt förfärdigad pierrotdräkt. En skjorta på vart ben och en till koltan och en strumpa som kalott på huvudet. Där var en annan pierrot i rött och en liten vit pierrette, och dräkterna tycktes ha fört dem tillsammans, ty de hade dansat outröttligt med varandra hela natten. Nu heta de bägge Simonson. Hon, den glada Ingrid Gustafsson från Teknis, hade kommit ut med två kvinnliga kamrater, Elsa Svens, nu Elsa Gullberg, och Greta Sellberg, nu fru Leon Welamsson. Jag minns, hur de narrade oss allesamman med att »snakke Dansk» den kvällen. De hade själva suttit och knäpat ihop sina dräkter på sitt lilla hotellrum vid ett stearinljus, ty klockan 12 knäppte den sparsamma hotellvärdinnan av det elektriska ljuset, och kostymerna måste ju bli färdiga i tid. Ingrid var den sötaste lilla pierrette, Elsa en förnäm medeltidsdam med en väldig strut som huvudbonad och Greta en liten Biedermeiertös. Sandels var mycket betagen i trion, och han kom och anförtrödde mig, att de tre söta danskorna, som han stött på för en vecka se'n, även voro här. Där voro två sköna dansöser i paljetter och polkahår, en ljuslockig och en mörk. De fingo inte vila ett ögonblick under dansen. Tänk Er vår förvåning, när de på morgonkröken avslöjades som Per Krogh och Yngve Berg! Gottfrid Larsson, känd för sitt stora

(Forts. sid. 301.)

M E D E N T O M H A N D

ETT VACKERT EGET HEM TROTS MÖRKER OCH LIDANDEN

IDUNS PRISTÄVLAN AVGJORD.

MED TVÅ TOMMA HÄNDER! DET är dock en rikedom. Min vän har fått kämpa sig fram med en tom hand.

Tills hon var tolv år gammal, var hennes liv ljusst och soligt som ett barns bör vara. Späd som en älva, med det lockigaste bruna håret, de blåaste ögonen och en stor musikalisk begåvning, tycktes hon vara bestämd för idel lycka och glädje.

Men en dag hände den stora olyckan. Hennes föräldrar hade flyttat från Stockholm och köpt en liten gård i Värmland, och där var nu så mycket av intresse att vara med om, var dag full av arbete och liv. Där voro sådd och skörd, plöjning och tröskning, kor i ladugården och häst i stallet.

Fram på vårvintern, då så många sysslor skola göras undan, innan vårbruket börjar, togs den gamla torvströmaskinen fram, och det var så roligt för en liten tös att få vara med om att mata torven i det gamla vidundret. Vem kan ana eller värja olyckan! Ingen visste, hur det gick till, men plötsligt stannade maskinen, för att ett barns hand blivit indragen i dess kuggar och hjul och krossats. Där stod hon länge, maskinen måste skruvas sönder, innan hon kunde komma loss, och sedan var 1½ mil till närmaste läkare. Till sin mor sade hon: »Gråt inte, det är ju bara vänster hand.»

Aldrig klagade hon, blev bara så blek och tyst, och hennes liv på en gång en ganska bitter kamp. Alla dessa vardagliga små saker, som vi andra göra så lätt, blevo nu så svåra, och hon har berättat för mig, hur hon brukade bita ihop tändarna och säga om och om igen: »Gode Gud, hjälp mig att snöra kängorna och att knyta dem också!»

Så kom sjukdom och fattigdom, och efter några år stod hon utan mor, ensam med en tungsint, sjuk far, gården såld och en stor del av de vackra möblerna skingrade på auktion. Till en låg liten stuga, som förut varit deras sommarnöje, fingo de nu flytta. Från höjden, där den ligger, är en underbar utsikt över »Lövens långa sjö». Stora mörka skogar stå på vakt däromkring, och man ser både »Borg» och »Lövdala» och många andra både små och stora gårdar. Men inne i den lilla stugan var det ej alltid så säkert, att ej regnet droppade in genom taket, och kölden hade ingen svårighet att tränga in.

Det var ej så lätt för min väns far att finna sig i dessa små förhållanden, han var bruten och sjuk, kunde intet arbete utföra och blev till sist sängliggande i flera år.

Då fattigdomen kom, hade Selma Lagerlöf och min egen käre fader sänt min vän till seminarium, och sedan fick hon till sin stora glädje plats som lärarinna i hemsocknen.

I 13 år vandrade hon nu varje vecka från skolan hem till sin far i den lilla stugan, där hon tillbringade lördagen och sö-

En mängd bidrag ha insänts till Iduns pristävlan under rubrik "Med två tomma händer". Alla ha berättat om hjältemodiga livsstrider, många ha gripit både med de skildrade ödenas art och med god skildringskonst, andra ha varit alltför klena i stilen. Priset har red. ansett mest rättvist att dela på två poster. Det ena går till Eva Timm för bidraget "Mamsell Hjerta" (infört i ett tidigare n:r), det andra till sign. N. för bidraget "Hon som ville bli författarinna" (likaledes infört tidigare). Hedersomnämmande förtjäna Elsa Fehrman, J. A. V., Traveller, E. G., Runan, A. B., Stina Larsson, I. R., och märket K., vars skildring införes, just denna gång.

dagen. Med hjälp av en gammal trotjänarinna skötte och vårdade hon honom, och hon var hans enda glädje och tröst. Aldrig lät hon honom märka annat, än att hon var vid gott mod och hade det bra, och han förstod nog ej, hur mycket av sin ungdom hon offrade för honom. Sin lön

Norskt i Idunklubben.

När Idunklubben nästa gång sammanträder torsdagen den 14 mars kl. 7.30 e. m. blir det till en norsk afton.

Programmet kommer att omfatta flera nummer: Klubbens ordf. grevinnan Fanny Wilamowitz-Moellendorff läser noveller av norska författarinnor, musikprogrammet under fröken Alida Valentins ledning upptar norska kompositörer och per skioptikonbilder med förklarande text av fru Eva Nyblom få klubbmedlemmarna göra besök i prinsessan Märthas nya hemstad Oslo och i Norge. Galleri Moderns direktiser fruarna Britt Jolin och Greta Rogard ha vidare älskvärt lovat låna ut en del norskt konsthantverk från den norska utställningen nyligen i deras konstsalong.

Klubbstyrelsen hoppas att det skall bli en givande afton med fullt hus.

Norge

Norskorna

och

prinsessan Märthas bröllop

komma att helt upptaga nästa n:r av Idun och bli föremål för en rad intressanta artiklar med utmärkte illustrationer.

Glöm inte att köpa Idun nästa vecka!

fick hon att räcka både att försörja dem alla tre och att göra stugan varm och tät och den lilla trädgården prydlig och fin.

Ären gingo, och så forlorade hon också sin far och blev bittert ensam, när även den gamla tjänarinnan och trogna vännen en kort tid därefter gick bort.

I den gamla goda tiden kunde man också konsten att spara, och gamla Maja hade under sin långa, strävsamma levnad lagt slant till slant, och detta hade hon nu testamenterat till sin unga matmor.

En sak hade min vän gått och drömt om: en egen stuga, större än den gamla och bättre belägen i förhållande till skolan. Där hade hon ju, som lärarinnor på landet ha, en bostad på ett rum och kök, men det är ej så gott känna det som ett riktigt hem en trappa upp i ett stort skolhus, där så många främmande fötter trampa.

Nu kunde drömmen bli verklighet; en liten stuga och en trädgård skulle det bli. Ritningen till allt hade min vän redan gjort och under årens lopp gått och samlat idéer utan att egentligen tro, att det skulle bli till något mer. En vacker tomt fick hon köpa och måste sätta sig in i allt, som rör ett bygge och alla de ekonomiska uppgörelser, som äro förbundna därmed. Det är ej så lätt att bygga hus och särskilt ej på landet, där allt helst skall gå i gamla, vanda spår. Men på sitt stilla, blyga och dock bestämda sätt lyckades hon intressera byggmästare, snickare och målare och få dem att göra, som hon tänkt sig. Arbetet gick raskt framåt, efter ett och ett halvt år stod det lilla hemmet färdigt, ett riktigt konstverk både vad exteriör och interiör beträffar. Höga, vita björkar och sorgmodigt susande aspar bilda en vacker bakgrund och ett gott skydd mot östliga och nordliga vindar. Mot väster och söder är utsikten vid och öppen över bygden: bördiga fält, mörk skog och längst bort kyrkans vita spira och en blå glimt även här av »Lövens långa sjö». Ganska nära ligger Selma Lagerlöfs Mårbacka, och säkert lägga många av de otaliga turister, som äro på väg dit, märke till den vackra lilla stugan »Västeräng». Och jag önskar, att de ville stanna där en stund, knacka på den gröna dörren och bedja att få lukta på alla de blomstrande rosorna och de mångfärgade luktarerna i trädgården och sedan stiga in och glädjas åt allt vackert, som en utsökt smak, en seg energi och okuvlig vilja skapat.

Utan stora åthävor och många ord har allt detta kommit till, och under tiden har hon skött sin skola som vanligt och dessutom haft att kämpa mot en mycket vacklande hälsa. Mörk och ensam har hennes väg mestadels varit, men hon har dock alltid kunnat se himmelen öppen över sig, och från hennes väsen strömmar den frid, som kommer ovanifrån.

K.



Kobbs Théer äro sedan 100 år tillbaka kända och erkända som de förnämsta och drickas därför av alla verkliga thévänner.

Begär därför alltid **Kobbs Thé**

ETT DOP FÖR SEXTIO ÅR SEDAN

HUR EN FAMILJEHÖGTID FIRADES PÅ VÅRA MORMÖDRARS TID

PÅ KINNEKULLES SLUTNING bland leende lövängar och hög granskog ligger Blomberg. En mil nordost om Lidköping reser sig Degebergs herrgårdsbyggnad. Och ej långt från stora landsvägen till Skara ligger Hålltorp. På Blomberg bodde på 1860-talet greve Adolf Ludvig Hamilton och hans grevinna, Agnes Geijer. Degeberg ägdes av engelsmannen Edvard Nonnen och på Hålltorp residerade kaptenen Filip Walker Westfeldt. Anna Hamilton, greve Hamiltons äldsta dotter, räknade de båda flickorna Nonnen, Mathilda och Emily till sina närmaste vänner. Än voro flickorna Nonnen på Blomberg, än reste Anna över till Degeberg. Och under de tider av året, då flickorna ej träffades, utspann sig en livlig korrespondens mellan de båda herrgårdarna.

1861 gifte sig kapten Westfeldt med Mathilda Margareta Malmborg, en av de tio systerarna Malmborg på Voxnäs. Och i januari följande år föddes en son till Hålltorp. Några veckor senare bjödos grannar och släkt till dopet. Hamiltons på Blomberg voro emellertid förhindrade att infinna sig, varför den femtonåriga fröken Anna i stället utsågs att representera familjen. Dopet var en stor händelse i det stilla vardagslivet och Anna skildrar i ett långt brev till flickorna Nonnen hur allt gick till från början till slut. Först beskriver hon åkturen i »det mest gudomliga väder», och framkomsten till Hålltorp samt hur hon i salongen »på det mest vänliga sätt» mottogs av den unga fru Westfeldts systrar, fru Croneborg och fröken Adolfine Malmborg. »Fru Croneborg är», skriver Anna i flickaktig förtjusning, »enligt min mening en av de vackraste kvinnor jag någonsin sett. Hon har en obeskrivlig grace och är så ståtlig, utan att ändå vara det minsta stel, så naturlig och vänlig. I hennes närhet känner man sig genast som hemma. Hon föreföll mig fullkomligt drottninglik, där hon stod under takkronan i en robe av purpurfärgat siden med florstunn tyll i samma färg. Hennes hårklädsel bestod av vit sammet, guldspetsar och vita strutsplymer, ofantligt såväl distinguerat som smakfullt. Fröken Adolfine såg också mycket bra ut, men — hon har verkligen rött hår! Trots

Författarinnan Anna Hamilton-Geete, ur vars korrespondens Idun några gånger varit i tillfälle ge intressanta glimtar, började tidigt öva sina litterära talanger. Det skedde genom brevskrivning. Det är därför av intresse att läsa den livliga skildring han redan vid 15 års ålder gör i ett brev till de senare så bekanta systerarna Nonnen av ett barndop i den närmare umgängeskretsen. Man får en alldeles omedelbar bild av grandezzan och kruserligheten på en bjudning i våra mormödrars tid. Brevutdraget har ställts till Iduns förfogande av en Anna Hamiltons släkting, Adolf von Krusenstierna.

detta är hon söt med en förtjusande rodnad på kinderna, en liten mun och vackra ögon. Hon är klädd i svart siden och hade en hårklädsel av svart sammet. Efter en stund — jag kom först — anlände flera gäster och till min ousägliga fasa blev jag lämnad ensam i salongen med alla dessa människor 'pour faire les honneurs'. Då damerna ej visste var de skulle taga av sina ytterplagg, förde jag dem till ett av gäst.rummen i den stilla förhoppningen, att jag gjorde rätt, och mycket långtande att fröken Adolfine skulle återkomma. Äntligen kom hon tillbaka. Därefter satte sig fröken Adolfine och fru Croneborg i salongen och togo emot gästerna 'in state'. Först seglade damerna in med strålande leenden, lysande i siden och sammet samt skimrande av juveler. En av dem utmärkte sig alldeles särskilt i en rosafärgad sidenklädsel. I håret bar hon stora förgyllda druvklasar och veteax bland regnbågsfärgade sammetsband och vit tyll. En sådan uppenbarelse! Men där funnos dock många, som voro verkligt vackert och smakfullt klädda. Därefter kommo herrarna, en del i uniform, andra i frack, och sedan blev det ett bockande, nigande och krusande till höger och vänster. Till sist inträdde ett visst lugn, damerna satte sig och herrarna lutade sig i behagfulla ställningar över stolsryggarna, konverserade, och försökte efter bästa förmåga och med eller utan resultat göra sig så behagliga och angenäma som möjligt.»

Anna var den yngsta i sällskapet. Hon slog sig ned på en stol i ett hörn vid fönstret och hennes ögon spelade runt rummet, fyllda av iver och intresse. »Jag kunde fritt lyssna till sorlet omkring mig», skriver hon »och sammansatta till ett helt skulle de olika fraser och ord, som surrade i luften, utgjort den mest kuriösa roman. De två gummorna i soffan diskuterade barnuppfostran och återtogo oupphörligt 'man måste stålsätta

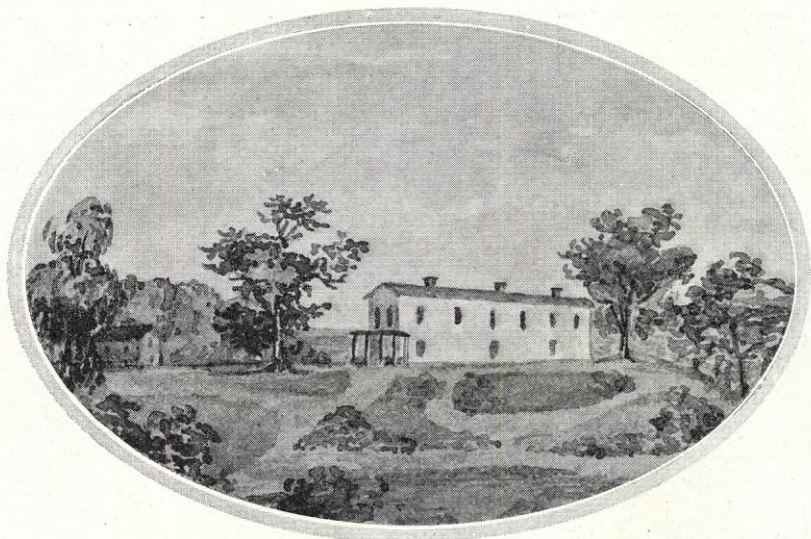
sig', — nämligen mot de arma barnen. Litet längre bort beskrev en herre av martialiskt utseende för några damer ett olycksfall som en av hans vänner varit utsatt för, och jag hörde hur han med stora gester gång på gång utropade 'kan ni tänka er, mina damer, och kan ni tänka er, mina damer', under det att damerna lyssnade med alla tecken till medlidande och intresse. Borta vid kakelugnen politicerades, under det att i dörren det dyra svinköttet var föremål för vecklagan. För att giva det hela en försmak av vad som komma skulle, hördes då och då, huru baby övade sina vokala resurser. Skriken framkallade en mångfald av än grymmare uppfostringsplaner hos gummorna i soffan och många förhoppningar, att baby måtte vara lugn och stilla, när han bäres in.»

»Men», fortsätter Anna, »nu kommer äntligen prosten, fru Croneborg försvinner till barnkammaren, alla sätta sig på sina platser och se i andlös spänning mot dörren. Dörren öppnas. Fru Croneborg inträder. Hon bär på sina armar ett litet bylte av spetsar, rosafärgade sidenband och fladdrande musslinsväder, vilket allt påstås vara baby. Baby uppför sig utomordentligt väl under hela akten — jag för min del tror, att han sov — och bäres sedan omkring som om han vore någon slags förfriskning. Nu först kommer fru Westfeldt — vacker och behaglig att se på i svart sammet och rosor. Hon är påfallande lik ett porträtt av fransmännens kejsarinna Eugenie. Sedan få vi vin och konfekt på stora brickor, därefter serveras det oundvikliga smörgåsbordet och till sist middagen. Det blev en högst förtjusande middag, i all synnerhet som där funnos många småbord vid vilka man kunde slå sig ned med dem, man tyckte om och slapp detta stela

(Forts. sid. 302.)



Ett nygift äkta par, 1861. Kapten Westfeldt med fru.



Hålltorp. Efter teckning av Anna Hamilton Geete.

Tomtens Skurpulver

gör
köket
till

Husmoderns stolthet

MED ELLER UTAN COCKTAIL

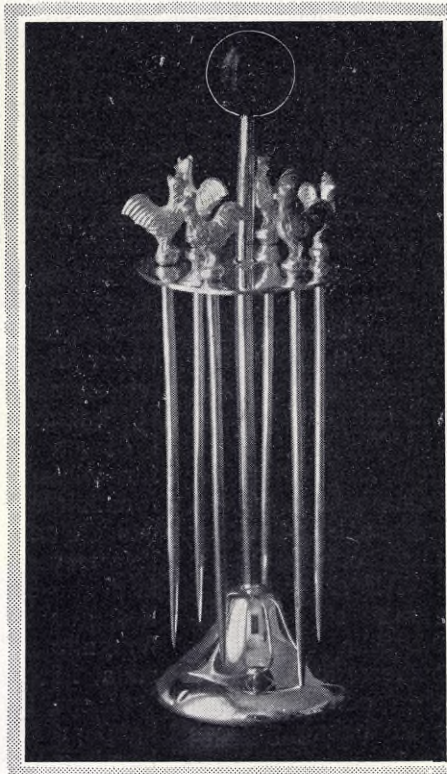
DET SENASTE MODEPLAGGET.



Cocktailjackan i brokad är ett behagligt tillbehör till aftontoaletten och ersätter utmärkt den långa brokadrocken, som ofta blir klumpig över de långa kjolarna.



Cocktailuppsats med graverade Orreforsglas och nysilvershaker. Bricka med underlagd målad sammet och graverad tenninfattning. N. K.



Ställ för cocktailgafflar i nysilver med körsbärsröd knapp. N. K.



Det nyaste: Cocktailshaker med pip och polykroma tappar på glasen. N. K.



Cocktailjacka i fasonerad brokad i brunt, beige och guld över en elegant eftermiddagsklädning med brun chiffonsammetskjol. Från Edman & Andersson. (Lenkert, foto).

OM NÅGON SÄGER: »EN SÅN VACKER klänning Ann-Marie har», så kan det betyda detsamma som »Ann-Marie ser bra ut i kväll». Men det kan också innesluta dolda avgrunder. Klänningen kan vara vacker i och för sig, men inte på Ann-Marie.

Däremot om någon säger: »Vad Ann-Marie tar sig bra ut», då är allt i ordning, toalett och dam passa ihop som handen i handsken.

Det finns som bekant ingen garanti för att en i och för sig vacker, modern och elegant sak passar en, även om man aldrig så häftigt förälskat sig i den. Försök att sätta en av de nya cocktailjackorna på en kort och bred figur. Eller bara på en toalett, som inte är tillräckligt elegant. Det blir katastrofalt, varken mer eller mindre.

Ni kan väl blanda en cocktail? Naturligtvis har ni ett recept, som ni inte skulle vilja ge bort ens åt er bästa väninna, precis som småbrödsrecepten förr i världen. Och er shaker är försedd med citronpress i locket, så att man snabbt kan få drycken i ordning vid den timme som numera kallas

Cocktailjacka heter det senaste modeplagget, som vi här göra våra damer underkunniga om. Det gör sig bra tillsammans med den moderna drycken i de moderna cocktailglasen, men det kan också tas i övervägande av damer, som aldrig smaka starka varor. Så det.

cocktailtimmen till skillnad från alla andra. Och så skall ni med edra liljefingrar, naturligtvis iklädd er cocktailjacka —

Tänk, trodde ni verkligen för ett ögonblick, att det var så högtidligt. Chère Madame, tag det lugnt. En cocktailjacka kallas så för att den skall väl något namn ha. Den går faktiskt bättre ihop med en aftonklädning än de långa teaterkapporna, där godeterna och klockfasonen och de många flikarna i tyll eller sammet eller crêpe georgette hänga undan i all sin nyckfulla oregelbundenhet. För att inte tala om hur svårt det är att manövrera en stor schal över aftonklädningen, när man vill värma eller — dölja sin décolletage. Då är den lilla jackan mycket bättre.

Cocktailjacka med eller utan cocktail, och faktiskt mest utan, är ett mycket behändigt

litet plagg i brokad med eller utan guldinslag, i silver- eller guldlamé, i paljetter. Vi ha sett det både på teatern och på små middagar och på eftermiddagsklädningar av en viss elegans. Det ger ett litet brokigt och gällt inslag i den sobra eftermiddags-elegansen, verkar överraskande men på samma gång trivsamt på en mångtungad, mångflikig och luftig aftonklädning.

Det förväntas, att cocktailjackan skall övergå i pelerin, ja, rent av vår mormorsmors pelerin, som hon använde till sina fylliga krinolinklädningar. En bred tung spetskrage, ett slags schalarrangemang som draperades över axlar och barm. Men än så länge har cocktailjackan sin popularitet i oförminskad grad. Om den brokiga guldinvävda jackan kommer på den rätta damen, får den henne att likna en av dessa utsökta tropiska fåglar, skimrande, mystiska, oåtkomliga och flyktiga. De två sista adjektiven kanske kunna besparas den moderna damen, det ena passar förmodligen henne inte alls, det andra kanske alldeles för bra.

DET ÄR NÅGOT VISST MED Kuddar...

VEM SYR DEN VACKRASTE DIVANKUDDEN?

EN TREVLIG TÄVLAN, SOM ALLA KUNNA DELTAGA I.

ÄR DEN KVINNA FÖDD, SOM inte någon gång i sitt liv uttryckt sin inneboende lyrik i en kudde? Tänk på den första presenten till fästmannen, var äro alla de blyga och varma känslorna insömmade om icke i en kudde?

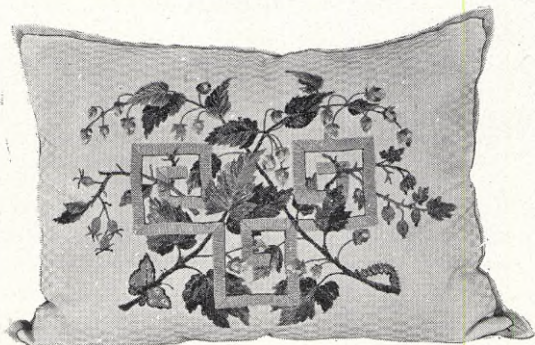
Även om man lägger sig vinn om färgskala och harmoni med rummet, så sys väl ändå kuddar alltid med en viss känslobetoning. Det är inte som hyllremсор till köket eller duk till kaffebrikan, nej, något av själen lägges alltid ner i kudden en kvinna syr, antingen den är rund, fyrkantig eller en pöl. Men det behöver inte själen vara, den finns där i alla fall.

Är det då inte underligt, att resultatet många gånger inte blir så vidare självfullt. Det finns sorgligt nog fullt upp av missriktade kuddar, som aldrig borde sett dagens ljus. Själens räcker som bekant inte till som uttrycksmedel, det behövs litet mera bredvid. Och det är vad som fattas ibland.

Även i fallet kuddar givs det många hinder på vägen till fullkomningen. Man kan rentav klassificera de små fatala brotten mot skönhetsreglerna, som nog alla skulle vilja följa, om de bara kunde.

Ack, varför älska kvinnor att virka? Bättre då att sörja för tröjor åt frysanade spädbarn än att åstadkomma runda virkade tingestar i sockerbagarfärger. Finns det en enda knapp inom en halvmils avstånd från en sådan kudde, nog fastnar den och hänger med i sin förfärliga efterhängsenhet. Det lekfulla burret i kanten är gjort för det. Men hur kan det finnas så beskaffade kvinnor, att de finna behag i dylika kuddar.

Andra misstag äro att kudden skall broderas lätt och fort med långa stygn i ett material som gör sig och så att man slipper besväret att räkna trådar. Det finns ett särskilt slags löst tvinnat konstsilke, som är absolut olämpligt för broderi till kuddar och förmodligen för allt annat också, därför att det ludar upp sig vid beröring. Den tiden är förbi, då en kudde behandlades som en buddhabild, där den tronade majestätisk och ensam i förmakssoffan, sydd i pärlor eller silke och hårt stoppad, så att ingen skulle frestas luta sitt trötta huvud mot den.



Kudde på guldinvävd linnedräll med schattersöm och ett inlagt guldband. Komponerad av Märta Afzelius. Från Elsa Gullberg Textil och Inredning.

Att sy en kudde är ett vanligt handarbete. Men just därför att detta handarbete är så vanligt, syndas mest i denna genre. I denna artikel framhållas några av de värsta förmyndelserna och goda råd ges för kuddsömnaden. På samma gång utlyser Idun en pristävlan för att just locka våra läsarinor att framvisa sina prov på vackra kuddar. Prisfrågan är: Vem syr den vackraste och mest ändamålsenliga kudden till divanen? Tre pris utdelas: första pris kr. 75:—, andra pris kr. 50:— och tredje pris kr. 25:—. Som prisnämnd fungerar fröken Elisabeth Thorman, fröken Julie Wener och Iduns handarbetsexpert, fru Brita Lidbäck. Bidrag märkt "Kuddtävlan" böra insändas före den 1 maj till Iduns red.

Nu äro äro nog alla kuddar att anses som bruksföremål, fastän man kan fara varliga fram med somliga och behandla andra mera som medlemmar av familjen, så att de få tåla litet av varje, både knuffar och dåligt lynne.

Epidemiskt bruka vissa företeelser uppträda, och även på detta speciella område. För ögonblicket tycks det vara korsstygnen, som leda. Men det är bra tidsödande att sy, i synnerhet petits points. Låt oss ta en genväg. Man ritar upp ett korsstygnsmönster på väv, helst på något lärft eller någon drällartad väv och sen är det så bekvämt, bara att sy efter det blåkalcerade. Men genvägar är senvägar — alltid. Och på den genvä-



Grupp kuddar från Thyra Grafströms f. d. Medarbetares Textilförening. Nedre raden fr. v.: petits points med korsstygnsbotten; rund kudde i blommönster petits points med guldfärgat siden, kudde i brun shantung med mittmotiv i schattersöm, skära rosor och blått. Rektangulär kudde i mitten av tjockt tegelrött siden med broderi i guldfärgat silke. Överst: Kudde av tjockt svart siden med schattersöm i pastellfärger. Komp. av fröken Ellen Ståhlbrand.

gen kommer man aldrig fram till något vackert.

Det finns så många variationer på fullheten. En blå eller röd kudde i ett grönt rum är inte vackert. Det vet alla eller nästan alla. Men man kanske inte tänkte på rummet just då kuddmönstret valdes och färgerna bestämdes. I själva verket betyder färgerna nästan allt. Ett bra komponerat mönster eller ett mönster, som är kopierat från en vacker gammal allmogetextil kan helt fördärvas med en oriktig färgställning. Ibland kanske det inte finns de färger man skulle behöva till en viss stil på mönstret. Bättre då att välja ett annat och avstå från experimenterande. Ett

blekingemönster, som sys i annat än blekingsfärgernas milda glada toner är ett oting.

Man får ofta se uppkok på mönster med olika slag av tekniker och stilar blandade om varandra. Ett förgrovande och snedvridande av något, som ursprungligen var bra och riktigt.

Våra gamla svenska allmogemönster kopieras nog och utarbetas, men vi importera också bra mycket tapisseriarbeten utifrån. Publiken har vant sig vid det och det tros alltså att den vill så ha det.

Det vore kanske tacksammare att tala om de många vackra kuddar, som faktiskt finnas och förfärdigas

alla dagar här i landet. Vi ha visat några stycken här i texten. Vi skulle också gärna vilja se flera och visa flera för våra läsare. Men vackra och ändamålsenliga kuddar finns av så många slag, variationerna ge sig själva, när man håller på med att sy dem.

Låt oss visa några kuddar, som inte bara äro vackra, men också praktiska. I nästan varje hem finns en divan, som brukar hålla en rikedom kuddar i sin famn. En divan fordrar absolut att nästan kvävas i kuddar.

Vem syr alltså den vackraste, den mest ändamålsenliga kudden till divanen?

Det finns så mycket olika tekniker, som kunna komma ifråga. Vi sågo nyligen en kudde i tvistsöm, sydd på stramalj med hela botten täckt av ett geometriskt mönster och hållen i mjilt gråblått med något inslag av brons och konturerna här och var accentuerade i svart. Det var vad man skulle kunna kalla en regäl kudde och ändå hade den ett visst förnämt drag. Man kunde med lugn sätta den tillsammans med andra kuddar av mera bestämd läggning, den komme alltid att försvara sin plats utan att göra för mycket väsen av sig.

Lärft och dräll äro med rätta omtyckta material för kuddar numera. Det är också lättare att tvätta detta material än boj eller annan yllevävnad eller stramalj sydd med ullgarn. För resten överlåta vi valet av material och teknik helt och hållet åt våra läsarinor.



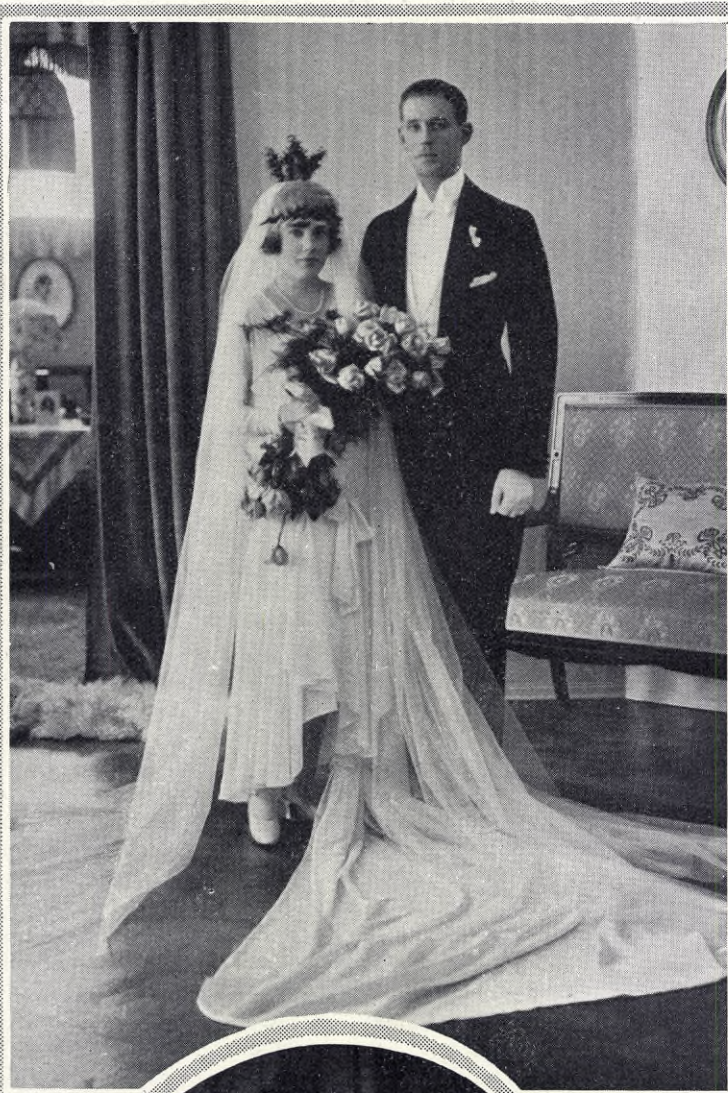
Skånsk kudde på grovt ylle med brokigt blommönster.

BRUDAR OCH BRÖLLOP



Operasångerskan fru Margit Mandahl-Sjöberg, dotter till f. d. operasångaren Thor Mandahl och hans maka, firade nyligen bröllop med docenten vid Stockholms Högskola fl. dr Knut Sjöberg. (Jan de Meyere, foto).

Bröllop firades i Huskvarna den 23 februari mellan godsägaren C. G. C:son Bolinder, Marienberg, och fröken Blanche Göransson, dotter till direktören för Huskvarna Vapenfabriks A-B. Wilhelm Göransson och hans maka, född White. (Rylander, Jönköping, foto).



Ett ståtligt bröllop firades nyligen i Hömbs kyrka, då fröken Ann-Marie von Essen — dotter till kabinettskammarherren friherre Carl M. von Essen, Kaflds, och hans maka, statsfrun hos H. M. Drottningen friherrinnan Ruth von Essen, född Wallenberg — sammanvigdes med löjtnanten på övergångsstat vid Kronprinsens husarregemente friherre Carl Palmstierna. (Kjellander, Skövde, foto).



Fru Gunvor Winther, dotter till framlidne konsul Karl Granberg och hans maka, född Herzog, vigdes nyligen i Storkyrkan i Stockholm med doktor Einar Winther, Halmstad. (Jæger, hovfoto).



MAISON ORRE

HAUTE COUTURE

Grevturegatan 1^{II} Hiss. Stockholm.

Telefon 78284

D E F A T A L A T Å R A R N A

EN HEL SALONG FULL MED FÖR-
väntansfullt folk, mest systrar och mam-
mor och fästmor. En amatörteaterklubb,
som hade fest, två pjäser skulle uppföras
av vanligt amatörslag från förr, inte så-
dant som högskolestudenter ge sig på nu.
En ung man skulle hälsa de närvarande
välkomna och yttra ett par ord om före-
ställningen. Han kom, fint klädd, blank
i håret, ung och prydlig. Han bockade sig
och såg ut över salongen. Det var myc-
ket tyst. Han stod en stund, stum. Och
så vände han om på klacken och gick.
Säkert låg han framstupa i någon provi-
sorisk klädloge och skämdes. Han hade
inte kunnat få fram ett ord. Han flydde
hellre än han gjorde fiasko ändå.

Men numera tycker jag han var en krake.
Man måste plöja sig igenom sitt fiasko.
Det finns något måste. Man måste låta
operera sig, dra ut tänder, fotografera sig
(och modigt se de oretuscherade provkör-
ten i ansiktet), gå i banker, be folk skriva
på växlar. En god övning till sådant är
att hålla ett litet tal.

Inte i onödan precis, kan man det inte,
så sliter det väl mycket på nerverna, inte
minst på åskådarnas. Man behöver inte
hålla föredrag, det finns det människor som
gör briljant. Men det ges situationer i livet,
då en människa upptäcker att hon måste
»säga några ord.» Det är oerhört fasans-
fullt och skolexemplet från Cicero: »Är
du rädd för den mjölnaren? För den ba-
garen? Nå, varför är du då rädd för flera
mjölnare och bagare på en gång?», det
är dumt. Det är just för den enskilda

»mjölnaren» man är rädd, och den enskilda
multiplicerad blir fortfarande precis så och
så många kritiska individer.

Skådespelare och riksdagsmän av båda
könen kunna nog berätta om rampfeber,
som aldrig försvinner, men var gång be-
segras. Det är en alldeles särskild känsla
och den verkar på de ovana så att rösten
sviker, vibrerar, på ett högst otrevligt sätt,
att alltså verktyget för talandet klickar.
Men hos många har detta en alldeles sär-
skild förklaring.

Det råder ofta ett slags motstridande,
dubbel situation hos en dam, som skall
»säga några ord». Hon strider med en
medfödd tro att hjärtlighet (ty det är van-
ligen känsla med i anledningen) är det sam-
ma som synbar rörelse. Hon vill inte
»vicka på hakan», men på samma gång
har hon en nedstämd fördom mot att ver-
ka kall. Att vara kall, det fick hon lära
sig i sin barndom, var att vara elak. Att
vara kall innebär allt möjligt ont, främst
dolskt manslukande, men också annat, som
man borde rysa för. Och om inte ens
känslor syntes, då var man kall. Mycket
enkelt. Den nya generationen känner inte
till det där. Den får vara »kall». Men
en äldre generation fick inte. Den bear-
betades tills den grät. Då först hade den
visat sig ångerfull, mottaglig för det goda.
De äldre, om det var kvinnor, arbetade med
till dess att tårarna äntligen kommo, om
det var män vanligen med rotting eller ör-
filar och den pojke var »förhärdad», som
lyckades bevara ett oberört ansikte. Man
skulle visa att man hade känsla. Om ner-

ver hade föregående generation ingen kun-
skap, den gjorde också sitt bästa att riva
upp vad som fattas i den vägen.

Det där ligger kvar hos en hel del av
oss. Den som inte grät på en begravning
sörjde inte. Än i dag finns det säkert tu-
senden, som ofrivilligt inställa sig på tårar
i en kyrka, då kanske ett lugnt ansikte och
en rakt framåt riktad blick betyder långt
mer av högtidligt sinnelag, ett starkare
anammade av psalmsångarens maningar.

Den nya generationen är kanske lyck-
lig. Den får vara naturligare, lugnare än
vi. Och den äldre generationen vet nog
att det ligger mycket tillkämpat bakom
den där alldeles tårfria ytan. Den måste
ju ofta säga sig: det där hade jag aldrig
kunnat göra!

På allra sista tiden har jag vid ett par
tre tillfällen kommit att höra damer privat
hålla tal. Alla klarade sig — ingen hade
talande till yrke. I alla talen låg det känsla.
Men det där känslan syntes eller hördes
minst, det har nu efteråt stått kvar som
det starkaste minnet. Det var den yngstas.
Jag skall alltid höra hennes fasta, allvar-
samma röst säga dessa ord: »Jag tackar
er.» Det gick som en liten kåre över ryggen.

Man ville göra vad vår stackars genera-
tion är uppfostrad till: man ville bli rörd
och få tårar i ögonen. De där fatala tår-
arna, som vi måste söka lära oss att reda
oss förutan och som vi vilja akta oss att
mana fram hos alla de minderåriga, som
äro i vårt våld.

VERA v. KRÆMER.

S T Ä K E T S F R Ö K E N

EN JUBILAR SOM ALLA HÅLLA AV.

FRÖKEN MARIE BJÖRNSTJERNA HÖR
ihop med Almarestäket. Hon har tillbringat så gott
som hela sitt liv här ute, först i föräldrahemmet på
själva herrgården, och nu sedan mer än trettio år
tillbaka i sin egen villa, Stäketsholm, belägen tätt
invid den gamla Trolle-borgens ruiner. Hon älskar
Stäket. Hon är född med att älska det. Och det
var väl inte gott att säga, vad hon som liten flicka
fann allra mest förtjusande, när våren kom och
hon med föräldrar och syskon fick lämna Stock-
holm för det stora, vackra lanthemmet vid Mälaren.
Allt därute var ju så innerligt kärt, så på en gång
tryggt hemvant och fyllt av allt levandes ständiga
växling.

Så hade man ju naturligtvis sitt eget lilla träd-
gårdsland i den stora trädgården. Ett land, som
ansades och vattnades, som hölls så fint och
ogräsfritt, och där det huvudsakligast såddes blom-
mor och rädisor. Mycket rädisor! Det var ju en
stolthet och fröjd, när de sedan serverades inne
vid bordet. Det var förresten en fröjd med allt
som växte och spirade ur marken. Men kanske
var det i alla fall ändå mer förtjusande med ka-
niner och tama duvor och favorithönor och marsvin
och vad allt de älskade husdjuren hette. Och nog
kändes det också obeskrivligt viktigt och roligt att
få gå omkring i stugorna och beskåda de sistfödda
och bli bjuden på kaffe och själv dela ut allehanda
goda gåvor ur en medhavd korg.

Men en liten herrgårdsflicka på 1860-talet skulle
ju också bibringas ett visst mått av bokliga kunskap-
per och pionspel. De tre kulturspråken hade hon
dessbättre till skänks, ty veckan, med undantag av
söndagen, var indelad i franska, tyska och engelska
dagar, då hela familjen talade de respektive språ-
ken. Men det var mycket annat att lära än språk.
Man hade guvernant året om, och vinter och som-
mar börjades pluggandet redan kl. 7. Sedan blev
man inte fri förrän kl. 2, och då återstod ändå de
otäcka läxorna! Inte underligt om en natur- och
frihetsdyrkande liten själ som Marie Björnstjerne



Fröken Björnstjerne med Guy.

mer än en gång var starkt betänkt på att rymma
ifrån hela härligheten och giva sig ut som ladu-
gårdspiga — en tillvarelsform som hon i tioårsål-
dern fann vara den mest avundsvärda av alla.

I stället fick hon — just vid det laget ännu ett
maktpåliggande bokligt värv. Hon skulle undervisa.
Hennes mor hade nämligen funnit det bedrövligt
ställt med sockenbarnens undervisning, som till stor
del låg i händerna på en ofärdig och något försu-
pen skraddare, vilken ambulerade ur stuga i stuga
och »höll skola», utsträckt på en pinnsoffa med en
försvarlig käpp i handen. Grevinnan Björnstjerne

ställdes därför om att godsets små flickor fingo sam-
las på herrgården och där fingo sin undervisning av
hennes äldsta dotter, Lotten. Det blev en ganska
sträng skola, där mössan med åsneöronen förekom
som straff och varnagel för dem, som inte läste på
läxorna flitigt, och där de mest omöjliga och efter-
blivna smättingarna lämnades att instrueras av »lilla
fröken», den då 10-åriga Marie.

Härmed äro vi inne på ungdomsåren, som vara
ännu i dag är man frestad att säga, när man ser
henne ständigt på färd här ute på landet, gående
om sommaren, åkande spark om vintern, frisk och
oöm om sig själv, aldrig skyende något väder, följd
av sin vackra, svarte Guy och oftast med en korg
på armen. Nu som i barndomsåren har hon ju så
otaliga vänner bland djur och människor, så många
att gå omkring till och pyssla om och göra glädje åt.
Dessutom har hon kommunala uppdrag, är medlem
både i Barnavårdsnämnd och Fattigvårdsnämnd, vil-
kas ordförande hon varit — samt i pensionsnämnden.
Helt privat håller fröken Björnstjerne också
söndagsskola för gårdens barn, något som hon bör-
jade med redan i sin allra första ungdom. Och
hennes skötebarn i socknen är alltfjämt den syföre-
ning hon själv bildat, ursprungligen för att skaffa
medel att hålla skolbarnen med varm mjölk under
vintern, men nu även för att skänka lindring och
hjälp åt gamla och orkeslösa.

»Det står nog inte att räkna alla de dödsbäddar
som Fröken har suttit vid här i socknen», hörde jag
en gång en av de gamla yttra. »Hon gör aldrig nå-
got väsen av sig. Hon kommer bara. Och alltid är
hon välkommen. Det är gott för de gamla att få
hålla hennes kära, trofasta hand i det sista.»

Av hjärtat instämmer man bara när den ena efter
den andra, på tal om hela traktens samfälliga hyll-
ning på hennes sjuttioårsdag, med kraft understry-
ker: »Det var Fröken värd!»

Stäket i mars 1929.

Anna Wall.

Iduns annonspris:

Pr millimeter enkel spalt: 50 öre intill bred textspalt,
40 öre å övriga sidor e. t. Helmsgr. 55:—, halvmarg.
30:— pr gång. Hellsida f. t. 750:—, helsida e. t. 600:—.
Lediga platser och platsökande 30 öre.
Tel. 1646 o. N. 6147

Grundlagd av

FRITHOF HELLBERG

IDUN

Chefredaktör:

EVA NYBLÖM

Tel. Redaktionen N. 9803 o. N. 402. Verkst. dir. N. 4304

Iduns prenumerationspris:

UPPL. A.		UPPL. B.	
Helt år	17:—	He't år	15:—
Halvt år	9:—	Halvt år	8:—
Kvartal	4:40	Kvartal	4:25

Tel. N. 1602 o. N. 6147

P O S T N Y H E T E R

HUR VÅRA BREV FÄRDAS FÖRR OCH NU.

Postmuséet i Stockholm har införskaffat en del nyheter, som nyligen hade "vernissage". Både dessa och muséet i övrigt äro värda att se och vi tillråda livligt ett besök. Man har en lärarik och angenäm stund bland brev, frimärken, konstverk, postminnen och trevligt komponerade statistiker.



Postgirots stora expeditionssal av i dag.

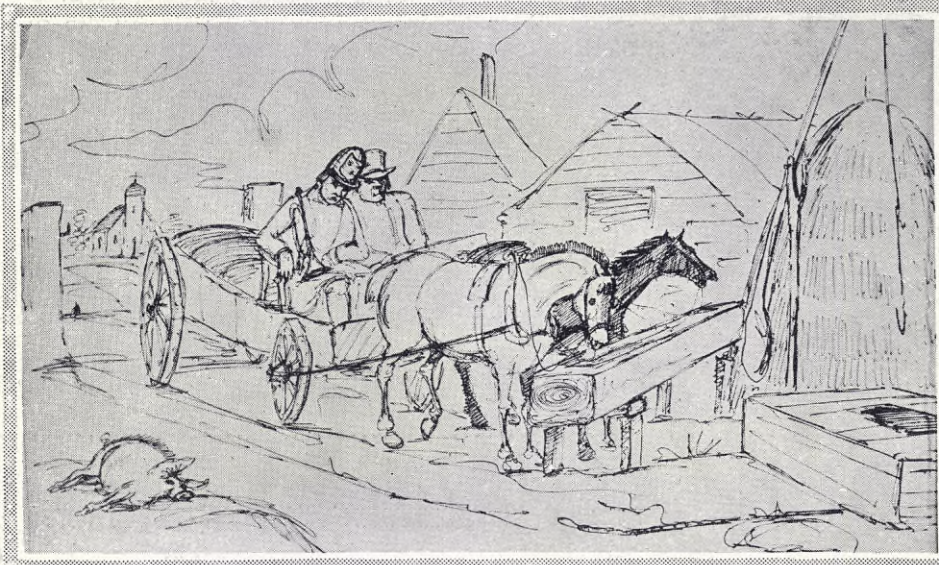
En postiljon i förra århundradet. Skulptur av Karl Hultström.



»Post-Ingår» bar åren 1876-1909 posten mellan Simrishamn och Jerrestad och tillryggalade därunder 10,700 mil.



Detta är originalpostkupan i den första luftposturen Sverige-London. Nu uppställd i Postmuséet.



»Snällposten» kallar konstnären ironiskt denna idylliska scen. Ritad 1841 av G. L. Stijverstolpe.

FRÅN FYRIS TILL U. S. A.

UR HÄNDELSESNAS FILM.



Prins Sigvard har återigen uppträtt på tiljan vid en studentteaterföreställning i Uppsala och ses här i sin förklädnad. (Östling, Uppsala, foto).

Veckans händelser, större och mindre, hemma och ute, passera här revy i bilder av bekanta personer.



Man har sett flera porträtt av »Lindys» fästmö, men långtifrån alla lära föreställa henne — hon har blivit förväxlad med sina systrar. Dessa miss-tag ha givit miss Morrow anledning att något lätta på sin tillbakadragenhet och tillåta publicerandet av sitt autentiska porträtt. Här ses alltså den unga dam, som vunnit atlant-hjältens hjärta.



Gillis Grafström har skördat segern i konståkning vid tävling i London — en seger, som hälsats med välförtjänt jubel av hans landsmän.



Herbert Hoover, U. S. A:s nye president, har gjort sin Eriksgata genom staterna och bl. a. gästtat Thomas A. Edison.

Mrs Herbert Hoover har åtföljt sin make och stått för den kvinnliga representationen i flickskolor och sociala institutioner.



IDUNNS PORTRÄTTGALLERI



ANNA ROTH.
Fröken, Kil, Fjugesta. Dotter till lanbrukaren Nils Gabriel Roth och hans maka, född Enhörning.
95 år den 18 mars.



HEDVIG af KLERCKER.
Fröken, Malmö. F. d. flickskolelärarinna. Dotter till överstelöjtnanten J. C. af Klercker.
85 år den 20 mars.



ANNA JOHANSSON.
F. Sandgren, Visby. Ägare av Visby bosättningsmagasin. Anka efter grosshandlaren Elias Johansson.
80 år den 9 mars.



LOUISE FALKENBERG.
F. Ekman, Schedewij, Skebo-kvarn. Anka efter överstekammarjunkaren frih. Claës Falkenberg.
80 år den 15 mars.



TEKLA EKBLAD.
F. Lexell, Hova. Anka efter kyrkoherden i Synnerby Erik Ekblad.
80 år den 16 mars.



HILDEGARD WIJNBLADH.
Fröken, Stockholm. Dotter till löjtn. O. C. H. Wijnblad o. hans maka, född Westberg.
75 år den 15 mars.



BERTHA RIDDERSTEDT.
F. Jahnke, Fogdegård, Fors-heda. Anka efter inspektoren Anton Ridderstedt.
75 år den 16 mars.



HENRIETTE COYET.
F. frih. Cederström, Torup, Bara. Anka efter hovmarskalken Gustaf Coyet.
70 år den 16 mars.



AGDA SCHMIDT.
F. Dumér, Stockholm. Anka efter kontraktsprosten teol. och fil. d:r Carl Schmidt, Hedemora.
65 år den 15 mars.



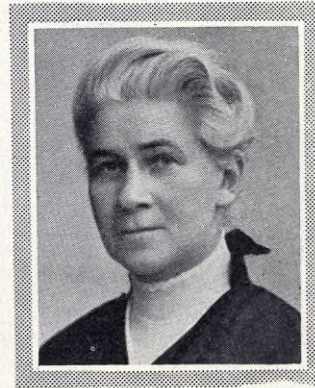
SIRI ÅHSTRÖM.
F. Ewerlöf, Gävle. Maka till direktören för Gävle-Ockelbo Järnvägs A.-B. Sven H. Ahström.
65 år den 17 mars.



ANNA BERGGREN.
F. Björkman, Gävle. Maka till f. d. borgmästaren i Gävle Carl W. Berggren.
60 år den 15 mars.



MARIA NORDMARK.
F. Pettersson, Helenelund. Anka efter kyrkoherden i Jonsberg, Johan Nordmark.
60 år den 18 mars.



ELISABET LINDEBERG.
Fröken, Lund. Förest. vid Lunds fullständiga lärov. för flickor. Dotter till kronofogden Hugo Lindeberg.
60 år den 19 mars.



ELIN LUNDEWALL.
Fröken, Falun. Lärarinna m. m. Dotter till kommissionslantmätaren J. A. E. Lundewall.
60 år den 19 mars.



HEDVIG GRAUERS.
F. Grauers, Partille. Maka till fabrikören Jean Grauers, Partille.
55 år den 18 mars.



KERSTIN WIMNELL.
F. Hedlund, Göteborg. Maka till direktören Gunnar Wimmell, Göteborg.
50 år den 15 mars.



LUCY BLIDBERG.
F. Ewerlöf, Stockholm. Anka efter kassören Johannes Blidberg, Stockholm.
50 år den 16 mars.



ESTER KROOK.
F. Djurbergh, Saleboda. Maka till majoren Gustaf Krook, Saleboda.
50 år den 17 mars.



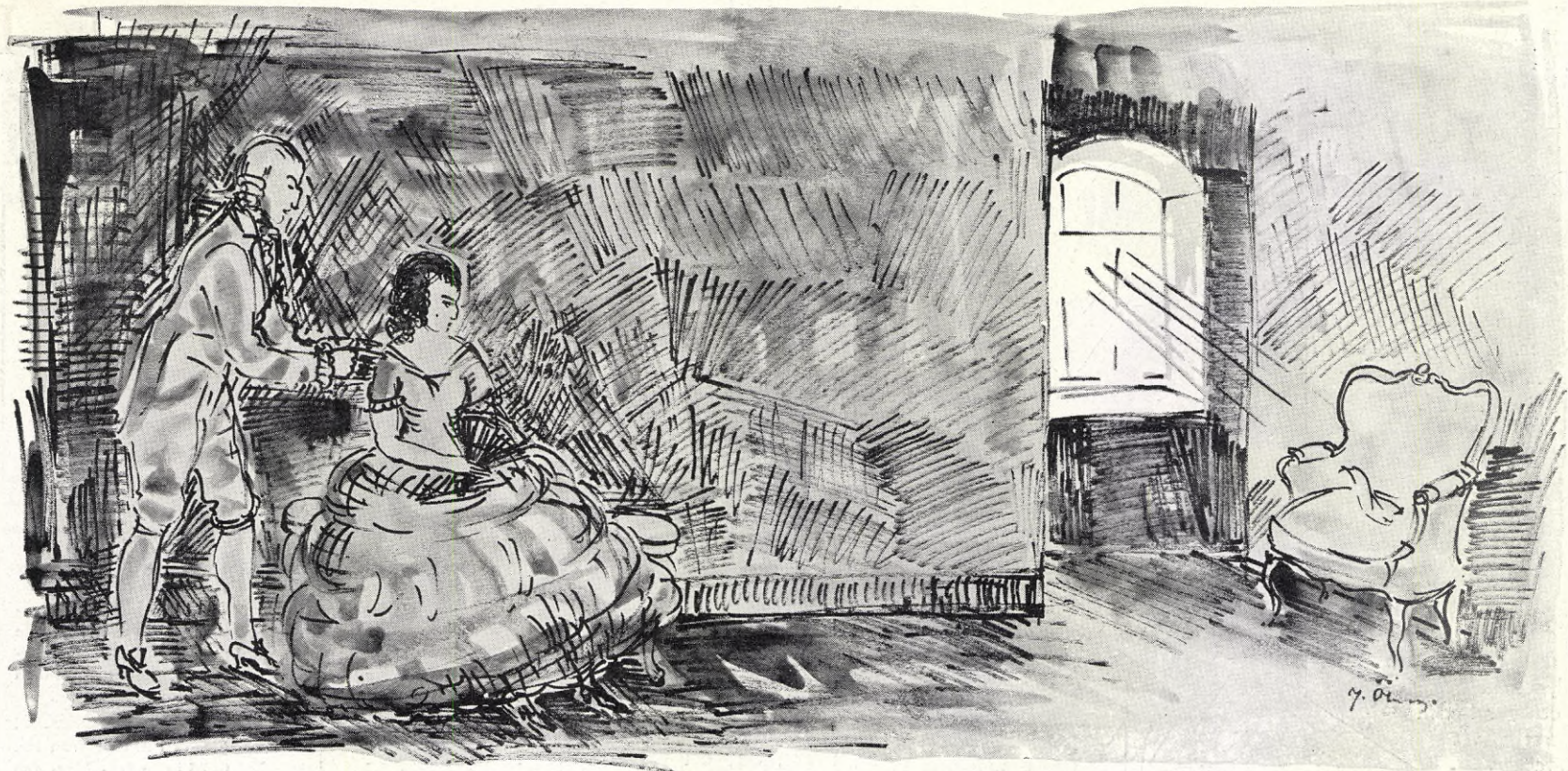
MAGDA von DÖBELN.
F. Bartels, Göteborg. Maka till förste trafikinspektören Nils von Döbeln.
50 år den 19 mars.



VIVA WESTERLUND.
F. Réenstierna, Lund. Anka efter kaptenen vid Generalstaben Carl Westerlund.
50 år den 21 mars.

RUMFORD BAKPULVER

Ger ett underbart resultat.



Askonsdagens spöktimma. Av Ebba Segerstråle

I TALLRIKSRUMMET SATT KATRINA med de bara armarna på stenbordet och lyssnade med förväntansfulla barnaögon och vidöppen mun. Där stod gamla Agneta och viskade om varsel, vålnader och allsköns galenskaper. Det var strax före påsken, och i den svarta tönatten såg parken därute ödlig och skrämmande ut i det blinkande skenet av en hornlykta som en grå skepnad bar över gården.

— Så visst och sant som att jag står här, viskade Agneta hemlighetsfullt, och det glimtade till i de pliriga ögonen under hucket, så haver jag skådat nattgrevinnan. — Hon var vit som lakan i synen. Hon kommer farande som klockan slår tolv och hon sitter i en stor kursläde om vintern och har en vit spetslöja över håret. När ekipaget stannar vid stora trappan, hör man hur riksrådet går över förstugan, han har bara ett ben, stackarn, för ryssen sköt av det ena vid Klissow. Och så klampar han över golvet och — — —

— Tyst, för all del, viskade Katrina och steg upp. Det är nådig frun, som går aftonronden.

Den inträdande hade en skarp blick under markerade ögonbryn. — Jag vill tala med dig, min söta, sade hon till dottern, och gamla Agneta drog sig nigande baklänges.

— Gå hon och se till sitt, förmanade husets härskarinna. Hon har väl löpe till ostarna, som måste vara ystade före dymmelveckan. — Den stränga fru Beata såg ogillande på Agneta. Folket berättade en hel del om henne. Tiden var full av vidskepelse och tro på trolldom. Den gamla hade tjänat hos brukspatron Tibell på Hättorp, och man visste med all säkerhet, att hon stod i förbund med de onda makterna. Ty när brukspatronen en solig påskdagsmorgon stigit ut på gårdsplanen, hade hon setat uppflugnen grensle över takåsen. För att ytterligare bekräfta den gamla häxans Blåkullafärd, hittade man en kvast som stod rätt upp i rosenhäcken. Blev en ko sjuk, så var det Agnetas fel, och hon kunde ställa till med hagelbyar i maj månad och förresten läste hon, rabblade

baklänges och hade hokus pokus, så hon borde åtalas för länsman.

När Katrina steg in i salongen, sprakade en björkvedsbrasa i den blå Mariebergsgugnen. Det var ett stort hörnrum med målade väggfält och infällda speglar och utsirade gyllene bord fulla med krämkoppar och fat. Där satt systemen, som redan varit gift ett år och bar florsremсор över frisyren, och i den långa familjesoffan satt fadern, en glad och galant herre. Fru Beata skred kapprak genom rummet och tog plats bredvid maken.

— Det är nu på tiden, att vår frände får besked, sade modern. Du är nyss fyllda sjutton år, och är det vår uttryckliga önskan, att du träder i brudstol med din kusin Sebastian.

— Jaha, det är vår mening, bekräftade fadern nickande. — Stackare, hade han väl någonsin dristat sig till att hava en annan mening än sin hulda gemål?

— Men jag vill ju platt inte. Det vet I fuller väl, sade Katrina djärvt. Hon hade ärvt moderns markerade utseende och stolta sinnelag.

— Istället för att vara charmerad över att en slik ära vederfares detta hus, vågar du insinuera ett avslag, sade fru Beata. Har icke vår älstadotter ett ord att säga sin syster?

Denna såg frånvarande ut, men mitt emot henne hängde en oval spegel och hon såg sig titt och tätt i glaset som vackert återgav en vit hals med ett pärlhalsband av charmant storlek och lustre. Hennes blickar sade, se på mig, jag har vetat att göra ett »mariage magnifique».

— Han kommer till supén på askonsdagen, min söta. Han har i dag skickat ett ridande bud från Stora Lundby med dessa agraffer med orientaliska hängpärlor, och bör du fästa en vid décolletagen och en i frisyren om onsdag. Och så tar du den blommerade roben. Men inte den där spotska minen, när man får fästeman, min sköna. — — —

*

Askonsdagen på morgonen hade själva hans högvördighet biskopen gjort besök

på gården. Katrina var hans skriftebarn, och hon hade hyst en svag förhoppning att få tillfälle att tala med den gamle gudsmannen om sina hjärtesorger. Han hade setat och läst i Thomas a Kempis och sett så allvarlig och forskande ut, att Katrina teg. Och högt hade han läst för henne textorden: »Saliga äro de döde, som i Herranom dö.» Katrina tänkte på den sköna nattgrevinnan, varom hon hört så mycket styggt förtal. Självtänkte hon sig långt ifrån glad, och hon tänkte, att det var kanske det mest åtråvärda att få »dö salig».

Fru Beata hade smak för sena supéer, ty hon hade rört sig inom hovcirkelarna under salig kung Adolph-Fredriks tid. Nu satt Katrina vid rutan i sitt rum och väntade i timtal på att lyktorna på det grevliga ekipaget från Stora Lundby skulle glimma i allén. I den dubbla lindallén hade hon lustvandrat i våras, hon hade gått ner till sjöstranden där vitsipporna växte tätt på slutningen. Hon hade förlorat sitt unga hjärta, ja — nåde henne om det kommit till fru Beatas öron detta om hennes barnsliga kärlekshandel med löjtnanten vid kongliga Södermanlands regemente. Wilhelm Cruus. Vår vinden hade farit smekande genom sälgnarnes hängen, solskenet hade glittrat i vågorna och löjtnantens vita armbindel hade lyst vit som sipporna, där den var knuten om den blå klädesärmen, alltsedan den ärorika augustidag kung Gustav genomdrev sin revolution. Icke kunde han bjuda henne herresäten fulla med fanerade byråer eller soffor av mahognypyramid eller orientaliska hängpärlor och allsköns glitter — han hade endast att bjuda henne det redligaste hjärta, som någonsin klappat under en vapenrock, tänkte hon i sin ensamhet, medan hon väntade på den ovälkomne friaren.

Den gula kanariesekten flödade i de höga slipade glasen, vaxljusen fladdrade och lilla Katrina i styv robe »couleur de rose» fann hela tillställningen grymt långtråkig. — Min aimabla kusin är så blek, utlät sig unge greven och förde en kanderad viol till sina

(Forts. sid. 305.)

I REGN och BLÅST I SNÖ och FROST

Väderleken har en skadlig inverkan på Edra händer. Huden spricker lätt sönder — blir nargig och röd. Dessa vanprydande obehag avlägsnas och all nargighet och hudsprickor botas med GAHNS MANIOL — ett sedan årtal beprövat preparat

Gnid in händerna, då Ni kommer in, med litet Maniol, som helar skadorna och gör huden spänstig, vit och vacker.



MANIOL

HÄNDERNAS BESKYDDARE

MUGNIER

(uttalas Mynjé)

Apéritif, särdeles välsmakande, stärkande och stimulerande, rekommenderas av läkare vid kraftnedsättning och konvalescens. Denna apéritif är tack vare sina farmaceutiska egenskaper lika aptitgivande och stimulerande som akvavit, cognac eller whisky. Ett glas avkyld Mugnier före maten ersätter brännvinet, samtidigt som det ger måltiden en viss kulturell prägel. Till kaffet har man i Amusette Mugnier en typisk pariserlikör, som tillredes av $\frac{3}{4}$ Mugnier, $\frac{1}{8}$ halvsöt sherry och $\frac{1}{8}$ Grenadine, vilket allt erhålles utan restriktioner å alla systembolag i landet.

Kr. 3:50 pr $\frac{1}{1}$ but., kr. 2:40 pr $\frac{1}{2}$ lit.

9 diplomes d'honneur.

56 guld- o. silvermedaljer.

Phyllosan stegrar kroppens motståndskraft, förnyar blodet, motverkar förkalkning i ådrorna, minskar för högt blodtryck, stärker hjärtverksamheten och giver hälsa och ökad vitalitet oberoende av ålder.

Läkare över hela världen lovorda allmänt dess goda verkningar.

Phyllosan



Framställes enligt föreskrift av med. dr E. Bürgi, professor i farmakologi vid universitet i Bern.

Phyllosan tillhandahålls av apoteken i flaskor om 100 tabletter å kr. 4.85.

ELEFANTENS DROGHADEL, Stockholm.

Platsen i solen.

(Forts. fr. sid. 284.)

få se några frukter av sitt arbete, varken för sin personliga del eller för Akademiskt Bildade, där hennes klara förstånd och juridiska bildning varit till ovärderlig nytta. I tacksamhet ägnar föreningen hennes gärning och hennes person en vacker minneskrift.

När man har den förmånen att någon gång se Akademiskt Bildade Kvinnors förening samlad till fest — och det händer minsann inte ofta — tycker man alltid, att den uppvisar en samling ovanligt pampiga, representativa kvinnor. Det finns förstås många flera sådana inom andra yrken och stånd, så att det kanske inte är skäl att yvas. Inte behöver det oundgängligen vara den akademiska bildningen, som gör det. Men i alla fall.

Föreningens öden under de tjugufem åren ha letts av doktor Karolina Widerström, som efterträdde docenten Eschelsson som ordförande, av doktor Alma Sundquist och doktor Andrea Andréen-Swedberg, som är den nuvarande ordföranden. 25-års-minnet kommer att firas med fest på Hasselbacken 23 mars, där ett för tillfället författat spex av Fanny Alving kommer att spelas av medlemmar. Varför äro icke alla akademiskt bildade med i en så nyttig och trevlig sammanslutning? ETH. K.

Veckopengar åt barnen.

(Forts. fr. sid. 287.)

äro ju så himmelsvitt olika, barnen i sin tur så individuella. Vad som passar den ene är galet för den andre. Somliga lära sig hushålla, andra äro slösaktiga — till de senare kan det bli nödvändigt att portionera ut för varje enstaka behov. Pengarna ha verkat olika på alla mina 7 barn! Modern får använda sitt omdöme efter bästa förmåga, och sörja för att varje barn får saken ordnad så som det lämpar sig bäst i det särskilda fallet.

Fru Hjördis Nordin-Tengbom finner för sin del att föräldrarna, om det finns råd och tillfälle därtill, bör ge sina barn en bestämd penningssumma varje vecka, som barnen får använda själva. Föräldrarna måste emellertid noga avgöra hur pass mycket de kunna behöva och anpassa beloppet därefter. Naturligtvis skall det vara redovisning nästa gång de få veckopengar! — Böcker, skolmaterial, ridlektioner o. dyl. är det bäst att föra på annat konto — det är ofta stora och varierande belopp och förfuskas det viktigaste med veckopengarna — att barnet skall lära sig att rätta sina behov efter sina tillgångar. »Jag tycker, fortsätter fru Tengbom, att det är synd om de barn, som måste be om några ören då och då, det alstrar en känsla av mindervärdighet, absolut beroende och bundenhet, som måste vara skadlig och nedsettande för barnet. Få de däremot medel att tillfredsställa några av sina drömmar och önskningar, så ger detta näring åt fantasi och skapardrift. Men — de skall inte ha för mycket att röra sig med, barn och ungdom fara väl av att deras pretentioner och nöjesliv hållas nere så mycket som möjligt under skoltiden. Naturligtvis behöva de glädje, trevnad och rekreation, men detta måste koncentreras till veckans slut, så att skoldagarna gå utan störning. Dans, bio eller teater på lördan och sport på söndan, varvid de mindre utgifter, som äro förknippade härmed bestridas av deras egna kassar, tycker jag är ett lämpligt sätt att ordna det hela.»

Vox populi vox Dei! Veckopengarnas vara eller icke vara synes vara ett pro-



- Steinway & Sons -

Lundholms
Pianomagasin

Stockholm
Jakobbergsgatan 39

Göteborg Malmö

Jofurol-Bad, en nikotinhaltig vätska, befriar Edra rumsväxter snabbt och effektivt från de skadegörande parasiterna. Sedan gammalt det enda verkliga utrotningsmedlet.
GÖR ETT FÖRSÖK!
Finnes i flaskor från Kr. 0:75 i alla frö-, färg- och kemikalieafärer.

Begär alltid Vitrum's tillverkningar: Maltextrakt Vitrum, bästa näringsmedel. Nedsatt pris.

Maltextrakt Vitrum med fiskolja, bästa vitaminpreparat. Nedsatt pris.

Mineralvattensalter Vitrum.

Laxermarmelad Vitrum, bästa avföringsmedel.

Sodapastiller Vitrum, bästa medel mot halsbränna.

FERROL Vitrum, det kraftigaste aptitgivande o. mest stärkande av alla moderna organiska järnpreparat. Synnerligen lättmalt fördrages det av den ömtåligaste mage. Vid blodbrist o. svaghet av största verkan. Dess angenäma smak gör att det med lätthet tages av såväl barn som vuxna. Tillverkas å

Apoteket Vasens Apoteksvarucentrals Laboratorium, Sthlm.
Samtliga preparat finnes på alla apotek.

Gemlas Rullstol

N:o 5287.

Patent n:o 57402.



Införda offert och beskrivning från
GEMLA FABRIKERS A.-B.
— D I Ö —

Hovmanicuristen JEANNE BOMANS

myrrhatinktur, crèmer och puder tillfredsställa de högsta anspråk.
Anv. av H. K. H. Prinsessan Ingeborg.



blem, som bör lösas i positiv riktning. Barnen lära sig att sköta pengar, att bli självständiga och ordentliga, och — bevaras deras kassaböcker, bli dessa i framtiden biografiska dokument av värde för upphovsmannen.
S. B.

Vackra barn och fula gubbar.

(Forts. fr. sid. 289.)

röda skägg, hade kostymerat sig med att raka bort det och som en nordisk kämpagestalt, en blond viking, var han helt enkelt oigenkännlig. Ja, en lustig syn måtte det ha varit, när vi sedan med resten av en lyckad maskerad, utstyrda som vi voro, på morgonkröken lunkade hem till våra respektive lyor.

Jag minns också en natt, då jag väcktes av en knackning på min ateljédörr. Förskräckt ropar jag: »Qui est là?» och så hör jag en röst, som bönfällande viskar: »Öppna, öppna!» Sakta gläntar jag på dörren och får syn på Isaac, som ville låna en gammal maskeraddräkt, och se'n jag hjälpt honom skruva sig till grekisk yngling, försvann han till den stora konstnärsbalen, Bal des Quat-z-Arts, som en gång vart år hålles av all Paris' konstnärvärld. Dagen därpå fanns Isaac inte på skolan. Så måtte det ha gått mycket glatt till på den balen. Annars kommo vi skandinaver sällan i riktig kontakt med fransmännen. Vår franska var ju inte precis den bästa, och hur det är, så är och förblir en utlänning i Frankrike alltjämt en utlänning, hur länge han än lever där. En gång kom jag emellertid riktigt ut bland parisarna, och jag måste berätta hur det gick till.

En dag kom det ett brev från en barnsvän, konstdoktor Carl-David Moselius, då student vid Stockholms Högskola. Carl-David hade, trots sin ungdom, han var då nämligen endast 18 år, blivit utsedd att representera Sverige på en studentkongress i Paris. Han bad mig möta honom, och vi skulle vara tillsammans under hans Parisvistelse. En skolkamrat från Norrköping, en ung möbelarkitekt, Nils Beckman, kinesade som bäst hos mig. Han studerade möbler i London och var över ett par da'r och hälsade på. Han, Hald och jag togo hand om vännen Carl-David, som till tack föreslog oss att komma med på en större tillställning, som de franska studenterna gävo för sina utländska kolleger. Men, vi måste uppträda som svenska studenter. Jag hade ju aldrig kommit så långt som till studenten, och Beckman slutade visst sin lärdomstid redan i 5:an. À la bonheur, Carl-David hade en extra studentmössa, visserligen en smula solkig av resan, men vi kritead den med vitt puder, och så fick jag låna den. Var gång jag skulle hälsa, stod det som ett vitt moln om mitt huvud, och den var också för liten. Beckman fick låna en på annat håll och Edvard Hald, som verkligen erövrade den vita mössan, blev upphöjd till rang, heder och värdighet av doktor och fick en blank storm placerad på sin hjässa. Så bestämdes, vilken fakultet var och en av oss skulle tillhöra. Beckman blev jurist, Hald filosof och själv var jag medicine studerande. Carl-David och de tre nya representanterna för Sveriges studentkår togo så en droska och foro till Odéon-teatern, där en festföreställning gavs till vår ära. Vi blevo ombedda göra vår entré i våra vita mössor och placerades högtidligt på parkett av Studentkårens ordförande, som var prydd i studentband och ordnar på rockuppslaget. Beckmans franska var inte så över sig. »Oui» var det franska ord han lättast behärskade, vilket han också an-



Gör drömmen till verklighet

Däri genom bli porerna rena och de kosmetiska beståndsdelarna i tvålen, vunna ur ägggula få tillfälle verka. Skölj därefter väl av löddret, först med ljumt vatten, sedan kallt.

Lätt Ovicula hjälpa Er.

NI DRÖMMER om att bli firad och beundrad, liksom de kvinnor, Ni avundas. Har Ni någonsin tänkt på, att *första förutsättningen* är en oklanderlig hy?

Kanske Ni försöker dölja en vanvårdad, förstörd hy under puder och smink. Ni vet själv, att det inte lyckas. Ni måste först och främst återfå den naturliga, ungdomliga fräschhet, Ni en gång haft, men som förstörts av väder och vind . . . och dålig tvål.

Naturlig skönhetsvård.

Här har Ni en skönhetsbehandling, som ger *naturlig* skönhet: tvätta Er morgon och afton med Ovicula — skönhetsvålen — på samma gång Ni lätt gnider in det cremeliknande löddret i porerna.

F. Pauli's

Ovicula

— skönhetsvålen —

vände sig av vid alla tillfällen, strängt tillsagd av oss att alltid begagna det, när han blev tilltalad samt att se obesvärade ut och le. Han blev helt förskräckt, när han blev placerad bredvid en av de franska värdarna och deras konversation var ungefär så här: Tycker ni mycket om Racine? — Oui! Men ni tycker väl Molière är intressantare? — Oui! Er franska är storslagen! — Oui! Hur länge har ni varit här? — Oui! Fransmannen uppgav snart försöket att underhålla sin gäst.

Efter föreställningens slut inbjödos vi till

de franska studenternas stamlokal, ett studentkafé i Quartier Latin bredvid Luxembourg-trädgården. Man skålade och drack. Det ena talet avlöste det andra. Carl-David talade å våra vägnar, och stämningen var den allra bästa. Men, just som han slutar sitt tal, säger han, för att driva litet grand med den stackars Beckman: Nu ber kandidat Beckman, juris studerande vid Stockholms högskola, att även han få säga några ord! Allas blickar riktades mot den olycklige. »Va' ä' de'?» sa Beckman och tittade på mig. »Carl-David säger, att du vill hålla

KAFFE HAG SKONAR EDERT HJÄRTA

KUPONG FÖR GRATISPROV

Jag tycker om gott bönkaffe och önskar dricka det av finsmakare i hela världen gynnade koffeinfria Kaffe HAG, vilket alltid är oskadligt för unga och gamla, sjuka och friska personer, och vars framstående arom och smak jag hört så mycket talas om. Var därför god och sänd ett smakprov till min adress utan kostnader; 10 öre för porto bifogas.

NAMN _____
ADRESS _____
PLATS _____

Klipp ur denna kupong genast, innan Ni glömmer det. Det lilla besväret med dess insändande är mödan värt.



KOFFEINFRI KAFFE A.B. STOCKHOLM. RIDDAREGATAN 4

GEFLE MANUFAKTUR AKTIEBOLAG
STRÖMSBRO



Oblekta, Blekta och Färgade
Vävnader
Tillse att Ni alltid erhåller märket
»SVANEN»

Kommissionslagrens telefonnummer:
Stockholm 9646 - Östersund 130 - Hudiksvall 532 - Hernösand 13 -
Sundsvall 3003 - Umeå 141 - Skellefteå 93 - Piteå 30 -
Luleå Namnanrop: Aktieföretaget Nyberg.

SYDSVENSKA BANKEN

Ställning den 28 febr. 1929.

Tillgångar:		Skulder:	
Kassabehållning	4.613.215:95	Aktiekapital	34.000.000:—
Obligationer	15.467.972:81	Depositions- o. kapital- räkningar	69.650.903:45
Fastigheter	6.902.591:75	Sparkasseräkning	35.671.500:09
Inventarier	100:—	Check- & uppsägnings- räkningar	25.973.585:72
Låneräkning	63.875.538:05	Postremissväxlaräkning	3.223.212:60
Växlar	52.311.421:42	Inhemskas banker	13.259.768:65
Checkräkning	21.626.546:03	Utländska banker & bankirer	6.039.572:49
Inhemskas banker	363.976:68	Andra räkningar	5.300.548:07
Utländska banker och bankirer	5.631.365:33		
Andra räkningar	22.326.363:05		
		Kronor 193.119.091:07	Kronor 193.119.091:07



HÄLSA
GENOM
DR. HEILBRUNS
VÄRMEKUDDE



Om den icke finnes på Eder plats,
erhålls närmaste återförsäljares adress
gm Generalagenten.
Bernhard Rydholm, Stockholm 6.

BLOMSTERVÄNNER!



NYHET
för Sverige.

Denna flytan-
de växtnä-
ring är det mest
effektiva medel
att få rumsväx-
ter rikblomma-
de och kraftiga.
Sommarväxter
som behandlas
härmed hålla
sig gröna un-
der vintern och
bära ofta för
andra gången
blommor. Är
även mycket
lämplig för be-
vattning av bal-
kongträdgårdar,
blomstergrupper
i trädgårdar o. d.

Inget besvär med tillagning, man
tager endast 25 droppar (mätskål
på korken) till varje liter vatten
var annan eller tredje gång man
vattnar växten.

Pris 1 kr. pr fl., vilken räcker
till 100 lit. gödningsvatten, hos
Kemikalie-, Färg-, Frö- och Blom-
sterhandlare m. fl. samt i alla väl-
sorterade Lantaffärer.

Bekvämligt! Effektivt! Billigt!

tal», viskade jag. Men Carl-David, som nu tyckte han drivit sitt skämt en smula för långt, ursäktade med att kandidat Beckman tyvärr icke fullt behärskade deras vackra språk. »Låt honom då tala på svenska» ropades det från alla håll. Jag knuffar Beckman i sidan, »säg vad du vill, men något måste du säga», och ropen på tal bli allt ivrigare och högljuddare. Plötsligt reser sig driftföremålet och med världens allvarligaste stämman talar juris kandidat Nils Beckman. Talet var kort och lät ungefär så här: »Ni ä' ena riktiga skojare hela bunten. Men det gör detsamma. Skål på er i alla fall!» Carl-David står färdig att översätta talet, och fullständigt bragt ur fattningen, får han endast fram: »Talaren har inte ord nog för att uttrycka sin tacksamhet!» Nu ropas det Leve talaren! Leve Sverige! Man applåderar. Man sjunger studentsånger och marseljåsen, och då bli vi ombudda att sjunga vår nationalhymn, stämman Moselius, Hald, Beckman och jag i med »Känner Du Fia Jansson, som bor uppå Söder...» »En förtjusande melodi!» »En bedårande rytmi!» höra vi. »Bravo! Bravo!» applåder och jubel igen.

Framåt ett-tiden göres uppbrott. Man vill visa oss Montmartre och dess nattliv. Arm i arm i långa rader tåga vi så ned för Boulevard St. Michel. Nya skaror flocka sig till tåget. Hand i hand »dra vi slängen» genom kaféer och restauranger. En liten fransk student ringer på alla dörrklockor vi passera, och argt titta alla portvaktsgummor ut ur respektive portar. En annan hoppar upp bakpå en droska och ruskar om suffletten, så att passagerarna i åkdonet skakar som i ett såll. Jag vet inte, hur lång tid det tar, men efter väl en timmes vandring under sång och upp-
tåg ni vi upp till ett litet mystiskt kyffe högst upp i Montmartre. »Père Frédéric» läser jag på en matsedel. Inne på väggarna hänga studier av Toulouse Lautrec. Ett stort krucifix, neddammat och smutsigt, är placerat på en framträdande plats i lokalen. En svävande atmosfär, något beklämmande över det hela. Men vilket liv och leverne! Stoj, sånger och tal igen. Man dricker absint och söt champagne. En ung flicka med en gloria av ljusst hår har fått tag i en gitarr, men hennes melankoliska stämman drunknar i stimmets.

Men, även artistungdomar kunna tröttna, och när Sacré-Coeur's klockor slå sina jämna fem slag och en solstråle letar sig in och lyser upp krucifixets anlete, tycka vi svenskar, att det är tid att ge oss hem. En ranglig hästdroska för oss åter till våra trakter, och vid 7-tiden slumra vi ljuvt i våra sängar. Och dagen därpå stodo våra platser tomma på Henri Matisse's målarskola. Det hade varit ansträngande att representera Sverige i Paris.

EINAR NERMAN.

Ett dop för sextio år sedan.

(Forts. fr. sid. 291.)

och formella 'putting in order' som göra stora middagar så tråkiga. Nåväl, kära flickor, när middagen är över, förflyttar sig hela sällskapet till salongen. Några herrar gå ned för att röka. Så småningom blir jag till den grad sömrig, att jag känner mig färdig ramla av stolen. Min granne, friherrinnan Fock från Lidköping, som tagit reda på vad jag heter, livar upp sig med att fråga om jag nyligen varit på Degeberg, om 'de unga damerna Nonnen äro fullvuxna' etc. etc. under det att hon då och då interfolierar med att 'herr Geisler sade mig', herr Geisler berättade, 'vilket övertygar mig om att herr Geisler i varje fall icke tillbringat sitt be-



När det gäller...

Alla stå vi då och då inför vissa betydelsefulla avgöranden. Vi veta, att den och den dagen måste vi vara fullt lugna och behärskade, ty endast då lyckas vi. Men blotta tanken på dagen och stunden oroar oss mer och mer. Om vi då, strax innan det viktiga avgörandet, ta ett par SOMNOGAN-tabletter, bli vi fullständigt lugna och känna oss trygga och säkra. — Somnogan är fullkomligt oskadligt, har inga bi- eller efterverkningar såsom däsighet, dålig andedräkt, utslag etc.

Finnes å alla apotek i rör om 20 tabl. å kr. 2.50 samt i fickförpackningar om 4 tabl. å 50 öre.

SOMNOGAN
Nervlugnande
och rogvivande

Advokaten Eva Andén

Ledamot av Sveriges Advokatsamfund,
Herkulesgat. 14, f. d. Lilla Vattugat. 14
Tel. 7575. STOCKHOLM. Tel. 7576.
Specialitet: Familje- och arvssaker, Botredningar och testamenten. Även skriftliga förfrågningar.

Plågas Ni av Huvudvärk och Reumatiska Smärtor?

Då bör Ni ej experimentera med tveivelaktiga medel utan med ens tillgripa de beprövade och av så många läkare vitsordade TOGAL-tabletterna. Dessa stilla ej blott omedelbart de olidligaste smärtor utan äro dessutom ofarliga för hjärta och mage. De utskilja dessutom starkt den skadliga urinsyran — roten till de flesta smärtor — ur kroppen, den enda väg som för till verkligt varaktigt hjälp mot det onda.

TOGAL-tabletterna finnas, utan recept, å alla apotek till Kr. 2: 40 och 0: 90. Se till att Ni får åkta Togal och ej efterapningar!



Scherf

Milanese-
underkläder

De spridas i dag

över hela landet!

1929 års Värkatalog är färdig,
sändes gratis och portofritt.

Vår garanti.

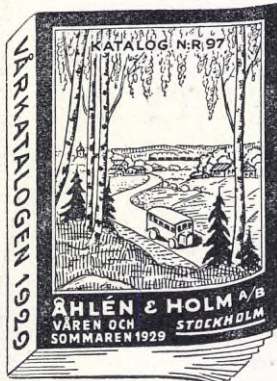
Vi garantera att varje sak, köpt hos oss, kommer att vara till Eder belåtenhet. Är Ni icke fullt nöjd, har Ni rättighet att returnera varan, och vi återbetala pengarna jämte allt, vad Ni lagt ut för transporten.

Våra priser.

Våra priser äro genomgående låga. Vi köpa direkt från fabrikanterna utan fördyrande mellanhänder. Vi köpa kontant och sälja kontant i stora partier, och vi räkna nära 500,000 familjer till våra kunder.

Insänd nedanstående kupong i öppet kuvert, frankerat med 5 öre

AHLÉN & HOLM A.-B.



298 sidor — 10,000 olika artiklar.

Följande avdelningar finnas:

- | | |
|----------------------|-----------------|
| Beklädnads-
varor | Sportartiklar |
| Tyger | Fiskedon |
| Gardiner | Reseffekter |
| Skodon | Musikinstrument |
| Husgeråd | Radioartiklar |
| Verktyg | Leksaker |
| | m. m., m. m. |

Sänd genast gratis och portofritt Värkatalogen 1929.

Namn

Adress

N: r 162

Till förutvaran-
de kunder ut-
sändes katalo-
gen utan rek-
visition.



ROM

den vackraste staden i världen



OSTIA,
en halv timme från Rom vid havet med härliga
bad 8 månader om året.



ABRUZZERBERGEN,
två timmar från Rom, romerska societetens
favoritplats för vintersport.

*Den romerska vintern är mild som våren och den romerska
våren är en härlig årstid med strålande sol och ljumma vindar.*

Golf — Tennis — Kapplöpningar — Jakt.

ROM ÄR IDEALPLATSEN FÖR EDER SEMESTER.

De förnämsta hotellen i Rom:

Lyxhotell:

Hotel des Ambassadeurs
Hotel Excelsior
Grand Hotel
Grand Hotel de Russie
Palace Hotel
Plaza Hotel

1:a klass Hotell:

Hotel Bristol
" Continental
" Flora
" Majestic
" Moderne

Hotel du Quirinal

" Regina Carlton
" Royal
" Boston
" Angleterre
" Elysée
" Hassler
" Imperial
" Locarno
" Milan
" Minerva
" Paix Helvetia
" Savoy
" Victoria
" Windsor

2:a klass Hotell:

Hotel Colonna
" Ferrovie
" Genio
" Genova
" Lago Maggiore
" Liguria
" Massimo d'Azeglio
" Nord-Nuova Roma
" Ortente
" Piazza Venezia
" Romano
" Sole
" Torino

1:a klass Pensionat:

Aloione
Alexandra
Alhambra
Dinesen
Internazionale
Ludovisi
Richmond
Terminus
White



Livförsäkra EDER

i

SVEA

Huvudkontor: Göteborg, V. Hamngatan 3

OBS.! BARN- OCH STUDIEFÖRSÄKRINGAR

Ombud på alla större platser.

ETABLERAD 1752- När ni tager ett piller, sa tag ett

Brandreth's Piller.

Inregistrerat handelsmärke: 2622
Rent vegetabiliskt, Alltid verksamt.

Brandreth's Piller rensa blodet, magen och inälvorna samt underlätta matsmältningen. De stimulera levern, afägsna dalig galla och andra fördärfvade af-söndringar. De styrka, regulerar och rensa hela systemet.

Vid forstoppning, svindel, somnaktighet, belagd tunga, dalig andedrakt, hufvudvark, mag-smartor, dalig, ofullständig matsmältning, leversjuka, gulsot och hvilken annan opass-lighet som helst komma af orent blod.

Säljas på alla apotek.

ALCOCK MANUFACTURING CO., BIRKENHEAD, ENGLAND.

För bilden tätt upp till ögonen och passa på, att pillret kommer in i munnen.

ETABLERAD 1847.

ALCOCK'S PLÅSTER.

Inregistrerat handelsmärke: 25176
Universalt botemedel mot smärtor.
Hvarsomhelst, där man har ondt bör et plåster läggas.

Husmoderns SKÅNSKA DAGBLADET

vän och vägvisare är

där hittar hon lättast de hembiträden hon behöver;

där påträffar hon ett rikt urval av firmor, som duka hennes bord, fylla hennes skafferier, möblera hennes hem och utrusta garderoben; och

där finner hon dessutom den nyttigaste och nöjsammaste läsning, ty

SKÅNSKA DAGBLADET med söndagsbilagan HEMMET är hemmens tidning framför alla andra i sydsverige.

PRENUMERERA! **PRENUMERERA!**

Landets äldsta fabrik för tillverkning av s. k.

Springmadrasser

Senaste priskuranten, omfattande alla våra tillverkningar, sändes på begäran gratis franco.

SKAND. SÅNGRESÄRFABRIKEN
Tel. 344. KARLSTAD. Tel. 344



Försummar Ni daglig hudvård, åldras ansiktet för tidigt.

Smuts tår och tvål irriterar huden och bort-tager fett. An-vänd därför ett mildt, välgörande medel som OATINE — ingnidning och avtorkning — och ansiktet får ett friskare utseende varjämte huden stimuleras, rensas och skyddas. Begär uttryckligen OATINE "Vit creme — grönt lock" och tillbakavisa alla efterropningar. OATINE fås överallt i tub eller burk å Kr. 2:50 samt stor burk med tredubbelt innehåll Kr. 5:—.

Oatine

SNOW

mild och välgörande, uppsuges ögonblick-ligen av huden vid lätt ingnidning; den är mycket väluktande samt dryg och be-varar huden mjuk, klar och vacker. Fås överallt i burkar å Kr. 2:50 och Kr. 5:—.

I elegant lyxförpackning till samma pris. Oatine och Oatine-Snow fås även i tuber å Kr. 1:25 för användning i damväskor.

TILLERKÄND 10 GRAND PRIX & GULDMEALJER.

THE OATINE COMPANY A.-B., London, Paris och Stockholm.

Nederlag: MALMÖ.

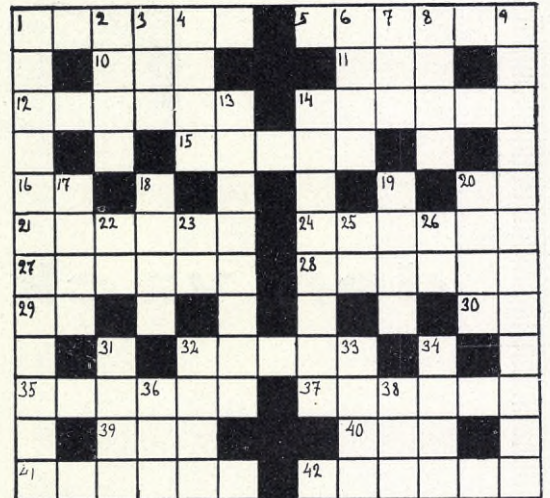
Fås i Finland i Parfumeri Harrison, 27 Kaserngatan, Helsingfors.

sök i Lidköping under tystnad. Till sist, när jag sett igenom varje bok på salongs-bordet — där fanns två — minst ett dus-sin gånger, är det tid att bryta upp och jag far hem, lastad med alla de goda saker, fröken Adolfine givit mig.»

Dagen därpå kommo Croneborgs och frö-ken Adolfine Malmberg över till Blomberg och därefter började åter det stilla, enfor-miga vardagslivet, »men», slutar Anna sitt brev, »snart är påsk, så kommer våren och sedan äntligen sommaren med gröna ängar, rosor och sjungande lärkor. Men ack, vem vet, vad som kan hända innan dess.»

ADOLF von KRUSENSTIERNA.

Kryssordstävlan i n:r 11.



Vågräta ord: 1. Hörs av vågor. 5. Förekommer i domsalar. 10. Att skaffa praktik. 11. Gudinna försedd med nät. 12. Tilltalsord åt älskad varelse. 14. Svenskt vattendrag. 15. Har vintern onekligen varit. 16. Har sitt säte i Schweiz. 20. Sjö på Dal. 21. Är den som har svårt för hågkomst. 24. Tillhör utflyktsutrustningen. 27. Bekant ängel. 28. Växer i tropikerna. 29. Handelsterm. 30. Myntslag i förkortning. 32. Käril eller människa. 35. Yrkesman. 37. Överlämnas ofta vid bemärkelsedagar. 39. Står omtalad i Första Samuels bok. 40. Gudinna som kallats den rosenfingrade. 41. Drar krigaren ut i. 42. Producera.

Lodräta ord: 1. Kan gymnastikläraren kommen-dera. 2. Användes inom bryggeriet. 3. Tillkännager att något har kommit. 4. Betecknar något utspätt. 6. För Martii söner. 7. Lavin. 8. Ett fjäderfå. 9. Högtid i februari. 13. Spelfågel. 14. Klättrar på ber-gen vid Rhen. 17. Avart av skratt. 18. Möda. 19. Kält. 20. Shakespearsk gestalt. 22. Husdjur. 23. Verb och kemiskt tecken. 25. Adverb eller konjunk-tion. 26. Beteckning för viss metall. 31. Finns i Hoffmans droppar. 32. Skrivning. 33. Säges ej finnas norr om Dalälven. 34. En stor bjässe. 36. Borttogs 1878. 38. Lov.

I varje lösning, som skall vara insänd inom 14 dagar efter numrets datering, skall läggas ett 15-öres frimärke och summan av de insända märkena delas mellan pristagarna förutom de av redaktionen uppställda belöningarna — 2 st. å 5 kronor. Sändas flera tävlingsvar i samma försändelse inlägges vart och ett i särskilt kuvert. Prisen utbetalas genom postsparbanken. Kuvertet märkes: "Kryssordstäv-lan i n:r 11."

Lösning.

Kryssordstävlan i n:r 5.

Vågräta ord: 1. Hushållerska. 9. Moll. 10. Rhen. 12. Operera. 15. Aak. 16. Cyan. 17. Tub. 18. Dr. 20. Duk. 21. Isa. 22. Bok. 24. Ägg. 26. Lec. 27. Rutat. 29. Omätlig. 32. Ni. 33. Min. 34. Ra. 36. Ris. 37. Anderson. 39. Ost. 40. Avi. 41. Skäl. 43. Eldas. 44. Samlar.

Lodräta ord: 1. Häradshövding. 2. Smek. 3. Hon. 4. Ål. 5. Lloyd. 6. Egenkär. 7. Smetigt. 8. Anabap-tister. 11. Har. 13. Pau. 14. Rus. 19. Poet. 22. Bländad. 23. Kelgris. 25. Gud. 28. Anis. 30. Min. 31. Gross. 35. Anka. 36. Roll. 38. Eva. 42. Äm. På postsparbanksböckerna, som tillfalla Signe Molander, Tärändö, och fru Svea Grefberg Skarpe-mo, äro insatta 16 kronor.

Pengar i Postsparbanken är Pengar i "Plånboken",

ty samma postsparbanksbok gäller vid alla postanstalter och sammanlagt intill 300 kr. pr kalendervecka utbetalas utan uppsägning. Ränta 4 %



Gabriel Alw i "Nyss utkommen".
(Almberg & Preinitz, foto.)

Dramatiska teaterns repertoar har en intressant och kultiverad inriktning. Dess senaste tillskott är Edouard Bourdets succés-komedi "Nyss utkommen" (Vient de paraitre). Medan den klassiska "Gröna Fracken" driver med Franska akademien, gör författaren till "Nyss utkommen" en lika blodig, mustig och nästan lika kvick satir på vissa moderna merkantila företeelser inom författar- och bokförläggarvärlden. Det är en festlig bild, denna, av den prisbelönte författaren, som inte kan skriva, den mondäne författaren, som skriver lika lekande och lätt som han förför kvinnor och av den smarte förläggaren, som cyniskt och behändigt ordnar sin marknad. Synd bara att pjäsen är på tok för lång och rent av blir tjatig ibland. Men första aktens fart och briljanta intrig försonar detta och mera till.

Den stilkunnige regissören har inte haft något lätt skådespelarmaterial att arbeta med. Fransk och riktig är egentligen bara hr Winnerstrand, han har träffat sin typ på pricken. En intelligent och överraskande — ty detta moderna adjektiv kan man annars aldrig använda på Alw — flott typ gör Gabriel Alw som förläggaren, en utmärkt prestation. Strålände roligt har man åt Anders de Wahl, som visserligen inte är departementstjänstemannen och författaren Marc Fournier, men man har inte hjärta att sakna denne, när man har de Wahl. Däremot är det obegripligt varför Märtha Ekström fått sig tilldelad hjälteinnans roll, som hon med sin utpräglad nordiska tyngd och björkhagsintelligens inte har några som helst förutsättningar för. Stina Hedberg borde varit självskriven.
E. N.

"Volga, Volga." En nutidsmänniska, som denna vecka kliver in på Röda Kvarn från den gråa och nyktra Biblioteksgatan, ser sig med hänryckning förflyttad till en annan äventyrlig, färgrik och fantasimättad värld. Hon får följa den ryska folkhjälden och kosackhövdingen Stenka Rasin på hans färd utöver den mäktiga Volga

NERVSTÄRKANDE ENERGIBILDANDE KRAFTGIVANDE

Såsom stärkande medel har

PHOSPHO-ENERGON

sedan länge stått i främsta ledet. Phospho-Energion är framställt direkt ur hjärn- och nervsubstans, är ingående kliniskt prövat och har av de förnämsta in- och utländska läkare givits de amplaste lovord.

Särskilt vid behandlingen av nervositet o. nervösa svaghetstillstånd har Phospho-Energion givit utomordentligt gynnsamma resultat. Phospho-Energion verkar icke "ögonblickligen nervlugnande och rogivande" — försvagar och sliter därför ej nervsystemet — utan det uppbygger under kurens förlopp på ett naturligt sätt hela nervsystemet, stärker organismen och ger åt överansträngda och försvagade personer det tillskott av energi och självförtroende, som är oundgängligen nödvändigt för övervinnandet av nervositet och därmed förknippade svaghetstillstånd.

Phospho-Energionpiller fås å alla apotek i burk. å 100 och 300 st.



till sagolandet Persien och tillbaka igen. Filmens regissör, W. Turjansky måtte vara en trollkonstnär. Scenerna växla snabbt, det vimlar av typer och situationer, det finns en vid skala av mänskliga känslor och stämningar: ömhet och grymhet, högsinhet och läghet, humor, lössläpphet, vemod och sorg — greppet över det hela är emellertid fast och säkert. Hur förundransvärt äkta, utsökt och

nyanserat, dämpat och ändå skälvanande av innehåll är icke ryssarnas spel! Antingen de le eller snyfta, antingen de röva persiska prinsessor eller meta abborrar i solen. En ypperlig film.

S. B.

När man ser "Storm över Asien" känner man sig djupt tacksam över att den moderna civilisatio-

nen fått någonting som heter film. Tyvärr missbrukas gåvan ofta. Vilken förtäta, gripande och roande stämning från ett främmande mystiskt land ger icke denna film! Kanske skulle den för den kräsne ha vunnit på att vara uteslutande etnografisk, men dels hade den väl då icke nått så stora publikskaror, dels hade man inte fått göra bekantskap med filmens hjälte, en praktfull

mongoltyp. Han är lika fascinerande, då han sveper över stepperna i heta sandmoln som då han låter binda sig i "civilisationens" bandage.

"Storm över Asien" är med ett ord en upplevelse!
E. N.

Askonsdagens spöktimma.

(Forts. fr. sid. 299.)

läppar. Hon såg på honom med en uttråkad min. Mon Dieu, där satt han i en trång frack av drap d'argent och han pöste i veckrikt krås och han hade ett gammalmans ansikte, som hon skådat på mörka oljeporträtt på väggarna och som gått i arv från far till son i sex led. All färg tycktes liksom uttunnad genom seklernas oändlighet och för ättens siste fanns intet kvar av glans och kulör. Han såg på henne med godmodiga och blacka ögon och hon fann hans konversation torr och enformig.

Äntligen slog pendylen elva spröda slag och man reste sig från bordet och spridde sig i smårummen, där talglusen osade i kristallkronorna och vaxljusen brunno bakom kinesiska siden-skärmar. Slutligen hamnade de unga tu i kinesiska rummet, dit han förde henne med sirlig värdighet och endast den tjocka porslinsmandarinen på det svartlackerade skåpet i hörnet, såg den tår som hon hjältemodigt strök bort från kinden.

— Nu kommer frieriet, tänkte hon och ämnade springa sin väg, men i detsamma hördes fru moders torra hackhosta utanför i förstugan och hon satte sig på en taburet lika stel och kall som porslinsgubben mitt emot. — Då slog tornuret tolv med dova slag. Katrina ryste.

Huru länge har jag icke väntat på denna stund sade kusinen sentimentalt och kysste hennes iskalla lilla hand.

Mon Dieu! Nu hörde hon tydligt hur riksrådets träben stötte mot stengolvet i farstugan. Ett ljus glimtade till mellan lindarne på gården och det hördes som om hästhovar slog mot snögatan. Katrina var stel av skräck.

— Nu far hon över gårdsplanen, nattgrevinnan. Jag hör det tydligt, viskade Katrina andlöst. Och nu går han och öppnar porten för henne.

— Vabefalls? sade greven.
— Hon rymde från honom för att vara hos sin *amant*, fortsatte Katrina.

— Vafalls, sade greven med skärpa. Har hon blivit rosenrasande?

— Jag hörde det i jåns av fru moders kammarsnärta.

— Man lyssnar icke på domestikerna. Jag tror inte på vålnader och dumt snack. — Käraste hjärta, lyssna på mig istället, som sitter här livslevande.

Månljuset hade brutit fram ur en molnreva och nu lyste det i en sned strimma över golvet. För den uppjagade Katrina föreföll denna vita månstråle som en skälvanande andehand och just som kusinen lade sin arm kring hennes skuldror bröt månskenet fram och lyste upp den bortre fönstersmygen. Katrina ängslades. Hade inte torrhostan ljudit som en hotande vakt i lilla kabinetten utanför, hade hon sprungit sin kos. — Skulle hon foga sig efter sina kära föräldrars önsknings? Skulle hon, såg, skulle hon? Icke för gods eller guld ville hon låta övertala sig, men icke täcktes väl hon, ett bräckligt rö för vinden, längre strida mot de sinas vilja.

Då såg hon plötsligen i det klara ljuset en liten bit vitt tyg på karmstolens mörkblå kläde i

Hämorrhoider

säker fullständig läkning utan operation med de sedan 25 år tillbaka erkända

Anusol-Goedecke

— Suppositorier —

Anusol Goedecke endast äkta i röda askar med firma Goedecke & Co., Chemische Fabrik und Export-Aktiengesellschaft, Leipzig, etikett och plombering. Varning för värdelösa efterapningar och ersättningspreparat. För Anusol-"Goedecke" finns det ingen ersättning.

Anusol-"Goedecke" upphäver snabbt de ofta svåra smärtorna och möjliggör en lätt avföring. Det desinficerar, torkar och läker de sjuka ställena. Inga narkotiska beståndsdelar. Lätt att använda. Fås på alla apotek.

fönstersmygen — en vit bindel förvillande lik den som var fäst runt en blå uniformrock på honom som alltså var i hennes tankar. Och den darrande månstrålen pekade som en skålvande andehand på den vita tygbiten...

Katrina flög upp och glömsk av torrhostan och värtande straffpredikningar samlade hon sina vida kjortlar och störtade upp på sitt rum, där hon sköi för regeln.

Morgonen därpå för en stor kursläde över isen och stannade först vid biskopsgårdens trappa vid Stortorget i staden. Katrina hade ett långt samtal med hans högvördighet och hon medförde den svarta postillan jämte den näsduk som den gamle glömt kvar i karmstolen i fönstersmygen och som genom slumpen påmint henne om gustavianernas vita armbindel i ett ödesdigert ögonblick. Ingen visste vad som blev sagt i kammaren, men det silvrvita huvudet och den bredbrättiga sammetshatten syntes länge bredvid varandra bakom pelargonierna i fönstret mot torget. Och Katrina åtföljdes hem av hans högvördighet, som stannade kvar på gården över påska.

— Sanna mina ord, sade gamla darrhanta Agneta på påskaftonens morgon, sedan hon försiktigtvis krittat kors över ladugårdsdörrarne och i fromt nit gömt undan både ugnsgriissor och kvarstar för eventuella Blåkullafärder, — sanna mina ord, sir jag inte i kortlapparna att friaren kommer från galet håll, men si kommer, det gör han. Och så spottade hon i snön.

Märkligt nog lyssnade inte Katrina på hennes varslande ord. Den unga flickans ansikte blossade som ett friskt nypon i den yviga mårdhuvan, och de bruna ögonen glittrade, när hon steg i tölslasket över gården. — Där strök en ljum vårbris över sjön.

Just som man tände lanternor i små grottor av kramsnöbollar i mörkningen på påskdagen kom en ensam ryttare i sporrsträck över isen. Han kom norrifrån och han var ung och rak i ryggen och om armen hade han gustavianernas tecken, den vita armbindeln.

— Sa' jag inte att det inte lönte mödan att töserna gluttade efter det fina ekipaget i allén, sade Agneta. Sanna mina ord, den främmande herren har med sig trolövningsringen.

Agneta fick rätt.

Ebba Segerstråle.

Redovisning.

Sedan redovisningen i n:r 9 har Iduns förening "Födelsedagen" mottagit följande bidrag:

Trspt Kr. 6,402:96

Fru Signe Werner, Malmö 5:—
Redaktör Nils Christierson, Hälsingborg 10:—
Apotekare O. Ahlström, Östersund 5:—

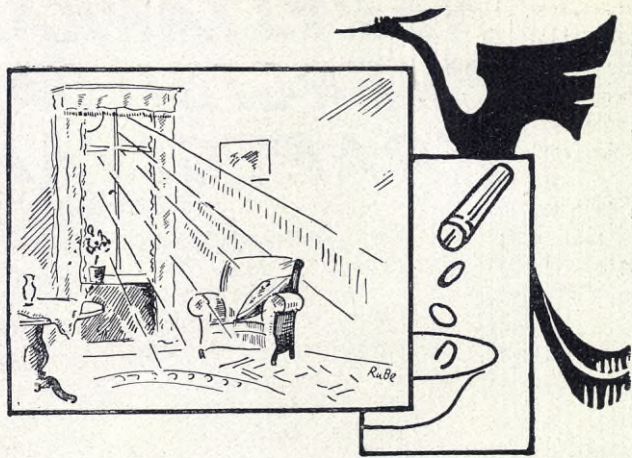
Lucks utsökta KAFFEBLANDNING
4.90 PER KG
Columbia Brand
Extra
PAKET
FRAKTFRITT 2 1/2 KG. 12.25
PERCY F. LUCK & Co.
STOCKHOLM.

Fru Nathalia Florman-Ericsson, Gävle 3:—
Fru Selma Larsson, Äppelviken 5:—
Doktorinnan Alma Stendahl, Stockholm 5:—
Doktorinnan Ida Sahlin, Piteå 1:—
Fru Elisabeth Dahlberg, Stockholm 2:—
Fröken Elsa Wessler, Stockholm 5:—
Fröken Mina Wachtmeister, Nyköping 2:—
Fröken Elisabeth Hultkvist, Jönköping 1:—
Fru Pauline Ask, Malmö.. 1:—
Fru Eva Färnström, Kopparberg 1:—
Fröken Signe Sparre, Stockholm 1:—
Fröken E. de Laval, Stockholm 1:50
Fröken Stina Frank, Malmö 2:—
Fru R. Löwenborg, Stockholm 2:—
Fru Julia Svedelius, Stockholm 2:—
Fru Eleonore Andreen, Stockholm 4:—
Fru Sigrid Bökman, Halmstad 2:—
Fru Anna Ahlström, Karlstad 2:—
Fru Anna Ahlström, Karlstad 2:—
Fru Anna Ahlström, Karlstad 2:—
Fru Louise Frumerie, Stockholm 1:—
Fru Selma Fresk, Stockholm 2:—
Fru Hildur Jansson, Morgårdshammar 3:—

Fru Elin Peters, Göteborg 1:—
Fru Mandis Nilsson, Kristinehamn 2:—
Fru Vilhelmina Tornérhielm, Mullsjö 3:—
Överstinnan H. Hedengren, Stockholm 2:—
Fru Emmy Wählin, Kungsbacka 2:—
Professorskan Signe Haglund, Stockholm 2:—
Fröken Anna Wickström, Stockholm 3:—
Prostinnan Hilda Blix, Härnösand 2:—
Fru Davida Bökman, Berghem 3:—
Assistent F. Malm, Stockholm 5:—
Doktorinnan Heléne Wiesel, Malmö 2:—
Trspt Kr. 6,500:46

När Ni firar Er födelsedag,

tacksam över det goda, som livet trots allt svårt och mörkt i alla fall skänkt Er, så tänk på de små, vilka borde ha lika mycken rätt — ja mer, eftersom de äro barn, — till ljus och sol som vi alla, men för vilka deras födelsedag sannoligen icke var någon lyckodag. Anmäl Er som medlem av "Iduns förening Födelsedagen", och förbind Er att på varje Eder födelsedag anslå minst en krona till samma ändamål, och vi sända Eder då varje år på Er födelsedag en postanvisningsblankett ställd till insamlingen. Vi hoppas så, att insamlingen med tiden skall ge så mycket, att vi kunna



NÄR VÄRSOLEN TITTAR IN,

ser man huru urblekta gardinerna äro, överdragen se urtvättade ut och dukarna... Ja, det är väl knappast något, som står sig i den "härliga" — men också kritiska — "vårsoles glans".

Men det är lätt att få det färgat rent och klart igen. Med Fenix färgtabletter är det ingen konst. Man lyckas alltid väl med dessa hemfärger. När man vet, att en tablett räcker till 50 gram tyg, är det den enklaste sak i världen att räkna ut precis hur många tabletter, man skall taga till varje färgning. Härigenom undviker man allt slöseri med färg. Det är därför en Fenix-färgning blir så billig.

Det finns 30 olika Fenix-färger att välja på och ett glasrör med 10 tabletter kostar bara 75 öre. Finnas hos färghandlare m. fl.

FENIX

HEMFÄRGER I TABLETTER

En Fenix-färgning går lika lätt som en vanlig tvätt.

IDUNS SKÖNHETSINSTITUT

Välgörande gymnastik.

N:r 11. 1) Har breda höfter och "stor" mage. Vilka gymnastiska rörelser bör jag utföra för att få bort det överflödiga fettet? Har även s. k. "hängbröst". Vad använda för radikalmedel mot dessa?
2) Säg i förra numret av Idun att Elisabeth Arden givit ut en bok i skönhetsvård. Finns den att få köpa i bokhandeln? Finnes det f. ö. några böcker, som kan ge en vägledning huru man skall sköta sin hy och kropp för övrigt, på bästa sätt?
3) Vilken god ansiktscreme bör jag använda som nattcreme, och vilken som dagcreme? Vilket puder anses för det bästa? Namnet på någon fin och ändå diskret parfym? Skönhetsträngande.

Svar: 1) För att borttaga överflödigt fett kring mage och höfter anbefallas följande rörelser: Stå upprätt och drag in magmuskelnerna andas in djupt, medan ni höjer armarna över huvudet, tills tummarna mötas, och böj kroppen bakåt så långt som möjligt. Återta den upprätta ställningen, och medan ni andas ut, för

ni ned armarna framåt, tills fingertopparna vidrör golvet. Rörelsen upprepas flera gånger å rad. — En annan rörelse för samma ändamål: Lagg er på rygg på golvet och håll armarna utefter sidorna höj er i sittande ställning utan att ta stöd av någonting. Upprepas 8 à 10 ggr å rad. Den rörelse befordrar särskilt tarmarnas verksamhet. En rörelse, som motverkar slappa bröst, är att kraftigt röra skuldrorna fram och tillbaka, medan armbågarna hållas tätt intill livet. När skuldrorna föras bakåt sker utandningen.

2) Finnes ej i bokhandeln men torde kunna rekvideras genom N. K. som för Elisabet Ardens preparat. För övrigt finnas många böcker i skönhetsvård att välja på i bokhandeln.

3) Svårt att säga när man ej vet er huds beskaffenhet. En fetare creme till natten och en mindre fet på dagen brukar vara vanligt, om man överhuvud vill använda två sorter. Se om cremer och puder Iduns annonsspalter.

Att föredra parfym för andra är omöjligt, då smaken i detta fall är ofantligt individuell. Det enda man kan råda till är att med försiktighet använda sig av den parfym man skaffar sig och att ej välja sådan med skarp doft.

Generande hårväxt.

N:r 12. Jag besväras av generande hårväxt på hakan trots torr hud. 3 % vätesuperoxid använd, utan annat resultat än ytterligare torr hud och irritation. Är icke 12 % för stark? eller bör jag försöka därmed? Har någon av Iduns läsarinnor använt Trianon pasta med lyckligt resultat? Fruktar för att har man en gång börjat använda dyl. medel, får man fortsätta därmed hela livet el. finnes verkligen något medel att utrota hårväxten med?

Djupt bedrövad.

Svar: 12 %-ig vätesuperoxid är alldeles för stark för den, som illa tål 3 %-ig.

Om ej hårväxten är för tät, kan ni rycka upp håren med en pincett. Roten följer då med och de återkomma ej åtminstone ej på samma ställe. — Med elektrolytisk behandling kunna även håren fullständigt borttagas, men det är ju ej alldeles riskfritt.

Alla depilatoriska pastor, cremer och dylika medel hjälpa till en tid; behandlingen måste upprepas när håren åter visa sig.

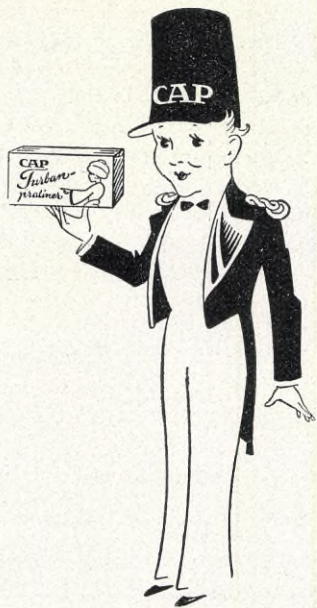
VID TRÖG MAGE

och förstoppning äro

Hoita Björnens

FRANGULA-PILLER

av bästa och säkraste verkan. Fullkomligt oskadliga. Inga som helst biverkningar. Användas å sjukhus och kliniker. Fås å alla apotek i askar å 40 piller.



Här kommer jag! CAP-gossen

— de utsökta gotternas
representant.

Jag ber Eder endast
smaka, sedan vet jag att
även Ni blir CAP-älskare.

En kvalité, som jag sär-
skilt framhåller är CAP
Turbanpraliner. Varje liten
bit är en utsökt njutning.

— Köp och känn —

Säljes i originalförpackning om:

1/8 kg. Kr. 1:—
1/4 kg. Kr. 1:85
1/2 kg. Kr. 3:50

CAP Turban-praliner

För varans goda beska-
fhet är en garantisedel
bipackad.



Krantz



Postabonnem.: Kvartal kr. 6:—



Finnes i alla välsort. affärer i hela landet.

Kamomill.

N:r 13. Känner Fru Skönhets-
doktorn till en tinktur för ljusst
hår som heter Kamomill Extrakt?
Det är tillverkat av A.-B. Enuves
laboratorium, Stockholm.

Är det ofarligt och till någon
nytta? *Enuve.*

Svar: Kamomill är alltid bra
att använda i sköljvatten efter
tvättning av håret, i synnerhet för
ljusst hår, som därav länge hål-
ler sig ljusst. — Tinkturen är
starkare än vanligt avkok på
blommorna, vilket senare man gör
själv.

Badtillsats med lavendel.

N:r 14. Hur beredes lavendel-
salt (badsalt)? *T. R.*

Svar: 220 gr. lavendel, 220 gr.
timjan, 220 gr. rosmarin, 14 gr.
stötta nejlikor, 14 gr. stött kanel,
14 gr. torkad pepparmynta.

Alla ingredienserna läggs att
draga två timmar i hett vatten;
silas.

Aromatisk lavendelättika.

I dryg liter avkok på lavendel-
blommor, 140 gr. rosenvatten, 70
gr. koncentrerad ättika (ättiks-
sprit).

Förvaras på väl korkade flas-
kor. Är uppfriskande med några
droppar därav i såväl bad- som
tvättvatten.

Fru Skönhetsdoktor.



Vart har soppan tagit vägen?

Familjebuljongen, som den här
generationen fick äta var söndag
— med några urkokta rötter i —
och när det var som bäst med ri-
ven ost på brödiskivor rostade i
stekugnen, ja, familjebuljongen
har tagit livet av folks smak för
soppor. Det var kanske inte all-
tid vattnig eller smaklös buljong,
men den var tråkig. Och så växte
den här generationen upp som en
soppkasper, som sade: "Jag vill
ingen soppa ha!" Ännu har den
inte fått en soppterrin på sin grav
som Soppkasper fick, när han ty-
nat bort till intet, för att han
vägrade äta den goda närande
soppan — och den får det inte
heller. Soppans misskredit beror
väl också delvis på att folk fått
för sig, att man blir fet av sop-
por. Och så då är det färdigt!
Därom tvista som bekant de lär-
de. Eftersom vi inte ha någon
stark mattradition här i landet går
det lät att rangera ut en viss mat-
vana. Försök att beröva en
fransman hans soppa eller en ita-
lianiere hans mackaroni.

För all del vi ha fått mycket
gott i stället för soppan, frukt-
och grönrätter i synnerhet. Men
i de allra flesta fall är soppan
billigare att taga till. Dessutom
fyller den sin plats på matsedeln
på ett värdigt sätt. Jag tror, att
soppan skulle kunna få fotfäste
hos oss, om den gjordes efter
andra principer, efter de som be-

härskar fransmännen *soupe mai-
gre*. Passar bra i fastan, "mager
soppa", betyder den som kokas
utan kött och därför är tillåten
för katolikerna i denna tid, då
all köttmat måste avskrivas. En
soupe maigre kokas alltså på fisk
eller grönsaker. Vi ska låta fis-
ken vila i frid för den här gän-
gen. Grönsaksopporna kunna va-
rieras i oändlighet. För att börja
med de där rotsaker i familje-
buljongen, så kunna de bli riktigt
sympatiska, inte alls urkokta och
tråkiga, om man gör en äkta ju-
lienne av dem. För 25 öre rotsa-
ker vet åtminstone var stock-
holmsfru, att det består av lite
morötter, lite palsternackor, en
bit purjo, en bit rotselleri. Men
dessa måste skäras smala som
tändstickor, läggas i en panna och
kokas i smör, margarin eller olja,
efter behag, men de skola kokas,
ej brynas i fett. Alltså sparlågan
på gasen och tålmod. Först då
de äro mjuka, spådas de med kok-
ande vatten eller buljong, eller
en buljongtärning utörd i vatten
eller något köttextrakt. I den
formen kunna de först bli ett
värdigt garnityr till en klar eller
möjlig redd soppa.

Andra grönsaksoppor, som
kunna varieras i det oändliga till-
lagas efter samma principer. Smaken
i grönsakerna kokas inte
ur i vattnet utan bindes med fet-
tet.

Här är en, som på franska brukar
ståta med namnet:

Potage Parmentier.

Det vita på 3 purjolökar skäres
fint och kokas i smör. 400 gr.
potatis räskalas, skäres i fyra de-
lar och kokas, men får ej bli mo-
siga. Potatisvattnet tillsättes den
mjukkokade purjon och även po-
tatisen. Alltsammans passeras,
smaksättes med salt och peppar.
Äggula och grädda i soppskålen
förbättrar smaken, men är ej
nödvändigt. Om man vill ha en
billig vardagssoppa, duger den
ändå och har en fin, fyllig smak.
Stekta eller rostade brödtärning-
ar rekommenderas, eller varför
inte riven ost, som alltid brukas i
soppor söderut och serveras vid
bordet i en saladjär med lock.
Men det skall vara mild ost. I
Italien är den åtföljande osten all-
tid parmesandito.

Soppor med potatis i kombina-
tion med någon annan rotfrukt
med kraftigare smak som selleri
är ju utomordentligt lätt att
åstadkomma. Det står en smula
stuvad potatis eller något litet po-
tatismos i skafferiet sen dagens
lunch eller möjligen gårdagens.
Potatis är ingen vara att gömma
på som bekant. På denna grund
lagar man här ovan beskrivna
soppa. Man behöver inte ta det
så högtidligt som bekant. Men na-
turligtvis får den finare smak av
de nykokta och genast med var-
andra blandade ingredienserna.
En annan soppa göres av rotsel-
leri, finskuret, kokat i smör och
blandat med i mjölk kokad char-
lottenlök. Måste också passeras.
Det lilla besväret får man i alla
fall kosta på sig och ett durkslag
med träsked är verkligen precis



Periodontitis

Ett konstigt ord, som på
tandläkarspråket betyder
inflammation i rothinnan.
Denna obehagliga åkomma
kan ofta förebyggas genom
rationell tandvård. Vade-
mecum-Tandcrème nöter
ej tänderna men gör dem
vita och håller dem friska
och kvarlämnar en behag-
lig smak i munnen.



Marknadens
största tub
till 1:— krona.

Le med
Vita
Vackra
VADEMECUM-
tänder

Årl. tandläkarebesök
Dagl. tandborstningar
»Lyd hygiens lag —
Vademecum varje dag!»

lika bekvämt som passermaskinen
— åtminstone har jag inte funnit
den nämnvärt arbets- eller tidsbe-
sparande.

Martas Bekymmer.

Gott vett och god ton mer värda än skönhet.

Det är av vikt att bibringa de
unga ett gott sätt.

Hemma i vår egen omgivning,
där alla känna oss och där vi
åtnjuta anseende och förtroende
av ena eller andra orsaken, där
betyder vårt uppträdande ej så
mycket, ty vi bli bemötta så som
det anstår oss i alla fall, även
om vi kanske ej alla gånger till-
lämpa den goda ton, som vår ställ-
ning kräver av oss. Men komma
vi ut och bort där ingen känner
oss, bli vi behandlade och bedöm-
da efter vårt sätt och uppträdan-
de, för att helt enkelt inte säga
uppförande.

Folk, som hela sitt liv bott i
små städer och där "gjort sig" så
att säga, ha nog svårt, då de sedan
komma ut på andra platser att
finna sig i, att de ej ha samma

betydelse där. De trivas knappast
heller annat än i sin egen trånga
miljö.

Likasa får storstadsbon något
överlägset i sitt sätt, något av att
se ner på folk, som ej haft för-
mänen av att ha blivit födda vid
hans storstadsgata eller chaussé.

Men ingen kan bestämma över
sitt livs öde eller staka ut var han
blir satt, kommer till världen el-
ler slungas hän, men var och en
bör arbeta på, om ej en nådig
försyn givit en en god mor eller
uppfostrare som lär en vett, att
förskaffa sig detta själv, ty ett
gott levnadsvett och en god ton
betyder mången gång mer än
skönhet.

Om man t. ex. ser en ung vac-
ker flicka, som uppträder illa och
har ett ohyfsat, framfusigt eller
klumpigt sätt, så försvinner hene-
nes fägring inför denna hennes
brist på belevnhet, medan åter-
igen en fin behaglig flicka utan
direkt utseende ändå slår an.

Därför böra alla ungdomens
fostrare lägga an på att lära de
unga ett gott sätt, ty det hjälper
dem fram genom många svårig-
heter.

Men denna uppfostran bör bö-





En glad min

ser man på alla, som tagit *Samarin* till sitt livselixir, ty då känner man sig vid god vigör.

En hemkur med *Samarin* har den värdefulla egenskapen att rensa bort skadliga gifter ur organismen och rena blodet samt utdriva urinsyran, friskar därför upp hela organismen. Det skärper tankeförmågan och skapar energi.

Pris pr fl. kr. 2: 50. Säljes överallt. Obs! Ej i lös vikt.

Cederroths Tekn. Fabrik, Stockholm.

Gratis levnadstolkningar

för alla som skriva genast.

Den berömda amerikanske astrologen professor ROXROY har ännu en gång beslutat sig för att alldeles gratis här i Sverige stå till tjänst med ett visst antal levnadstolkningar från sin officin i Holland, detta för att ånyo visa sin förmåga på det ifrågavarande området.



Till och med andra, mindre berömda astrologer, bosatta i andra länder, erkänna honom som deras mästare och söka gå i hans fotspår. Prof. Roxroy kan tala om för Eder vad Ni duger till och på vad sätt Ni kan lyckas i Edra företag; han nämner Edra vänner och ovänner och han kan beskriva för Eder med och motgångar i Edert liv.

Hans beskrivning av svunna, nu skeende och framtida händelser kommer att förvåna Eder, men också att vara Eder till nytta och gagn.

Hr Paul Stahmann, en erfaren astrolog, bosatt i Ober Nieuwsadem, skriver följande:

"Det horoskop, som professor Roxroy har ställt för mig, är fullständigt överensstämmande med verkliga förhållanden. Det är ett utomordentligt duktigt och samvetsgrant utfört arbete. Då jag själv är astrolog, har jag kunnat kontrollera hans astrologiska beräkningar och förklaringar och kan intyga, att hans arbete är i alla hänseenden korrekt och fotat på de allra nyaste principer."

Om Ni önskar använda Eder av detta speciella anbud och få Eder tillstånd en tolkning av Eder levnad, har Ni blott att sända uppgift på Edert fullständiga namn med adress samt på födelseår, månad och -dag (alltsammans mycket tydligt skrivet). Därjämte torde Ni uppgiva om Ni tituleras herr, fru eller fröken och angiv samtidigt namnet på denna tidning. Ni behöver icke sända några pengar, men om Ni så önskar kan Ni sända 1 krona i Ert eget lands frimärken eller sedel till täckning av porto och övriga kostnader. Adressera Edert brev till: Roxroy, Dept. 4740 D, 42 Emmastraat, Haag, Holland. Var god bemärk att portot till Holland är 25 öre.

jas redan i barndomen och den läres lättast och bäst, där det goda exemplet går före. En lärdom utan exempel vet man är alltid svårare att få in.

Därför, om det lilla barnet från början får lära sig hövlighet och att säga tack, så är en god grund lagd.

Tidigt skall den lille vänjas att stå upp och lämna sin plats om någon äldre står i hans närhet och han själv sitter — detta i spår-vagnar eller lokaler.

Likaså skall han tidigt lära att ta upp saker någon tappat och låta äldre folk gå före honom ut och in medan han då håller upp dörren, att låta folk tala ut och ej blanda sig i samtal, där hans inlägg ej skulle vara lämpliga — skillnad blir det naturligtvis, om det är ungdom som resonerar, då är ju hans inlägg fullt berättigade — men vid äldre folks resone-mang bör ej en mycket ung person falla in om han ej blir uppmanad härtill.

Artigt bör en ung person räkna en hjälpsam hand, om han ser, att en äldre person håller på att ta på rock eller kapp.

Av en persons sätt att äta ser man snart hans uppfostran, därför böra barn tidigt få lära sig bordsskick, och till detta hör att ej lägga sig så gott som över bordet med armarna långt utsträckta, att ej äta med kniv, d. v. s. föra den till munnen, att ej sorpla i sig maten samt att ej dricka med värdfolket, om vin serveras.

Om man går med en person, som hälsar på en annan, så hör det till god ton att även sällskapet hälsar, även om han ej känner föremålet. Man håller ej handen i fickan, då man hälsar, lika litet beledsagar man hälsningen med ett "god dag" eller dylikt, om man ej är mycket bekant.

Marthe.

Kalv eller höns?

Bild ur verkligheten av Sven Sjölund.

— Nej, sade herr Hansson med eftertryck, jag äter inte höns. Jag kommer aldrig att göra det. Hönan är ett mindervärdigt djur. Jag avskyr henne. I form av ägg kan hon tolereras, men sitta och slita i en gammal seg... aldrig. Försök inte med mej.

Det är en fix och synnerligen dum idé bara, sade fru Hansson. Vad skall vi nu ta oss till med den lilla läckra hönan, som mor-bror Joakim har varit av den vän-ligheten att skicka oss.

— Du får väl sätta den i bur, om du inte vill äta upp den själv, sade herr Hansson spydigt. Mig är det likgiltigt. Som jag nämnt åter jag höns endast i form av ägg, och detta uteslutande, när traditionen så påfordrar.

— Det är en sån fin höna, sade fru Hansson gråtfärdig.

— Kvinna, du har hört vad jag sagt, upprepade herr Hansson. Inte ett ord mera om höns, om du älskar mej och husfriden.

Infört genom Stockholms Läkareförening

Doktor J. Arvedsons kurs i Sjukgymnastik, Massage Pedagogisk Gymnastik

medför enligt kungl. Maj:ts med-givande samma komp. och rättig-heter som en kurs vid Gymn. Cen-tralinstitutet.

Kursen, 2-årig börjar d. 15 sept. Prosp. på begäran gen. D:r J. Arvedson, adr. Odeng. 1, Sthlm.

Professor PATRIK HAGLUNDS Gymnastisk-Ortopedisk-Kirurgiska Privatklänik.

Sturegatan 62, Stockholm.
R. T. 75025. N. 8301.
För behandling av hållnings- och rörelseorganens skador, sjukdo-mar, deformiteter och funktions-rubbningar

Dr A. Karsten

Medicinskt Elektricitets-,
Ljus- och Röntgeninstitut
Kungsgatan 60, Stockholm

— Och kan du tänka dej, sade fru Hansson till sin väninna fru Linden. Edvard åt absolut inte hönan. Han ställde till ett sådant förfärligt uppträde, så jag måste kasta ut den i soptunnan med det-samma, för att lugnet skulle åter-vända.

— Du har skämt bort honom, sade fru Linden. När vi voro ny-gifta påstod min käre make, att hans mage inte tålde vid inlagd sill, men det tog jag ur honom både kvickt och behandigt. När han hade fått inlagd sill varje dag under en hel månads tid, älskade han sill. Ätminstone sade han det.

— Det berodde kanske mest på att han älskade dej, sade fru Hansson. Ni voro ju nygifta, men vårt äktenskap är fyllda tre år, så det förändrar min situation en hel del.

— Jag har en idé, sade fru Linden.

*

— Vad är detta? undrade herr Hansson och petade misstänksamt i köttet.

— Det är kalv, sade fru Hansson.

— Utmärkt, sade herr Hansson. Den godda kalven har all-tid varit i min smak.

Och så tog han åt sig en hel del. Han åt med god aptit och sade:

— En särdeles god stek. En så-dan har jag sannerligen inte ätit på mången god dag. Det var just sådana här stekar, som voro mammas specialitet.

Långt om drog det icke, förrän han länsat sin tallrik.

— Jag tror jag tar en bit till, sade han och körde därmed gaf-feln i ett stort stycke.

Då han ätit upp hälften av det-ta, sade fru Hansson:

— Tycker du om höns Edvard?

— Du vet min tanke i detta fall, sade herr Hansson med

hårdhet. Inte ett ord mer om den saken vill jag höra.

— Men, om nu detta skulle vara höns? sporde fru Hansson vi-dare:

— Vad menar du? sade herr Hansson och bromsade upp mitt i en större tugga.

— Jag menar, att det blir nog ganska svårt att placera de där benen, som du har på din tallrik i en kalvkropp, sade fru Hans-son.

Herr Hanssons förvirring vara-de endast ett ögonblick. Så sade han:

— Jag kände det med detsam-ma, men jag ville inte göra dej ledsen genom att inte äta. Rätt tillagad smakar även en gammal höna ganska dragligt.

Han fortsatte åtanudet, men en-tusiasmen hade försvunnit. Ett visst lidande kunde i stället spå-ras i hans drag.

— Du behöver inte äta det, om det bär dej emot, sade fru Hans-son.

— Jag äter alltid upp, vad jag tagit åt mig, sade herr Hansson.

Lidandet i herr Hanssons an-sikte fördjupades ju längre han tuggade. När han plikttroget in-mundigat alltsammans och i sam-band med sista tuggan dragit en djup suck, lutade sig fru Hans-son fram över bordet, såg honom leende in i ögonen och sade:

— Nu lurade jag dej allt bra, min gubbe lilla. Förstod du inte att jag skojade med dej. *Det var kalv.*

Herr Hansson skiftade ansikts-uttryck och färg en lång stund.

— Men benen, sade han. Inte finns det väl hönsben i en kalv.

— Dom lade jag bara dit för att lura dej, sade fru Hansson.

Då teg herr Hansson stilla, men han lovade sig själv att hä-danefter varken äta kalv eller höns.

FRÅGOR OCH SVAR!

Sjukvård.

Fråga: Till vem kan jag vända mig för att få närmare upplysning-ar om utbildningen till barnmor-ska och till rödakorsssjuksköterska? Vilka tider på året börja respektive utbildningskurser och vilka kvalifikationer fordras för att bli antagen som elev till de-samma? C. B. E.

Svar: För att bli antagen som elev vid barnmorskekursen i Stockholm ställes ansökan till Barnmorskeanstalten å Södra Barnbördshuset, och i Göteborg till Södra Barnmorskeanstalten å Göteborgs Barnbördshus. Tryckta formulär för ansökan erhållas från Medicinalstyrelsen, Stock-holm. Utbildningstiden 2 år.

För att bli antagen som elev vid Röda Korsets Sjuksköterskeskola bör den sökande helst personligen infinna sig hos föreståndarinnan med alla nödiga ansökningshand-lingar, vilka skola vara inlämnade senast före november månads ut-gång för den kurs, som börjar 15 mars, och före maj månads ut-gång för den kurs som börjar 15 september. Minst en månad före kursens början kommer svar om den sökande blivit antagen eller icke.

Huvudvillkoret för antagande är (Forts. å sid. 311.)

SVENSKA TRYCKERI- AKTIEBOLAGET

STOCKHOLM

Huvudaffären: Klarabergsgatan 54
Tel.: Norr 32955

Filialen: Riddaregatan 17
Telefoner: 72565. N. 6 47

Utför alla slags

Bok-, Tidnings-, Illustrations- och Accidenstryck

SVENSKA ELDBEGÅNGELSE FÖR- ENINGENS BYRÅ

Norrmalmsgatan 2 A, 2 tr., Stockholm.
Öppen 10—4, lörd.- o. helgdagsaftnar 10—2.

Tel. Norr 2200 för eldbegångelser
Tel. Norr 2280 för medlemsanmälningar
Urnor — Kolumbarienischer fr. 150 Kr.

Konstnärliga arbeten i läderplastik

såsom Skrivunderlägg och Portföljer,
Plänböcker, Bok- och Telegramparmar,
Damväskor m. m.

ATELIER HERTHA

Drottninggatan 88 B' - STOCKHOLM
Telefon Norr 30 36



"AFTER DINNER"

LYXKAFFET
i den hermetiska
arombevarande
förpackningen

NU UTE I HALVKILOFÖRPACK-
NINGAR I STÖRRE SPECERI-
AFFÄRER ÖVER HELA LANDET.
I PARTI OCH MINUT HOS
A/B NORDISKA KOMPANIET,
STOCKHOLM





IDUNS HUSHÅLLSSIDA

REDIGERAD AV ANNA SCHENSTRÖM, GUNILLASKOLAN, UPPSALA.



GODA

ättik- INLÄGGNINGAR

fordra

FALU-ÄTTIKA

LÅT RÅKOSTEN INTE BLI ENDAST ETT MODERNT SLAGORD.

Så här års börja vi väl lite var mera än annars kanske längta efter sommarens och höstens rikedom på färska grönsaker, bär och frukter. Husmodern saknar vid sina torguppköp dess prunkande färgprakt, och kanske hon även med en rannsakan-dets suck undrar över, om hon verkligen använde dem tillräckligt under den tid, då överflödet varade. Ja, de vanliga sommargrönsakerna s. s. spenat, grönsallad, blomkål, ärtskidor o. s. v. kunna vi icke komma över nu, åtminstone inte vi vanliga dödliga, som måste taga priset med i beräkningen.

Emellertid finnes det ju även nu en hel del födoämnen, som kunna ge oss ett värdefullt tillskott av vitaminer och mineraliska beståndsdelar i kosten endast vi göra oss besvär med att lägga ned en smula omtanke och uppfinningsförmåga på frågan, och vi sedan servera dessa ämnen i lämplig form. Vi ha ju t. ex. ganska god tillgång på färsk frukt, en hel del av dem till ganska överkomliga priser, och ur husmoderlig synpunkt skulle vi med glädje se, att priset — genom den omtalade riksdagsmotionen om sänkt tull på importerad frukt åtminstone under vinter- och vårmånaderna — ytterligare reducerades.

Om vi sedan också kunde få in i allas vårt medvetande de moderna näringsfysiologernas synpunkt, att även den råa frukten är *mat* och alltså icke får betraktas — som ofta hittills — som en fullkomlig lyxartikel vid sidan av ett ordinarie kosthåll. Om vi kunna lära oss att servera frukten i måltiderna som ersättning för andra födoämnen, så behöfve utgiften inte längre räknas som ren lyx.

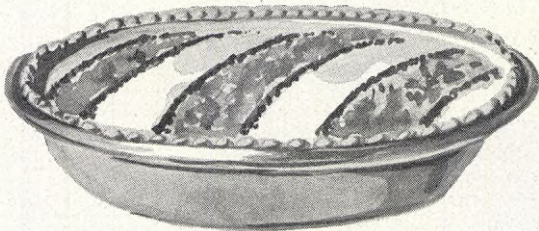
Konserverade grönsaker kunna vi använda oss av hela året runt, och de utgöra givetvis ett gott inslag i kosten. Men både grönsaker och frukt förlora en hel del av sina värdefullaste beståndsdelar vid kokning och konservering likasom rotfrukter, vilka som känt även höra till de grupper av födoämnen, som äro viktiga när det gäller att tillföra kroppen närsalter och vitaminer.

Just av dessa slags födoämnen bör man alltså försöka blanda in en del i rätt tillstånd i kosten, och

det gäller att ändock få rätterna så smakliga och i övrigt tilltalande som möjligt.

Här är alltså icke endast fråga om att då och då servera färska äpplen, bananer eller apelsiner istället för efterrätt i vardagskosten utan att konsekvent försöka få in något av ovannämnda slags födoämnen råa — eller minimalt upphettade — i vanliga rätter eller därav tillaga särskilda rätter.

Skall man t. ex. tillaga morotspuré eller någon annan puré av rötter, så är det fördelaktigt att först mala rötterna på köttkvarnen eller finfördela dem på annat sätt, och härefter passera dem råa. En hel del saft avvinnes på detta sätt och sparas. Det som ej går igenom sikten kokas på vanligt sätt och passeras. Soppan reds av med smör och mjöl, spådes med växtspad eller buljong, och allra sist, omedelbart innan soppan serveras, tillsättes den råa saften, och härefter får soppan icke koka. På samma sätt bör man gå tillväga, om man skall använda färska tomater till soppa eller sås och spenaten, när den nu så småningom blir överkomlig och man använder den till passerad spenatsoppa med förlorade

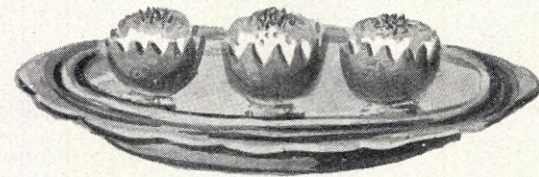


Blåbärsallad.

ägg eller längre fram, när tillgången blir så stor, att kassan tillåter en spenatsvunng. Att det finnes flera grönsaker, där metoden är tillämplig, kan var och en leta ut själv.

På samma sätt bör man taga för regel att tillaga en hel del frukträtter. Blötlägg t. ex. nyponen till soppan över en natt, passera det som går rätt och koka resten, som ovan beskrivits vid beredning av morotspuré. Gör på samma sätt när det gäller passerad aprikossoppa, passerad katrinplommonsoppa o. s. v., eller när det gäller såser av samma slag. Är det fråga om den färska apelsin- eller citron-soppan eller andra färska fruktsoppor, så laga även här, att åtminstone en del av fruktsaften förblir okokt.

Och när man skall servera kokta rätter av frukt, grönsaker eller rotfrukter, så är det icke likgiltigt, om de koka huru länge som helst. Av ovannämnda



Morotssallad med frukt som garnityr.

framgår, att de skola koka minsta möjliga, d. v. s. inte längre än att de äro just färdiga. En annan viktig regel är, att de skola koka i minsta möjliga vatten och även bör man se till, att spadet blir använt, ty en hel del värdefulla beståndsdelar gå annars förlorade i detta.

Utom på ovan beskrivna sätt kan man få in något av "rå kost" genom särskilda rätter, som kunna serveras som birätter eller som självständiga mellanrätter eller smörgåsar.

Man bör emellertid komma ihåg att råkosten i många fall fordrar en omsorgsfull förbehandling. Det är av största vikt, att födoämnenas göras väl rena, spolade under rinnande vatten eller, som kål och vissa salladshuvud, läggas en stund i friskt saltat vatten o. s. v. Vidare måste de flesta grönsaker och alla rotsaker finfördelas genom sönderrivning medels rivjärn eller finskåras medels kniv, och gäller det klena magar eller personer med dåliga tänder gäller denna regel i ännu högre grad och bör tillämpas även på frukten.

En typisk råkosträtt är vår vanliga grönsallad, som vi ju gärna servera dagligen under sommaren

TOMATER

— fulla av vitaminer. —

De ha mognat sakta i drivhus, nu äro de färdiga, fasta, väl rödmogna och saftiga. Deras like finns ej i hela världen. Köp hem ett kilo i dag!



Giv tomaten sin rätta plats på matsedeln.

som birätt till kött och fiskrätter, gurka och tomater bruka vi ju blanda med grönsalladen eller tillaga sallad av dem var för sig. Salladen är ju en bra form för råkost, och härtill kan användas både grönsaker, frukt och rötter. Naturligtvis kan man här även blanda råa och kokta födoämnen, vilket våra vanliga kokböcker ge många exempel på.

Nedan angivas några utförligt beskrivna exempel på rätter med rå kost, som kunna komma till användning innevarande årstid.

Blåbärsallad.

I blåbärsallad, 3 syrliga äpplen, saften av 1/2 citron, 2 msk. kpriss, 1 liten salt- el. ättiksgurka.

Marinad: 8 msk. kronolja, 3 msk. vinaigre el. fruktättika, 1/4 tsk. vitp., 2 tsk. socker, 2 kkp. kokt eller äkta majonnäs.

Till garnering: Blåbärsstrimlor, kpriss, majonnäs. Blåbärsalladen rengöres, befrias från fula blad och skäres i trådfina strimlor. Äpplena skalas och skäras likaledes i strimlor, och dessa fuktas omedelbart med citronsaften, så att de ej mörkna, gurkan skäres i strimlor och kprissen hackas. Till marinaden blandas alla ingredienserna kallt. Blåbärsstrimlorna blandas med marinaden och får ligga några timmar — gärna över en natt. En kort stund före serveringen inblandas äpplena, gurkan och kprissen. Salladen lägges i silverkarott eller annan lämplig salladsskål. Ett tjockt lager majonnäs bredes över, och ovanpå garnerar man med hel kpriss och blåbärsstrimlor, som man tagit ifrån, innan salladen blandas. Garnityret lägges i jämna ränder, se bilden.

Istället för blåbär kan vitkål användas. Man kan då, om man så önskar, taga med strimlor av inlagda rödbetor och även garnera med rödbetsfigurer.

(Man kan även blanda in salt kött i strimlor eller färskt kokt el. stekt kött eller kokta fiskrätter, även lätt rökta.)

Morotssallad.

500 gr. morötter. Salladssås: 3 msk. kronolja, 2 msk. citronsaft, 1/2 tsk. salt, 1/2 liten portug. lök, 1 purjolök, (1 msk. ess-dragon), 1 msk. hackad persilja, 2 msk. grädde.

Morötterna skrapas, sköljas ytterst väl och rivs på rivjärn.

Prova vår avkännare högt uppskattade

KLASS II PILSNER

A.-B. HEMBRYGGERIET

HELENEBORGS G. 15, STOCKHOLM
TEL. Söder 37045, Söder 37046.

Hembäres direkt till privathushåll.



Ät mer fisk!



En billig och hälsosam fiskrätt, bekväm att taga till är

Fyrtornets Fiskbullar

Tillverkade av utsökt färsk råvara.

Utom den vanliga kvaliteten — Gul etikett — finnes alltid i lager fiskbullar i

Champignonsås, Tomatsås och Hummersås.

EKSTRÖMS

VANILIN-SOCKER

VAR SKOLA VI GÖRA VÅRA INKÖP?

En lättbesvarad fråga-läs Idun

Antikvariat & Konsthandel:
EBBA ASPINGTON
 Drottninggatan 87 - Sveavägen 52
 SÖDERTÄLJE: Järnagatan 8

Bagerier:
LEKSANDBAGERIET
 Nybrogatan 69.

Moster Lottas Brödbod
 Birger Jarlagatan 53

Blommor, band, strass:
FORSTRÖMS BANDHANDEL
 Birger Jarlsg. 6.

Fotograf:
SANDELS JOR
 Drottningg. 27, 4 tr. hiss. Tel. N. 9329

Garn & Handarbete:
Systrarna Hultgren
 Birger Jarlsgatan 13

Kaffe & Konserver:
A. BRUNANDERS H. A. B.
 Humlegårdsq. 2. Tel. 74425, N. 4178
 Nybrogatan 9. Tel. 74540, N. 4116

Kappaffär:
ROBERT SVEDIN
 37 DROTTNINGGATAN 37

Klädesvaror:
DAVID SÖDERMAN
 DROTTNINGGATAN 22

Kristall & Glas:
Nordiska Kristallmagasinet
 Drottninggat. 71 - Renstjärnasgat. 16
 Kungsgatan 7

Körnsär:
SOPHIE ERICSSONS EFTR.
 Etabl. 1886
 DROTTNINGGATAN 69

Modemagasin:
Firma Gerda Janson & C:o
 Inneh.: Ebba Olson & Gerda Janson.
 Drottninggatan 45.

Optiker:
Clara Ekström
 Jakobstorg 3

Parfumeri:
Parfumeri Aroma
 Kungsg. 13.

Skodon:
JERNS
 Drottninggatan 35

Smör, ost, ägg:
Ph. Engfeldts Smöraffär
 Östermalmstorg 3.

Spetsar:
De Förenade Spetsfabrikernas
 FÖRSÄLJNINGSLOKAL
 Grevturegatan 13

Till salladssåsen blandar man olja, citronsaft, salt, riven lök, finhackad purjolök, essdragon och persilja, sist tillsättes grädden. Morötterna blandas med salladssåsen och serveras till kött el. fisk.

Olika kombinationer av finfördelade grönsaker, frukt och rotsaker tillagade på samma sätt skulle här kunna angivas, men överlämnas vi åt våra läsare att ordna lämpliga sammansättningar.

Morotssallad med frukt.

250 gr. morötter, 250 gr. äpplen, saften av 2 apelsiner, socker efter smak, 4-6 valnötter. Morötterna behandlas som i föreg. recept. Äpplena torkas väl, befrias från blomfnas, stjälk och fläckar samt rivs på rivjärn. Morötterna och äpplena blandas jämte apelsin-saften, och massan avsmakas med socker. Salladen lägges upp och beströs med rivna valnötter.

Salladen är lämplig att servera till köträtter, särskilt fågel. Om man fyller den i uddade apelsinkalhalvor, se bilden, utgör den därjämte ett trevligt garnityr på stekfatet.

Bircher-mos.

(Namnet efter den som komponerat rätten, den schweiziske läkaren med. d:r Bircher-Brenner. Han rekommenderar den som idealisk frukost — och kvällsrätt, särskilt för barn.)

I struken msk. ångpr. havregryn, 3 msk. vatten, saften av ½ citron, 1 msk. sockrad kondenserad mjölk eller 1 msk. honung, 2-3 mindre äpplen (c:a 150-200 gr.), 1 msk. rivna nötter (hassel el. valnötter el. sötmandel).

Havregrynen läggs i blöt i vattnet över en natt (minst 12 tim.), de röras härefter om väl och blandas med honungen och citronsaften. Äpplena gnidas väl med ren duk, blomfnas, stjälk och fula fläckar putsas bort. De rivs på rivjärn med skal och kärnhus, och moset blandas in omedelbart, så att det ej hinner mörkna. De malda nöterna blandas in eller strös över. Rätten serveras genast.

Receptet beräknas räcka för 1 portion. Den behöver endast utökas med 1-2 smörgåsar och mjölk (el. té), så är måltiden tillräckligt närande.

I stället för äpplen kan man använda vilken frukt som helst t. ex. friska bär, bananer, plommon o. s. v.; även torkad frukt kan användas. Denna spolas då först av med varmt vatten och lägges sedan i kallt vatten under 24 timmar före användningen, då den först finfördelas.

IDUNS KÖKSALMANACKA
 (17-23 mars).

SÖNDAG. Frukost: A-la-daube på hummer och fisk med majonnäs och nykokt potatis. Njursauté med svamp; smör eller margarin, bröd, ost; kaffe eller té, vetebröd. — **Middag:** Stuvning av jordärtskockor och murklor i småformar. Kokt grillrad skinka med brysselkål, morotsragu och brynt potatis. Apelsinkräms i hasselnötsring.

MÅNDAG. (Makaronidag.) Frukost: Havregrynsgröt med mjölk. Rökt sill med hackat ägg och stuvad potatis; smör eller margarin, bröd, ost; kaffe eller té, vetebröd. — **Middag:** Makaronisoppa. Kokt kalvfärs med tomatås och stekta selleriskivor. Färs frukt.

TISDAG. Frukost: Malda fläskotletter med lingonsylt och potatis; smör eller margarin, bröd, ost; kaffe eller té, vetebröd. — **Middag:** Stekt färsk ansjovisfylld sill med potatis. Semlor med mandelmassa, vispad grädde och mjölk.

ONSDAG. Frukost: Rödbetsbiff med brynt lök och pressad potatis; smör eller margarin, bröd, ost; kaffe eller té, vetebröd. — **Middag:** Stekt gödkalvlever med lingonsylt, gräddsås och potatis. Kokt blandad frukt med maräng.

TORSDAG. Frukost: Stekt gädda i bitar, skarpsås och potatis; smör eller margarin, bröd, ost; kaffe eller té, vetebröd. — **Middag:** Får i kål som stuvning med potatis. Kronans kaka med citronkräm.

FREDAG. Frukost: Frukostpölsa; smör eller margarin, bröd, ost; kaffe eller té, vetebröd. — **Middag:** Kall skinka (från söndag) med stuvad skärböner. Risbrulé.

LÖRDAG. (Marie Bebildsedag.) Frukost: Svampomelette. Små köttbullar; smör eller margarin, bröd, ost; kaffe eller té, vetebröd. — **Middag:** Färsk passerad spenatsoppa med förlorade ägg. Gösfilé med grönsaker. Väfflor med sylt.

Russinkaka: 100 gr. smör, 125 gr. socker, 3 ägg, 150 gr. Sun Maid russin, 30 gr. sötmandel, 140 gr. vetemjöl, ½ tsk. bakpulver.

Smör och socker röras till skum, äggulorna tillsätts och hela blandningen röres vit och pösig. Mandeln hackas grovt och tillsättes jämte russin. Bakpulvret blandas med mjölet och tillsättes. Äggvitorna slås till skum och blandas ner. Kakan slås i smord och fint bröad form och gräddas i god ugnsvärme.

Morotsragu. 1 lit. morötter i små tärningar, 1 stor portug. lök, 50 gr. smör, 2-3 kkp. buljong, 4 msk. tomatpuré, salt, socker, vitp., 1 msk. hackad persilja.

Löken ansas, finhackas och fräses tillsammans med morötterna i smöret. När det börjar se torrt ut tillsättes buljongen och det hela får sakta koka under lock, tills morötterna äro färdiga, då tillsättes tomatpuré, kryddor och hackad persilja. Ragun får åter koka upp och är sedan färdig att servera.

Apelsinkräms i hasselnötsring (för 6 pers.). **Marängen:** 2 äggvitor, 100 gr. florsiktat socker, 50 gr. hackade hasselnötter.

Krämen: 4 apelsiner, ½ citron, 2 äggulor, 1 del. vatten, 4 blad gelatin, 3 del. tjock grädde.

Tillagning: Äggvitorna piskas till mycket hårt skum, sockret och de hackade hasselnötterna tillsätts försiktigt, och på ett smörat papper lägges massan ut i krans och gräddas i svag ugnsvärme. Av 1 apelsin och ½ citron rives skalet, vilket sedan blandas med sockret, saften av alla apelsinerna, äggulorna och vattnet. Blandningen får sjuda sakta över svag eld, och vispningen fortsättes, tills krämen blir kall, då det upplösta gelatinet och den vispade grädden tillsätts. Massan slås i en form som passar till hålet i marängringen. Efter 3-3½ timme stjälpes apelsinkrämen upp; marängkransen lyftes över, och det hela garneras med apelsinklyftor eller vindruvor.

Makaronisoppa (för 6 pers.). 100 gr. makaroner (små bitar), 2 lit. buljong (av kalv), 1 msk. smör, 2 msk. mjöl, 2 äggulor, 1 del. grädde, 1-2 msk. riven ost, salt, socker, vitneppar.

Tillagning: Makaronerna sköljas och kokas mjuka i saltat vatten. Smör och mjöl fräses, buljongen spädes på och soppan får koka 10 min. varefter den slås över den i soppskålen uppvispade grädden och äggen. Detta slås tillbaka i kastrullen och får under kraftig vispning sjuda, varefter kryddor och ost tillsätts. Det kokande vattnet från makaronerna slås bort, och makaronerna läggs i soppan, vilken genast serveras.

(Forts. å nästa sida.)



Mjök - Smör - Grädde

Telefon för återförsäljare:
 N. 7041, V. 7041

Underkläder, Strumpor & Corsetter:
Eva Magasinet

Biblioteksgatan 11 - Kungsgatan 29

Uraffär:

A.-B. SVENSKA URDEPOTEN
 BIRGER JARLSG. 38

VÄVSKEDAR

av rostfritt material. Obs. denna fördel! Skyttlar, spännare, solv m. m. för hemslöjd.

NYHET! alla väverskor bör **"BOBIN!"** köpa vår patenterade bobin-växel. Begär vår nya illustr. katalog och prisuppgift. Sändes gratis.

A.-B. Borås Mek. Väfskedsfabrik
 Rikst. 1028. Borås. Rikst. 1028.

Den omtänksamma Husmodern
 vänder sig alltid till
LUNDA TVÄTTINRÄTTNING
 Telefon Drottningholm 20 och 190

Drök

KLASS I
Norrmalms Bryggeri A.-B.
 Tomtebogatan 11
 S T O C K H O L M
 Tel. V. 6098. Tel. V. 18585.

SILKESSTRUMPOR
 uppmaskas o. lagas fort o. billigt.
HALLDINS ATELJÉ
 Malmkillnadsg. 48 A, 2 tr. Sthlm.

Är trots all konkurrens
 främst bland putsmedel för koppar o. mäsing.

"BABYUTSTYRSLAR"

verkl. förstkl., kompl. utst. kr. 7, extra fin kr. 9, lyxuti., handarb., kr. 12, bärmantel kr. 3, d:o m. handarb. kr. 4.50. Lakan och örgott av noblessväv, äkta knyppl. spetsar kr. 7. Mönster följer. Clara Lindqvist, Kvarngat. 20, Borås.

Svält ej
 Edra rumsväxter, giv dem "Plantagén", ett på vetenskaplig grund sammansatt koncentrerat växtnäringssalt. Garanterat äkta endast på originalburkar. Erhålles hos Kemikalie-, Frö- & Blomsterhandlare.

I sjukgymnastik,

massage och övriga fysikaliska behandlingsmetoder börjar ny kurs 20 september. Grundlig och billig utbildning. Låga levnadsomkostn. Anm. snarast erforderligt, enär pågående kurs var övertecknad. Begär prospekt!

MALMÖ-ZANDER-INSTITUTET.

Stamning.

Snabb, säker bot enligt professor Kounows metod.

O. Broberg, taltekn. special,
Birger Jarlgatan 8, 1, Sthlm.
Tel. 74401.

I jägmästarefamilj

i norra Tyskland mottagas några unga flickor. Grundlig undervisning i hushållsgöromål, språk o. musik. Tillfälle till sport. Pris 125 kr. i mån. Oberförster Hoffmann, Liebenburg a/Harz.

Ombergs Turisthotell,

ALVASTRA.

Öppnas till Påsk. Härligt läge. Gott bord. Vin. Centraluppvärmning. Elektriskt ljus. Öppet 26/3—15/9 och mottager gäster å längre och kortare tid. Riks Håstholmen 2.

HILDA KLING.

(Forts. fr. föreg. sida.)

Frukostpölsa. 1 kpk korngryn, köttspad och buljongsfett, rester av stekt kalvlever, 100 gr. rödlök, stekfett, salt, vitpeppar.

Korngrynen kokas mjuka i köttspad och flott till en tjock gröt. Kalvlevern finhackas. Löken skalas, hackas och brynes i flottyr eller margarin, och allsammans blandas väl och smaksättes kraftigt med salt och vitp. Pölsan hälls upp i en form att kallna. När den skall användas skär man pölsan i skivor, steker dem i upphettat fett, och rätten serveras varm med inlagda rödbetor och stekt eller stuvad potatis.

Gösfilé med grönsaker (för 6 pers.). 1½ kg. gös, vatten, salt, ättika, 120 gr. smör, 6 dcl. grädde, 4 äggulor, 1 liten burk kons. gröna bönor, 1 liten burk sparris (eller blomkål), 2 msk. hackade murklor.

Beredning: Gösen ansas filéerna skäras ut samt gnidas in med salt och ättika och kokas mjuka. Smöret, äggulor och grädde vispas tillsammans i en kastrull och får sjuda, tills blandningen blir skummig. På ett hett silverfat lägges först den kokta fisken, så grönsakerna i rutor, sist slås den sjudande såsen över garnerad med hackade murklor. Serveras het.

LEDIGA PLATSER

Platser som sjuksköterskeelever

för ettårig förberedande kurs, äro lediga att tillträdas den 20:de mars och den 1:sta september vid Länslasarettet i Norrtälje. Närmare upplysningar lämnas av Lasarettets husmoder. Ansökningar åtföljda av skol- och friskbetyg, insändas till

LASARETTSLÄKAREN.

PENSIONAT OCH INACKORDERINGAR

Konfirmander

mottagas instundande sommar i Sköldinge prästgård i Södermanland. — Kyrkoherde Nils Olsson, Sköldinge. Tel. Sköldinge 17.

Inackordering

önskas för anspråkslösa äldre dam i 70-årsåldern. Helst i trakt ej så långt från Stockholm. Gärna prästgård. Ev. reflekteras på delad lägenhet med jämnårig, varvid annonsören deltagar i gem. hushållsgöromål. Sv. m. prisupp. m. m. t. "Ankefru W. J.", Gumælius Annonsbyrå, Stockholm f. v. b.

Frågor och svar.

(Forts. fr. sid. 308.)

att den sökande har verklig kallelse för yrket och därtill lämpliga egenskaper. Vidare fordringar är avgång från 8-klassigt flickläroverk eller motsvarande kunskaper.

Ungefär samma fordringar gälla för barnmorskekursen utom att kunskapsmättet kan vara mindre.

Latin.

Fråga: Hur lyder i svensk översättning eller vad innebär de latinska orden, som avsluta Ibsens Brand?

Oviss.

Svar: "Quantum satis" betyder Så mycket som behöves (nog), och "Deus caritatis" Kärlekens Gud.

Kemist.

Fråga: Kan en flicka, som genomgått 8-klassig flickskola, få gå igenom Bergsskola eller eventuellt gå som extraelev vid Tekniska Högskolan för att kunna bli kemist?

Oviss.

Svar: Än så länge tagas ej kvinnliga elever emot vid bergsskolorna. Men dessa äro under ombildning, och det kan ju hända att det blir en förändring till fördel för kvinnliga sökande. Ni torde kunna få upplysningar här om genom rektor K. Winge, Filipstad. Vid Tekniska Högskolan fordras studentexamen eller motsvarande kunskaper för att få tillträde även som extraelev.

Cocktails.

Fråga: Vore mycket tacksam få beskrivning på några svaga cocktails-blandningar.

Lösnummerköpare.

Cock-tails med scherry.

Svar: 1 vinglas scherry, 1 ägg, 1 tesked (eller mer) strösocker, stött kardemumma, krossad is.

Ägget vispas väl, sockret tillsättes efter en stunds vispning och sedan krossad is. Blandningen kryddas och skakas tills den är tillräckligt kall. Silas upp i glas och serveras.

Svag cock-tail.

1 vinglas geneverbrännvin, 1 äggvita, saften av ½ citron, 1 tsk. socker, krossad is, vichyvatten. Äggvitan slås till hårt skum, genevern tillsättes jämte citronsaften, sockret och krossad is. Blandningen skakas tills den blir genomkyld och silas sedan i glas, som påfyllas med vichyvatten.

Satserna fördubblas eller mångdubblas efter behov.

Titelfråga.

Fråga: Anses det ej vara mindre artig att tilltala en dam i 35-års åldern med endast förnamnet efter titeln fröken? Det är här fråga om jämställda i socialt hänseende, ehuru mycket litet bekanta.

P-r.

Svar: Det är kanske litet närgånget och mindre korrekt att på angivna sätt tilltala en dam, som man ej är mycket bekant med och som ej längre tillhör "ton-åren".

Brudens dräkt.

Fråga: Hur bör en blivande brud, som ej är i första ungdomen, vara klädd då hon ej tänker bära den traditionella bruddräkten?

Ville dock vara vackert och stilfullt klädd. Är liten med brunt hår och bruna ögon. Vigsel kl. 5 e. m. i kyrka. Efteråt middag på restaurang, som gäster endast de närmaste anhöriga.

Vore tacksam för snart svar med råd om matrial och färg till en vacker dräkt.

Mångårig prenumerant.

Svar: En vacker spetsklänning föreslås i helvitt, beige, champanj eller matt rosa, som ni sedan kan ha god nytta av vid flera middagar.

Svaghets-

Tillstånd efter sjukdom övervinnes bäst med KINA-IDOZAN

Skadad ej händerna. Förordas av läkare. Fås å alla apotek

Festbord.

Fråga: På min mans 70-årsdag måste vi ha middag i vårt hem för 40 äldre och 10 yngre personer. — Av utrymmesskäl måste vi äta i två rum, med 35 och 15 personer i varje.

Kan min man, och jag som skall hava min sväger till bordet, äta i skildra rum, och hur skall jag för övrigt placera våra gäster?

1895-års prenumerant.

Svar: Om dörröppningen mellan de båda rummen är nog bred, föreslås att ha ett långbord, som går genom båda rummen. I detta fall placera sig värd och värdinna mitt emot varandra nära dörröppningen i det större rummet med alla de äldre gästerna vid sitt bord. I det andra rummet placeras då all ungdom samt närmast dörröppningen några mera förnämliga personer, så att även dessa komma nära värdfolket.

Böcker.

Fråga: 1) Finns det någon bra bok utgiven som "Handledning" i flickslöjd för folkskolan?

2) Finns det någon bok i konststickning? speciellt för vantstickning.

Slöjdtresserad.

Svar: 1) En bok vid namn Slöjd av Gunnar Ell behandlar olika grenar av skolslöjd. En annan bok är Pinnslöjd för skolan och hemmet av Ingrid Wallerström.

2) I *Götlands Skicksöm* av Hermanna Stengård finner ni många mönster till konststickade vantar.

Diverse frågor.

Fråga: 1) Var och när erbjuds bästa tillfället att förvärva sig bättre modern svensk konst billigt? Kanske på Konsthögskole-elevernas varje vår (när?) återkommande auktioner?

2) Kunna de nyare svenska textilierna från Licium, (Borgila) m. fl. atelieer upptaga tävlan med de gamla svenska och utländska, som nyligen voro utställda i S. H. M.?

3) Vad är skillnaden emellan B. of A. och M. of A. i engelska akademiska examensväsendet?

4) Huru förhåller sig storleksgraderna 1—10 rörande mynt och medaljer?

5) Hur uttalas ton-åren och varav härleder sig första stavel-

sen? 6) Önskar upplysning om något arbete rörande tillverkning av olika karameller, konfektyrer, marmelader m. m. dylikt.

7) Beträffande en Finlandsresa, hur ställer sig levnadskostnaderna och biljettpreisen på järnvägarna inom landet? Äro kläder därstädes dyrare än i Sverige? Och är det icke fördelaktigt att i Sverige tillhandla sig finskt mynt?

Gabriella.

Svar: 1) Vill man förvärva sig modern konst till skapligt pris, bör man besöka konstutställningar och söka komma till tals med konstnären av det önskade arbetet. Isynnerhet de mindre kända äro angelägna om att få sälja. — Elevarbetena från Konstakademien säljas på elevernas utställning i maj. Auktioner förekomma ej vid akademien.

2) Någon jämförelse härvidlag kan man svärigen göra, då arbetsmetoder, material etc. äro så olika nu mot i gamla tider. Men svenska textilier försvara alltid sin plats.

3) B. of A. är ungefär detsamma som fil. kand. i Sverige, och M. of A. motsvarar ungefär fil. licentiat.

4) Svaret på denna fråga är alltför vidlyftigt för att besvaras

Fru Nanny Angeldorffs

hushållskurser för bildade flickor och fruar, andra kuisen för terminen börjar 2 april till 15 maj. Grevgatan 56, Stockholm. Tel. 765 04.

här. I Nordisk Familjebok, band 17, spalterna 1373 och följande finner ni en fullständig redogörelse samt en skala över storleksgraderna av mynt och medaljer.

5) Ton uttalas med å-ljud och härleder sig från räkneorden tretton—nitton.

6) I Husmoderns 1000 recept, utgiven av K. Wenström, B. Wahlströms förlag, finnes en avdelning för karamellkokning och konfektberedning.

7) Rese- och levnadskostnader i Finland äro ungefär som i Sverige, kanske något billigare. Kläder får ni säkert billigare här än där. Det är bekvämare att ha ett resekreditiv. Annars är lätt att köpa finska pengar i de större städerna i Finland. Men för landsorten och de mindre städerna bör man på förhand förskaffa sig behövlig kassa.

Vävbok etc.

Fråga: 1) Kan man genom af-fär eller förlag erhålla "Moster Emmas vävbok"? Denna bok utkom i småhäften från Emma Anderssons förlag. Kneippbadet. Har tillskrivit förlaget och fått svar att detsamma upphört. Det häfte jag innehar är tryckt 1914.

Har två flickor i 2—5 års åldern som lider av vit spolmask (vit trådformig, c:a 1 cm. långa maskar). Flera gånger har jag gett dem maskkakor jämte åtföljande ättikslavemang, men då maskkurer bruka inverka ofördelaktigt på synen, vill jag helst inte upprepa dessa kurer. Dessutom hjälper det bara en kort tid och trots största renlighet, benkläder, nattetid, barnen åtskillda och dyl. återkommer alltid obe-

haget — tyvärr. Kanske någon idunläsarinna kunde hjälpa med ett gott råd. Jag vet en gammal fröken som för en del år sedan led mycket av mask. Hon fick genom en vän ett hem-recept och blev fullkomligt bra. Tyvärr har hon nu förstört receptet och kan därför ej hjälpa oss.

Fru i finnskog.

Svar: 1) Denna vävbok är numera utgången ur bokhandeln. Kan möjligen fås i någon antikvarisk bokhandel.

2) För denna åkomma bör man helst söka läkare. — En gammal huskur för spolmask är att på fastande mage en tid förtära vitlök kokt i mjölk. — Kött får ej förtäras annat än i ringa mängd, däremot bör så mycket som möjligt morötter (råa eller kokta) ingå i dieten, likaså färska gurkor, honung, lingon, lök samt grönsallad med citronsaft i st. f. ättika.



RED: S BREVLA DA.

Bekymrad lösnummerköpare. En så allvarlig och intim fråga kan endast vederbörande själv avgöra och råd kunna vara farliga. Men nog förefaller det oss att Ni gjorde mest rätt i att gifta Er med honom — en klok fattarinnas ord om att "ett äkten-skap är ett plus i lycka och ett plus i olycka" har säkert sin stora sanning just i Ert fall.

Utmärkta organ

för

annonsering i landsorten:

Arboga: Arboga-Posten.

Avesta: Avesta-Posten.

Bollnäs: Tidningen Ljusnan.

Borlänge: Borlänge Tidning.

Borås: Borås Tidning.

Engelholm: Engelholms Tidning.

Eskilstuna: Eskilstuna-Kuriren.

Falkenberg: Hallands Nyheter.

Falun: Falu-Kuriren.

Gävle: Gefle-Posten.

Halmstad: Tidningen Halland.

Hedemora: Södra Dalarnes Tidning.

Hudiksvall: Hudiksvalls-Tidningen.

Hälsingborg: Helsingborgs Dagblad.

Härnösand: Härnösands-Posten.

Hörby: Mellersta Skåne.

Jönköping: Smålands Allehanda.

Kalmar: Barometern.

Karlskrona: Karlskrona-Tidningen.

Karlstad: Värmlands Läns Tidning.

Katrineholm: Katrineholms-Kuriren.

Köping: Bäragslagsbladet.

Landskrona: Landskrona-Posten.

Linköping: Östgöten.

Ludvika: Ludvika Tidning.

Luleå: Norrbottens-Kuriren.

Lysekil: Lysekils-Posten.

Malmö: Skånska Aftonbladet.

Mariestad: Tidning för Skaraborgs län.

Mjölby: Mjölby Tidning.

Mora: Mora Tidning.

Motala: Motala Tidning.

Nyköping: Södermanlands Läns Tidning.

Nässjö: Nässjö-Tidningen.

Piteå: Norrbottens Allehanda.

Skara: Skaraborgs Läns Tidning.

Skövde: Skaraborgs Läns Annonssblad.

Sollefteå: Sollefteå-Bladet.

Strömstad: Strömstads Tidning.

Sundsvall: Sundsvalls-Posten.

Säter: Sätters Tidning.

Söderhamn: Söderhamns Tidning.

Söderköping: Söderköpings-Posten.

Södertälje: Södertälje Tidning.

Sölvesborg: Sölvesborgs-Tidningen.

Tranås: Tranås Tidning.

Trälleborg: Trälleborgs Allehanda.

Uddevalla: Bohusläningen.

Ulricehamn: Ulricehamns Tidning.

Umeå: Västerbottens-Kuriren.

Uppsala: Tidningen Uppsala.

Vadstena: Östgöta-Bladet.

Visby: Gotlänningen.

Vänersborg: Elfsborgs Läns Annonssblad.

Västervik: Västerviks-Tidningen.

Västerås: Westmanlands Allehanda.

Växjö: Nya Växjöbladet.

Örebro: Örebro Dagblad.

Örnsköldsvik: Örnsköldsviks Allehanda.

Östhammar: Östhammars Tidning.



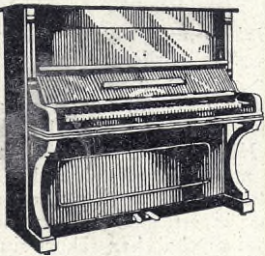
Låt barnen lära sig spela piano...

Låt dem börja med ett gott instrument redan från början.

Ett *Gustafson & Ljungqvist*

med sitt lätta anslag är för den lilla barnhanden synnerligen lämpligt. Dess fullödiga ton och i allt gedigna egenskaper prisas av alla, som känna till pianot.

Det är ett instrument som varar livet ut.



A. S. B.
FÖRENADE
PIANO- & ORGELFABRIKER
ARVIKA

Ni behöver ej truga barnen

att äta Havremustvälling. De äta den gärna, sedan de en gång fått därav.

Gyllenhammar



Lillens Tvål
YVY

På morgonen barnen vakna så lätt, sig tvätta och kamma behändigt, blott de veta, att de till sin toalett få **YvY-Tvål** jämt och beständigt.



TOBAKSMONOPOLETS
LYXCIGARRETT AV
ORIENTALISK TOBAK
PRIS PR ST. 15 ÖRE

Singapore

